HET LIDWOORD.

De ondervinding heeft mij geleerd, dat de regels voor het gebruik van het lidwoord in het Engelsch dikwijls een struikelblok voor eerstbeginnenden zijn. De reden hiervan moet in de eerste plaats daarin gezocht worden, dat de toepassing dier regels werkelijk met moeilijkheden gepaard gaat, maar in de tweede plaats, dat de meeste (niet alle) schrijvers van handboeken slechts voorbeelden ter opheldering geven en niet genoeg letten op het wezen der zaak zelve, niet genoeg laten uitkomen, welke kracht het lidwoord heeft. In de volgende bladzijden, nu, stel ik mij voor, dit laatste op den voorgrond te stellen, om daaruit de regels af te leiden, die op het gebruik van het lidwoord betrekking hebben. Het is daarbij noodig, dat wij ons voor een oogenblik van het Hollandsch losmaken en vooral niet uit het oog verliezen, dat wij hier slechts met de *Engelsche* taal, het *Engelsche* zelfstandig naamwoord, het *Engelsche* lidwoord te maken hebben.

Het zelfstandig naamwoord is slechts eene benaming voor een *begrip*, eene *stof*, een *voorwerp* of eene *verzameling van voorwerpen* in den meest *onbegrensden*, *onbeperkten*, *onbepaalden*, *algemeenen* zin: *virtue*, *iron*, *book*, *fleet*, etc. Een *begrip* en eene *stof* zijn onbegrensd, en hebben dus aan het zelfstandig naamwoord als benaming genoeg.

Een *voorwerp* en eene *verzameling* daarvan stellen echter iets *beperkts*, *bepaalds* voor, zoodat het zelfstandig naamwoord op zich zelf niet vol, doende blijkt te zijn, om hen aan te duiden. Om hierin te voorzien, bedient men zich van het lidwoord, want met behulp daarvan kan men uit eene geheele klasse van voorwerpen één of meer aanduiden ter onderscheiding van alle andere van die soort: *Virtue* is its own reward. — *Gold* never rusts. — I bought *a* (*the*) *book* yesterday. — The *fleet* was defeated by the enemy.

Er zijn twee gevallen mogelijk, waarin een begripsnaam, b.v. 'virtue', een *deelbaar* geheel voorstelt, alsdan eene *begrensde*, *concrete* beteekenis heeft en dus het lidwoord vereischt:

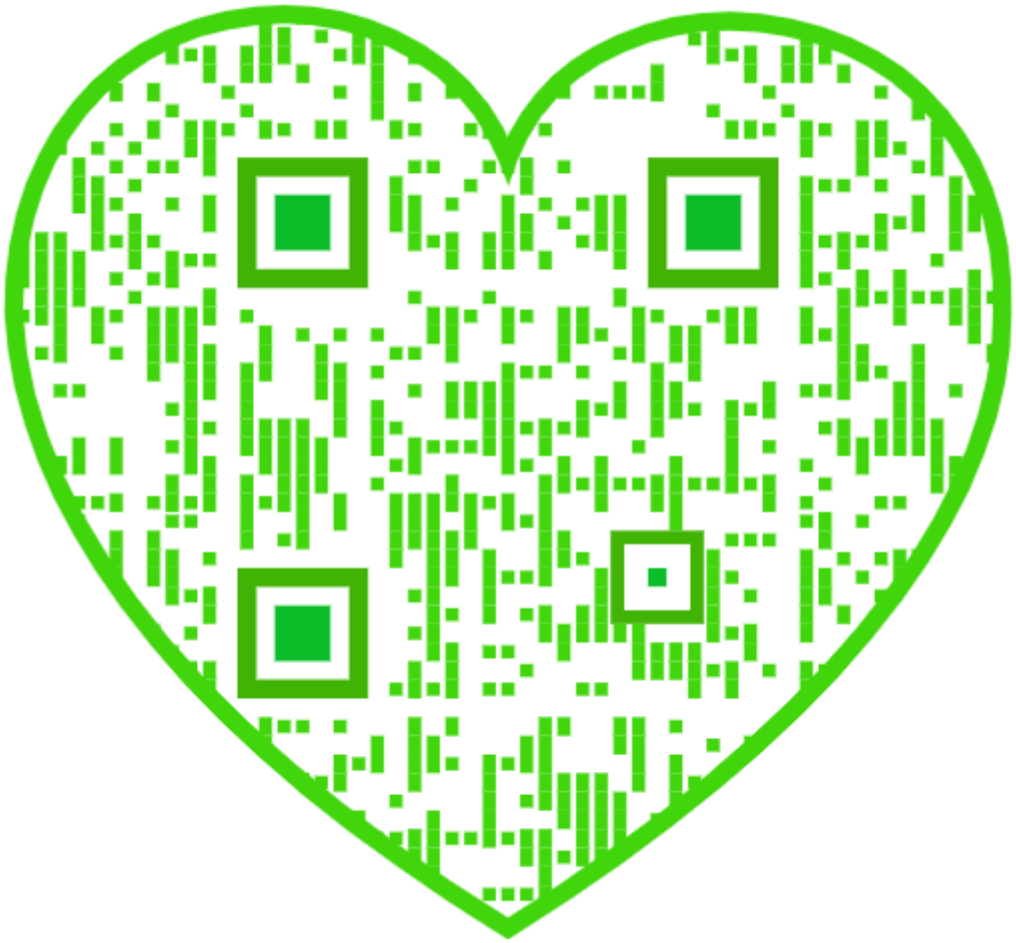

1°. Wanneer wij denken aan de verschillende eigenschappen, die te zamen dit begrip vormen, als: *honesty*, *economy*, *industry*, enz.:

Honesty is *a virtue*. — That is *the virtue* I like best.

2°. Wanneer men eene vergelijking wil maken tusschen de verschillende vormen, waaronder 'virtue' wordt aangetroffen. In dat geval heeft men natuurlijk ook met zijne *concrete* beteekenis te doen: *The virtue* of that man was great (in vergelijking met '*the virtue* of all other men').

Hetzelfde kan ook gezegd worden van stofnamen: The *iron* of England, etc.

Het *niet-bepalend* lidwoord wordt gebruikt, om eenig *onbepaald* voorwerp, enz., waarover wij spreken, aan te duiden, ter onderscheiding van alle andere van die soort:

He has *a* palace (eenig *onbepaald* voorwerp uit diegenen, welke men in het algemeen 'palace' noemt). He is *a* Dutchman.

Het *bepalend* lidwoord wordt voor het zelfst. naamw. geplaatst:

1°. Om het *bepaalde* voorwerp, waarover wij spreken, aan te wijzen, ter onderscheiding van alle andere van die soort: That is *the house* of my father. *The German* you met yesterday is ill.

2°. Om een voorwerp als *vertegenwoordiger van eene geheele klasse* aan te wijzen, ter onderscheiding van de *vertegenwoordigers* van alle andere klassen: *The eagle* (de vertegenwoordiger van de klasse 'eagle') is a fine bird. — *The Spaniard* is proud.

Aanmerking. Het schijnt echter, dat in het oog van den Engelschman *de mensch* (het schepsel bij uitnemendheid) en het *menschdom* met geen enkele andere klasse kunnen vergeleken worden, waarom hij ze dan ook voldoende aangewezen acht door *man* en *mankind*, zonder meer. Oorspronkelijk werd *man* zoowel voor het mannelijk als voor het vrouwelijk gebruikt. Later werd het noodig geoordeeld, de twee geslachten van den mensch van elkander te onderscheiden, waarom een nieuw woord *wíf-man* (verbasterd tot *woman*) gemaakt werd, als benaming voor de vrouw. Ook is er dus geen lidwoord noodig om de twee geslachten van den mensch van elkaar te onderscheiden, aangezien het voorvoegsel *wo* (= wife) daarin reeds voorziet.

3°. Wanneer het zelfst. nw. voorkomt als de naam van *alle* voorwerpen, die tot eene klasse behooren: *The nobility* (al de edelen); en op dezelfde wijze: *the ridiculous* (het belachelijke; alles wat belachelijk is).

Voor het meervoud dient het volgende opgemerkt te worden.

Het is duidelijk, dat een begripsnaam en een stofnaam in onbeperkten zin geen meervoud kunnen hebben. In de twee gevallen bovenaan deze bladzijde genoemd zou men natuurlijk moeten zeggen:

Honesty and economy are *virtues* (onbepaald). — Those are *the virtues* (bepaald) I like best. — *The virtues* of that man were great.

Verder kan het meervoud ontstaan uit de drie verschillende gevallen hierboven genoemd, en wel:

They have *palaces* (enk. *a* palace). — They are *Dutchmen* (enk. *a* Dutchman).

Those are *the houses* (enk. *the* house) of my father. — *The Germans* (enk. *the* German) you met yesterday are ill.

Eagles (enk. *the* eagle) are fine birds. — *Dutchmen* (enk. *the* Dutchman) are slow.

In het meervoud heeft men bij woorden als 'eagles' niet met *vertegenwoordigers* te doen, doch slechts met een *onbegrensd* aantal voorwerpen van dien naam, alles wat maar 'eagle' heet, waarom in dat geval het lidwoord wordt weggelaten. Merk wel op, dat het zelfst. nw. alléén in dezen zin voorkomt, wanneer men een *kenmerk* wil aangeven, waardoor de geheele klasse zich onderscheidt.

Bedoelt men met *de Hollanders*, enz. *al* de Hollanders (de geheele natie), dan vereischt het volgens N°. 3 (zie boven) het lidwoord:

The Dutch fought against *the Spaniards*.

Zoo ook: *The stars* (*al* de sterren) are shining.

Hetzelfde geldt van bijvoegelijke naamw. zelfstandig gebruikt: *The good* (*al* de goede menschen).

Ten slotte nog de *zuivere* eigennamen (Over de andere, als *German* etc., spraken wij reeds). Is een zelfstandig naamw., vergezeld van de noodige bepalingen, als: lidwoord, voornaamwoord, bijv. nw. enz., niet voldoende, om het bedoelde voorwerp duidelijk van alle andere van die soort te onderscheiden, dan schept men een nieuw woord, dat al deze vervangt, en dus *geen* lidwoord vereischt. Dit nieuwe woord is een *eigennaam*.

Napoleon was born at Ajaccio.

Toch zou men het lidwoord weer bezigen, wanneer men dezen Napoleon wilde onderscheiden van een anderen.

Hiermede is schijnbaar alles gezegd, wat er aangaande het gebruik van het lidwoord te zeggen valt. In de praktijk stuit men echter op zooveel moeilijkheden, die in spraakkunsten stilzwijgend worden voorbijgegaan, dat ik het niet ondienstig acht, hieromtrent in bijzonderheden te treden. Vooraf echter een enkel woord over de geschiedenis van het lidwoord.

Voor het bepalend lidwoord bestond in de oude Germaansche talen geen afzonderlijke vorm; men gebruikte daarvoor het aanwijzend voornaamwoord (vergelijk het Hoogduitsch: der, die, das). In het Angel-Saksisch had dit echter zijne aanwijzende kracht reeds voor het grootste deel verloren, en het werd daarin meestal nog slechts gebruikt in de zwakkere beteekenis van het bepalend lidwoord. In den aanvang werd het nog verbogen en had het ook verschillende vormen, om de drie geslachten aan te duiden. Na verloop van tijd gingen deze vormen echter verloren, zoodat reeds in de eeuw van Chaucer († 1400) *the* als lidwoord voor alle geslachten en naamvallen de gebruikelijke was. Een overblijfsel van zijne oorspronkelijke beteekenis vinden wij nog terug in uitdrukkingen als de volgende, waar *the* .... *the* geen lidwoorden, maar bijwoordelijke voornaamwoorden zijn, en vertaald worden door *hoe ... des te.*

The more money you give him, *the* more he will spend.

The sooner *the* better.

Evenals het *bepalend* lidwoord oorspronkelijk het aanwijzend voornaamwoord was, zoo is het *niet-bepalend* een andere vorm, met veel zwakkere beteekenis, van het telwoord *one*, en eerst na de verovering van Willem van Normandië algemeen in gebruik gekomen.

Aangaande de uitspraak wil ik het volgende opmerken. Spreekt men over het bepalend lidwoord, dan luidt de klinker als in het Hollandsche *die;* komt het in een volzin voor, dan spreekt men de *e* uit als in het Hollandsche *de* vóór een medeklinker, enz., en als *ie* in *die* vóór een klinker, enz.. Men volgt hier dus denzelfden regel als voor het gebruik van *a* en *an*; deze wordt in alle goede spraakkunsten behoorlijk aangegeven, zoodat ik er niet over behoef uit te weiden.

Het niet-bepalend lidwoord (the Indefinite Article).

Van het *niet-bepalend* lidwoord bedient men zich, zooals wij op blz. 2 zagen, om eenig *onbepaald* voorwerp, waarover wij spreken, aan te duiden. Men zou het kunnen omschrijven door *één uit de klasse, genaamd* of door *één uit wat men noemt.*

In één geval gebruikt men *a*, waarin in onze taal in het geheel geen lidwoord wordt gebezigd, en wel:

Wanneer een zelfstandig naamwoord, dat een *titel*, eene *waardigheid*, een *beroep* of eene *sekte* aanduidt, deel uitmaakt van het gezegde:

My father is *a* Marquis.
Our uncle was made *a* captain.
He became *a* shoemaker.
His brother is *a* Roman Catholic, but I am *a* Protestant.

In al deze gevallen kan men *a* omschrijven door *één uit wat men noemt*. Het spreekt van zelf, dat, waar dit niet kan geschieden, het lidwoord ook uitgelaten wordt. Het zou b. v. belachelijk klinken, om het te willen plaatsen in zinnen als de volgende:

Gladstone is *Prime Minister* of England.
He was *captain* of the ship.
In England the eldest son is usually *heir* to the whole landed property.
He obtained the title of *Duke*.
He turned *soldier*. [1])

Het *niet-bepalend* lidwoord wordt gebruikt, waar onze taal het *bepalende* vereischt, in het volgende geval:

Vóór zelfstandige naamwoorden, die *tijd*, *getal*, *gewicht* of *maat* aanduiden: Twice *a* week [2]). A shilling *a* dozen. Sixpence *a* pound. Four and sixpence *a* yard.

Ook zegt men nog: *a* hundred, *a* thousand, *a* million, omdat men die woorden beschouwt als verzamelwoorden.

Het bepalend lidwoord (The Definite Article.).

a. Vóór niet-Eigennamen.

Het bepalend lidwoord wordt gebruikt:

I. Vóór de namen van *voorwerpen* [3]), die slechts ten getale van één bestaan, en deel uitmaken van één groot geheel.

'Creation' duidt iets aan, dat geheel alleen staat, en behoeft het lidwoord daarom niet. Gewoonlijk wordt het ook met eene hoofdletter geschreven. De onderdeelen, daarentegen, moeten van elkaar

[1]) Daarentegen zegt men: 'He became *a* soldier' = Hij werd *één uit de klasse van* 'soldiers', terwijl men met 'He turned soldier' wil aanduiden, dat hij zijn *beroep* verwisselde met dat van soldaat. 'He turned *a* soldier' zou hoogstens kunnen beteekenen: 'Hij draaide een soldaat om'.

[2]) Algemeen beschouwt men nu *a* in 'twice a week' als lidwoord. Oorspronkelijk echter is het verbasterd uit *on* (= in).

[3]) Ik gebruik hier, en ook in het vervolg, het woord *voorwerp*, bij gebrek aan een beter, in den ruimsten zin des woords.

onderscheiden worden, waarvoor het lidwoord vereischt wordt; dus: *the sun* (om die te onderscheiden van alle andere deelen der schepping); *the moon*; *the earth*, en de tegenstelling daarvan *the sea; the firmament; the sky; the heaven*, in den zin van *het luchtgewelf* (meestal in het meervoud: *the heavens*); *the world*, en dit denkbeeld uitbreidende, komt men tot: *the universe*.

Om aan de gewoonte van de meeste handboeken getrouw te blijven, wil ik hier opmerken, dat de volgende woorden het lidwoord *niet* voor zich krijgen:

Earth (onze woonplaats vóór den dood).	Olympus.
Elysium.	Paradise.
Heaven (onze woonplaats na den dood).	Purgatory.
Hell.	Tartarus.

Men vergete echter niet, dat deze geen namen van *voorwerpen* zijn, doch slechts van *plaatsen* (dus onbegrensd), zoodat zij volgens blz. 1. het lidwoord niet vereischen.

Men zou de woorden *Providence*, *Nature*, *Fate* en *Satan* ook hier nog kunnen uitzonderen, maar het is beter de zaken, daardoor voorgesteld, als verpersoonlijkt te beschouwen, waardoor deze zelfst. naamw. als eigennamen (gewoonlijk worden zij ook met hoofdletters geschreven) van zelf het lidwoord niet krijgen.

Van al deze woorden kunnen *heaven* en *earth* slechts zwarigheid opleveren. Ik laat dus een paar voorbeelden ter opheldering volgen:

And God said, Let *the earth* bring forth grass, etc. (het onderdeel van de schepping).

And God said, Let there be lights in the firmament of *the heaven* to divide the day from the night. (Hier wordt *niet* bedoeld *de toekomstige woonplaats van den mensch.*)

'In the beginning God created *the* heaven and *the* earth', want verder volgt in Genesis I: 'And *the earth* was without form, etc.', en 'And God called the *firmament* Heaven', waaruit blijkt, dat niet bedoeld wordt onze woonplaats gedurende en na dit leven.

Het 'Onze Vader' (The Lord's Prayer) begint aldus:

Our Father which art in *Heaven!*

Dat hier het lidwoord niet mag gebruikt worden, behoeft geen nader betoog. Evenmin in: 'Earth and Heaven are full of Thy Majesty.' Hier toch wordt niet aan de aarde als *planeet* gedacht, doch als *de woonplaats van den mensch.*

II. Het bepalend lidwoord wordt gebruikt vóór een *klasse-naam*

(class noun) of *verzamelwoord* (collective noun) IN HET ENKELVOUD, ook wanneer die als naam van één bepaald voorwerp voorkomt.

Uitzonderingen:

a. Woman en *man* (mensch, man), wanneer men de *geheele klasse* op het oog heeft. Wanneer *bepaalde* individuen bedoeld worden, moet het lidwoord gebruikt worden. Ook zegt men nog *the man*, wanneer het niet staat als tegenstelling van *woman* maar b. v. van *child*:

Woman was created to assist and comfort *man*.

Man is mortal.

Daarentegen: Blessed is *the man* (de mensch) that walks in the paths of wisdom. —

The man I spoke to is my brother.

The woman you saw is my sister.

The *child* is father to *the man*. [1])

b. The wordt ook weggelaten vóór *school*, *church*, *prison*, *table*, *market* en *'Change* (Exchange), wanneer men let op het gebruik, dat er van gemaakt wordt, niet op de voorwerpen zelf. In dit geval zijn zij dan ook geen *class nouns* of namen van een bepaald *voorwerp*, doch slechts van eene *plaats*, waarbij men aan geen grenzen denkt, zoodat zij ook gevoegelijk onder Regel III gebracht konden worden.

Dit laatste geldt ook van *town*, wanneer men de stad zijner inwoning bedoelt, of wanneer men het tegenover *country* stelt, dus [2]):

I left *town* at 6 o'clock.

In summer we live in the *country* and in winter we return to *town*.

In alle andere gevallen, waarin de twee voorgaande regels niet van toepassing zijn, geldt de volgende:

III. Gebruik het lidwoord NIET, wanneer het zelfstandig naamw. in een *onbepaalden*, gebruik het WEL, wanneer het in een *bepaalden* zin gebezigd wordt.

Onder dezen regel zijn te brengen: *soortnamen en verzamelwoorden in het meervoud*, *begripsnamen*, *stofnamen*, enz.

'*Oaks* are fine trees', maar '*The oaks* of that wood are fine'.

'*Cunning* (de list in 't algemeen) often deceives itself', maar '*The cunning* of that man is surprising'.

'*Coffee* (de koffie in 't algemeen), which now constitutes an impor-

[1]) Zie ook in dit nommer *The Caxtons*, blz. 22, regel 17, Eng.

[2]) Wat *town* betreft, kan men ook nog als reden voor het weglaten van het lidwoord opgeven, dat, door het menigvuldig gebruik van dit woord, men er zoo gemeenzaam mede is geworden, dat het lidwoord overbodig is.

tant article of commerce, was first introduced into England in 1652 by a Greek named Pasquet'. Daarentegen: '*The coffee* is bad' (de koffie, die men voor zich ziet).

Wil men nu het bovenstaande leeren toepassen, dan is het een bepaald vereischte, dat men zich bij ieder voorbeeld geregeld afvraagt: Heb ik hier te doen met een woord als in Regel I? — zoo neen, is het zelfst. n.w. dan misschien onder regel II te brengen. Is dit ook niet het geval, eerst dan mag men tot regel III zijne toevlucht nemen.

Ik zal hier eenige voorbeelden ter verklaring laten volgen, die naar mijne ondervinding dikwijls tot moeilijkheden aanleiding hebben gegeven.

'De ziel is onsterfelijk'. — Een beginner zou dit vertalen door 'Soul is immortal', want, zegt hij, ziel is een begripsnaam, dus volgens Regel III moet het lidwoord niet gebruikt worden. De redenecring behoort echter te zijn als volgt: De ziel staat tegenover het lichaam. In 'het lichaam is vergankelijk' is *lichaam* een *class noun*; hetzelfde kan daarom ook gezegd worden van *ziel*, zoodat men moet vertalen: '*The* soul is immortal'.

'De dood beroofde hem van al zijne vrienden'. — Dikwijls heb ik door leerlingen hooren beweren, dat 'death' hier het lidwoord vereischt, omdat er maar één dood is. Zij vergaten echter, dat de dood slechts een *toestand* is, waarin het lichaam kan verkeeren, evenals *leven*. En *death* èn *life* behooren daarom tot Regel III:

Death deprived him of all his friends.

Wordt *Death* als persoon voorgesteld, dan krijgt het ook het lidwoord niet voor zich, evenmin als *Providence*, *Nature*, enz. (zie blz. 6).

'De vogels zingen'. — *Vogels* is geen enkelvoudig woord, waarom wij hier Regel III moeten toepassen. Wil men te kennen geven, dat de vogels *in 't algemeen* deze eigenschap hebben, dan vertale men: '*Birds* sing'. Zegt men daarentegen: 'Hoor! de vogels zingen', dan noemt men niet eene eigenschap van hen op, maar men vermeldt het feit, dat de vogels *in den omtrek*, dus bepaalde individuen, hun lied laten hooren, en daarom 'Hark! *the* birds sing (are singing)'.

Evencens: 'De bosschen weergalmen van den vroolijken zang der vogelen' = '*The* woods resound with the gay song of *the* birds', omdat men hier spreekt van *bepaalde* bosschen en *bepaalde* vogelen, en men volstrekt niet wil uitdrukken, dat de zang der vogelen aan de bosschen eigen is, of, dat een vogel zich door zingen onderscheidt.

Government, parliament. — Het eerste woord heeft in het Engelsch twee beteekenissen, namelijk *bestuur* (wijze van bestuur) en *het Staatslichaam, dat dit bestuur uitoefent*, dus het *Gouvernement*, b. v.

What is the best form of *government* (bestuur in 't algemeen)?

Government (het Gouvernement) has principally to deal with the material wants of society, and with the protection of life and property.

In zijne eerste (abstracte) beteekenis wordt met *government* hetzelfde gehandeld als met 'virtue', enz. In zijne tweede (concrete) beteekenis [1]) krijgt *government* het lidwoord voor zich, wanneer het in bepaalden zin gebezigd is:

> *The* government of Sparta was the invention of Lycurgus.
>
> That part of society which attends to the business of the whole is *the* Government, (om het te onderscheiden van alle andere deelen der maatschappij).
>
> Mr. Herbert Spencer holds it to be the essential duty of *Government* (in 't algemeen) to *protect* — to maintain men's rights to life, to personal liberty, and to property; and the theory that *the* Government ought to undertake other offices besides that of protector he regards as an untenable theory. — Dit laatste gedeelte wil zeggen, dat sommige van Spencer's tijdgenooten de theorie opwierpen, dat het Gouvernement, en wel bepaaldelijk *van dien tijd*, nog andere plichten te vervullen had dan die van beschermer, en dat Spencer er anders over dacht.

Wat het woord *parliament* betreft, daarbij kan van geen abstracte beteekenis sprake zijn, want het is een staatslichaam, dat over het welzijn van het land beraadslaagt. Het staat daarom voor ons doel gelijk met *Government* in concrete beteekenis en wordt ook *meestal* met eene hoofdletter geschreven.

> Can *parliament* (een parlement in 't algemeen) be so dead to their dignity and duty, as to give their support to measures thus obtruded and forced upon them?'
>
> Birkenhead returns but *one* member to *Parliament.*
>
> CharlesI died a Protestant of the English Church, declaring that the guilt of the Civil War did not rest with him, for *the* Parliament (het Parlement in quæstie) had been the first to take up arms.

History, geography, arithmetic, philosophy, grammar, Euclid, algebra, physics, botany, music, drawing, language, English, literature, etc.

Eén voorbeeld zal voldoende zijn om de moeilijkheid omtrent woorden als deze op te heffen.

---

[1]) In dit geval wordt het met eene hoofdletter geschreven.

'Wat leert ons de geschiedenis'? — Noch *history*, noch één der andere genoemde woorden kan een *voorwerp* aanduiden, zelfs niet in den zin, waarin het door mij voortdurend gebezigd is, zoodat de twee eerste regels hier niet van toepassing zijn.

Er blijft ons dus slechts de derde vraag over: Is *geschiedenis* hier in een *bepaalden* of *onbepaalden* zin gebruikt? —

Er is sprake van de *geschiedenis in 't algemeen*, dus:

What does *history* teach us?

Daarentegen: '*The history* of England', etc.

Zoo zou men om dezelfde reden zeggen: '*English* (in 't algemeen) is a difficult language', maar: 'The English of the 17th century'.

Deze redeneering wordt ook gevolgd bij woorden als: *dinner*, *lunch*, *tea*, *supper*, *breakfast*, *spring*, *summer*, *autumn*, *winter*. Ik vertrouw, dat na het voorafgaande mijne lezers zich gemakkelijk zullen kunnen overtuigen, dat deze woorden onder geen der twee eerste regels te brengen zijn. Volgens Regel III vertale men dus:

'Het eten is klaar' door '*dinner* is ready'. (Wat men in 't algemeen *dinner* noemt, is ook nu weer klaar).

'Het eten was uitstekend' door '*The dinner* was excellent' (het *bepaalde* eten, waarover men spreekt).

'In den winter woonden wij altijd in de stad' door 'In *winter* we always lived up in town' (het jaargetijde in 't algemeen).

'In den winter van het vorige jaar hebben wij bijna geen vorst gehad' door 'In *the winter* of last year we had scarcely any frost'.

Het zij den lezer overgelaten te beslissen, waarom men zegt: 'The birds of *the air* have nests', en daarentegen 'Man requires *air* to live in'.

b. Vóór Eigennamen.

Volgens blz. 3 vereischt een eigennaam het lidwoord niet, dus:

Persoonsnamen. Charles, Jones, etc.

Namen van maanden en dagen: May, [1]) Thursday, etc.

Aardrijkskundige namen: Europe, England, Cyprus, London, Vesuvius, etc.

Het lidwoord vereischen echter:

1. *Namen van rivieren, zeeën, enz.: The* Vistula (river), [2]) *the*

[1]) Men zegt: *The* month *of* May, etc.

[2]) Men kan ook zeggen: *The* river Vistula (de rivier *de* Weichsel).

Baltic (Sea), *the* Atlantic (Ocean). — Zooals men ziet, zijn de tusschen haakjes geplaatste woorden verzwegen, zoodat de namen eene *bepaalde* rivier, zee en oceaan aanduiden, om ze van de geheele soort te onderscheiden. Zij zijn dus niet zoozeer namen als wel bijnamen.

2. *Namen van bergketenen: The* (range called) Pyrenees. *The* (range called) Balkan, etc.

3. *The* Matterhorn, *the* Schreckhorn, *the* Rigi, etc. — Waarschijnlijk is dit in navolging van de taal, waaraan deze woorden ontleend zijn.

4. *The* (district called) Crimea, *the* Deccan, *the* Downs, *the* Grisons, *the* Hague, *the* Havannah, *the* Levant, *the* Morea, *the* Palatinate, *the* Soudan, *the* Texel, *the* Tyrol. — Ik acht het overbodig hier de woorden, die verzwegen zijn, in te voegen, zooals ik bij *the Crimea* gedaan heb.

5. *Namen van tijdschriften, enz.: The* Graphic, *the* Academy, etc. (hier is natuurlijk *paper*, *periodical*, of iets dergelijks, verzwegen, zoodat men een *bepaald* tijdschrift wil aanduiden, om het van alle andere te onderscheiden).

6. *Namen van schepen: The* (steamer) Challenger, etc.

Staat vóór een eigennaam een titel of ander zelfstandig naamwoord, dan worden deze te zamen als één naam beschouwd en het lidwoord wordt er voor weggelaten: *King William*, *Cape Clear*, [1]) *Mount Etna*, *Lake Como*, etc. (Men merke op, dat al deze woorden ook met hoofdletters geschreven worden; *river* daarentegen niet).

In den tijd van Chaucer plaatste men vóór *alle* titels het lidwoord. Langzamerhand echter begon men de meer alledaagsche, als *king*, *queen*, *bishop*, etc. als *deelen van den eigennaam* te beschouwen en liet toen het lidwoord weg, zoodat men zeide: *Queen Elizabeth*. De minder alledaagsche of vreemde is men echter als *titels* blijven beschouwen, waardoor men den éénen persoon van den anderen onderscheidt; daarbij wordt dus het lidwoord geplaatst. De voornaamste zijn: *The Emperor* Napoleon, *the Empress* Eugénie, *the Czar* Peter, *the Czarina* Catherine, *the Archduke* etc., *the Archduchess*, *the Elector*, *the Consul*, *the Centurion*, etc. Eenigszins vreemd is het, dat men ook vóór *Princess* gewoonlijk het lidwoord zet.

---

[1]) Het is duidelijk, dat men zegt: *The* Cape of Good Hope.

Het zelfstandig naamwoord voorafgegaan van een bijvoegelijk naamwoord.

Staat vóór het zelfstandig naamw. een bijvoegelijk naamw., dan neme men het volgende in acht:

Vóór den 'superlative' gebruikt men het lidwoord: '*The strongest* soul often inhabits *the weakest* body'; men zondert namelijk één*e bepaalde* ziel en één *bepaald* lichaam van alle andere af. Wat ik aangaande het al of niet plaatsen van het lidwoord vóór *most*, *next*, *last* en bijv. naamw., als bijwoorden gebezigd, zou kunnen zeggen, kan de lezer ook uitvoerig in iedere goede spraakkunst vinden. Ik acht het daarom overbodig, hierover verder te spreken.

Het bijvoegelijk naamwoord verricht niet altijd dezelfde diensten. Nemen wij b. v. '*De eerlijke mensch* wordt door God beloond', dan kan dit beteekenen òf: 'De mensch (eerlijkheid is den mensch van nature eigen) wordt door God beloond', òf, en dit is waarschijnlijker: 'Alleen de mensch, die eerlijk is', enz. In het eerste geval vormt dus *eerlijke mensch* één enkel nieuw begrip en zou dan in 't Engelsch vertaald worden door '*Honest* man', omdat geen *bepaalde* mensch bedoeld wordt. In het tweede geval daarentegen spreekt men wel van een *bepaalden* mensch, om hem te onderscheiden van alle andere menschen, die niet eerlijk zijn; de Engelsche vertaling zou daarom moeten zijn: '*the* honest man'. Eveneens denkt men bij 'het zonnige Frankrijk' niet aan *het Frankrijk, dat zonnig is* in tegenstelling van een Frankrijk, dat het *niet* is, maar eenvoudig aan Frankrijk, dat de eigenschap bezit van zonnig te zijn, dus: '*Sunny France*'. Wij zien hieruit, dat, *wanneer een bijv. naamw. slechts een natuurlijk kenmerk aangeeft van de zaak, door het zelfst. naamw. aangeduid, het bijv. naamw. hoegenaamd geen invloed uitoefent op het al of niet weglaten van het lidwoord, en dat men slechts behoeft te vragen: zou het zelfst. naamw. ook vergezeld gaan van het lidwoord, indien er geen bijv. naamw. bij stond.*

Dient het bijv. naamw. slechts om een *toevallig kenmerk* te vermelden, dan vormt het met het zelfst. naamw. ook een nieuw begrip, doch nu blijft de vraag over: Is dit nieuwe begrip in *onbepaalden* of *bepaalden* zin gebezigd, m. a. w.: moet het lidwoord al of niet gebruikt worden. [1])

[1]) Deze onderscheiding van *natuurlijk* en *toevallig* kenmerk heeft niets te maken met die zelfst. naamw., welke steeds van het lidwoord vergezeld gaan. Het is b.v. duidelijk, dat waar men altijd zegt *the horse*, men ook zou spreken van *the black horse*.

Goudsche is een *toevallig* kenmerk van kaas; *Goudsche kaas* is de naam van eene stof, maar volgens blz. 2 krijgt een stofnaam alleen in *bepaalden* zin gebruikt het lidwoord, dus:

'Some people prefer *Gouda cheese* (in 't algemeen) to American'; doch: 'Will you pass me *the Gouda cheese*, please?'

Dutch towns (de Holl. steden in 't algemeen) are noted for their cleanliness.

True happiness (het ware geluk in 't algemeen) is an enemy of pomp and noise.

Voorbeelden, als de hier opgenoemde, vereischen niet veel nadenken; anders is het echter gesteld met de woorden *language*, *literature*, *history*, *government*, *parliament*, enz., voorafgegaan van een bijv. naamw., b. v. *English*. Er is een groot verschil tusschen *English language* en *the English language*, *English literature* en *the English literature*, *English history* en *the English history*. Het eerste in alle drie de gevallen duidt slechts een *onderwerp in het algemeen* aan, dat handelt over regels, wetten, feiten, enz.

Iemand, die bedreven is in 'English language', zal u nauwkeurig alle regels van die taal kunnen opdisschen, zonder dat hij noodzakelijk zijne gedachten daarin behoeft te kunnen uitdrukken. Hij is echter '*the* English language' eerst machtig, wanneer hij die taal behoorlijk kan gebruiken als een middel, om zijne gedachten aan anderen kenbaar te maken.

Hetzelfde geldt *niet* van '(the) English literature' en '(the) English history', hoewel zij schijnbaar gelijk staan. Dat dit niet in werkelijkheid het geval is, blijkt al dadelijk, wanneer wij vragen: '*Kent gij* de Engelsche taal'? — Wij kunnen hoogstens vragen: '*Zijt gij bekend met* (*Weet gij iets van*) de Engelsche letterkunde of geschiedenis'? Wij zien hieruit, dat de Engelsche taal (the English language) één afgerond geheel vormt, terwijl de Engelsche letterkunde en geschiedenis *steeds* een onbeperkt onderwerp van studie uitmaken. Men zal daarom altijd zeggen:

'*The* English language (er is er slechts ééne) is spoken all over the world'; maar '*English* literature (het onderwerp in 't algemeen) is known all over the world'. Natuurlijk kan men spreken van 'The English literature (history) of the 19th century', even goed als van 'The English language of the 14th century'.

Wij hebben hierboven (blz. 9) reeds gezien, wanneer men *Government* en *Parliament* met het lidwoord schrijft, en wanneer niet.

Government in zijne abstracte beteekenis volgt natuurlijk, wanneer

het vergezeld is van een bijv. naamw., den gewonen regel voor begripsnamen, b. v. 'We cannot affirm that *political government* has its origin in *family* government.' *Government* in *concreten* zin en *parliament* vereischen echter het lidwoord, wanneer zij vergezeld gaan van een bijv. naamw., omdat zij dan steeds één *bepaald* staatslichaam vertegenwoordigen ter onderscheiding van andere:

The British Government shut up the port of Boston, and removed the Custom-House to Salem.

Scotland should be represented in *the Imperial Parliament*, sitting in London, by 16 elective Peers and 45 members of the Commons

Wij zagen reeds hierboven (blz. 12), dat *sunny France* zonder lidwoord staat, omdat men hier aan geen *bepaald* Frankrijk denkt. Evenmin heeft men met *Old England, ancient Rome*, etc. een *bepaald* Engeland of Rome op het oog. Daarentegen zou men zeggen: *the* haughty Elizabeth, om te laten uitkomen: Nu zullen wij eens spreken over die 'Elizabeth', die zoo 'haughty' was. Wij zien hieruit, dat *the* wijst op de eigenschap, die door het bijvoegelijk naamwoord wordt uitgedrukt. In gemeenzamen stijl laat men echter dikwijls het lidwoord weg, omdat men dan de beide woorden als één beschouwt; b. v.: '*Poor Dick*'. Zoo beschouwt men ook als *één* eigennaam (en daarom zonder lidwoord): 'Saint John' als de naam van den Apostel, 'Good Friday', 'Black Monday', [1]) etc. als namen van *feestdagen*, 'Windsor Park', 'Lambeth Palace', 'London Bridge', etc. als namen van *plaatsen*, *gebouwen*, *bruggen*, enz. Vóór namen van tijdschriften plaatst men echter het lidwoord: 'The London News' [2]), '*The* Cornhill Magazine', (zie blz. 11,5). Het is duidelijk, dat men bij namen als 'Blackwood's Magazine', waarin 'Blackwood' de naam van den eigenaar aanwijst, het lidwoord evenmin plaatst als bij 'Mary's book'.

De regels voor de plaats en de herhaling van het lidwoord kunnen, geloof ik, tot geen moeilijkheden aanleiding geven. Ik zou slechts in eene herhaling treden van alles, wat over dit onderwerp in iedere spraakkunst breedvoerig besproken wordt. Ook bevat ieder handboek gewoonlijk eenige bijwoordelijke uitdrukkingen en andere zegswijzen, die ten opzichte van het lidwoord eigenaardigheden aanbieden. Ik kan, dunkt mij, niet beter doen, dan ze alle, voor zoover ik ze machtig kan worden, hier een plaatsje in te ruimen.

Zonder lidwoord:

---

[1]) Maandag na Paschen.

[2]) Men kan ook vóór *Daily News*, etc. het lidwoord weglaten, maar dan moet men van aanhalings-teekens gebruik maken, b.v.: I read in 'Daily News'.

By sea and land, at court, to go (put) to sea, to give battle, to give answer, to give offense, to tread under foot, to lose sight of, to go on shore, to be on duty (surveillance hebben, op post zijn), to be off duty, to mount guard, to cast (drop, hoist) anchor, to hoist (set, lower) sail, to shake hands, to gain (lose) ground, sword in hand (met het zwaard in de hand), from east to west, from head to foot, from top to toe, to live from hand to mouth, faint heart never won fair lady, man to man, half (de helft) of it, &c.

Met het bepalend lidwoord:

To become the fashion, to get the start of (iemand voorbijstreven), to take the law of a man, to get the better of a man, to take the alarm, to take the lead (voorgaan, het voorbeeld geven).

Met het niet-bepalend lidwoord:

To have a mind to (zin hebben in), to have a turn for (aanleg hebben voor), to have a regard, to take a part in, to take a pride (a pleasure, a delight) in, to make a stand (blijven staan, tot staan komen), to keep a thing a secret, to fly into a passion, to be in a hurry (daarentegen: to be in haste), to be in a fever, to be at a loss what to do (niet weten wat te doen), to make a fool of a person, his friends stood by him to a man (als één man), we were both of a size (an age), to do something with a view (an idea, a hope, a desire, a purpose, an intention, under a pretence), he labours under a dropsy (hij lijdt aan waterzucht), it is for a time, two at a time, to make a boast of, to give a guess at (raden naar), to take a last farewell of, have a care what you do! (pas op, wat gij doet!), to have a share in, it is a pity, to have (give) an appetite.

Tot slot laat ik hier eenige voorbeelden tot oefening volgen.

Vul het lidwoord in, waar dit noodig geoordeeld wordt.

Greek cities were to the rest of world very much what European nations and European colonies are to the rest of world now. The successful revolt of colonies in North America taught the mother country folly of supposing that Englishmen in America would consent to be governed by Englishmen at home. For many years English Liberals have made it a main principle of their foreign policy to advocate settlement of all disputes between rulers and their subjects in accordance with desires of the latter. We know that members of the House of Commons used to be paid in order to secure their attendance. The more complex and the larger society, the more distinct is separation between the governing part and the rest, and the more ela-

borate is the subdivision of functions in government. government may be a monarchy, an aristocracy, or a democracy. ministers are responsible ultimately, not to Parliament, but to the House of Commons. The simplicity of English politics has divided Parliament into two nearly equal parties. That book is utterly unlike the fiction already on English tables. That which especially distinguishes Thackeray's works, among the crowd of English novels that load our shelves and tables, lies in his portrayal of human character *as it is*. The fact is palpable to all, that Ministers have done everything which they solemnly protested that it was wickedness in the sight of heaven and earth to do. shipowners have been for years past the mainstay of British commerce. Every unfair weapon which Ministers took up against their predecessors is now piercing their own hands. evidence of military capacity is not wanting even at this early period of his soldiering. I am tired of inactivity, but when we move again in advance or assault it will break monotony. Lieutenant of Engineers in 1852, he is now Major-General in the service of his own country, Mandarin of the highest order in the service of China, and Pasha in the service of the Porte. He was captain of the 95th Regiment. Sweet it is, when winds are agitating waters on a wide sea, to witness from land the spectacle of another's distress; not because it is agreeable to us that any one should suffer, but because it is pleasant to behold ills ourselves are free from. rhetoric discusses means whereby language, spoken or written, may be rendered effective. The whole life of men, whether the state they live in be great or small, is governed either by Nature or by Law. That slavery is the most deplorable condition to which human nature can be reduced, is too evident to require the labour of proof. calumny is the shadow of greatness. It is the nature of man to overrate present evil, and to underrate present good. In peace, children bury their parents; in war, parents bury their children. He had a number of coins of Roman Emperors, and a good many more of later English Kings. I impeach him in the name of English constitution, which he has violated and broken. Monmouth Street has long been famous for its shops for old clothes, second-hand boots, and underground cellars. I am quite familiar at Chapter Coffee-house, and know the geniuses there. After prayers boys begin their meal, whilst visitors walk up and down alleys formed between tables.

Christ's Hospital occupies the site of the old convent of Grey Friars, and it was originally intended for reception of young and helpless children. Westminster Abbey stands upon the site of a Temple dedicated to Apollo. Mama, Baby is crying. Devonshire women are generally superstitious. English people impress you, first of all, by a sense of the genuineness of their actions and of their speech. Englishmen adulterate their goods, but not their conduct. Time marches on with the slow, measured tread of a man working by day (bij den dag, voor dagloon). Cato did not begin to learn Greek language until he was eighty-four years of age. I have been warder of a prison for the last twenty years. A young fellow entered church and took his seat, keeping his hat on. I am proof-reader of a comie weekly. He studied human nature in curing its diseases. He left me his daughter as ward. He was the best of human beings and the best of fathers. All that pleases fancy now, turns hereafter to love or to knowledge. He blessed God for giving him a son who spoke truth in spite of fear. adjectives are usually placed before noun. The proper study of mankind is man.

L. P. H. EIJKMAN.

Vertaling in het Engelsch van: H. DE VEER, *Trou-Ringh voor 't Jonge Holland*, bl. 69—70, regel 8 v. o.

Hoe een verstandige vrouw haar zin krijgt.

Mevrouw zit bij 't raam te borduren. Meneer komt met stok en hoed binnen, gekleed om uit te gaan.

Hij, terwijl hij de linkermouw even opstroopt en haar zijn arm toereikt: „Och, lieve, zoudt gij de goedheid willen hebben eens even dit knoopje vast te maken? Ge ziet, dat ik er zoo niet mee kan uitgaan."

Zij, opstaande terwijl ze haar borduurwerk neerlegt en met de linkerhand het knoopje aanvat: „'t Zal mij natuurlijk een groote eer zijn iets bij te dragen om uw costuum te volmaken. Gij ziet er waarlijk keurig uit."

Hij: „Ge zegt dit met een klein pruilend lipje, verbeeld ik mij. Mevrouw is toch niet ontstemd, omdat ik zonder haar uitga?"

How a clever woman (wife) manages to have her own way [1]).

Her ladyship is embroidering at the window. His lordship enters, stick and hat in hand, ready to go out.

He, turning up his left sleeve a little and holding his arm out to her: "Would you be kind enough to fasten this button, my dear? You see that I cannot go out like this."

She, rising from her embroidery and taking hold of the button with her left hand: "It will be a great honour to me, of course, to contribute in any way to the completion of your toilet. You look quite a swell, indeed."

He: "I am afraid you say that with just a touch of scorn. Your ladyship doesn't take offense at my going out without her, I hope?"

---

[1]) Plaatsgebrek verhindert ons, dit nommer van het programma zoo uitvoerig te behandelen, als wij wel wenschelijk achtten. Wij geven dus ditmaal de vertaling, zooals zij ons het best voorkomt. Voortaan zullen wij echter, zooveel mogelijk, alle Engelsche uitdrukkingen vermelden, die de Hollandsche behoorlijk weergeven, en tevens zulke opmerkingen er aan toevoegen, als ons noodig dunkt. Waarschijnlijk zal er bij het vervolg van dit stuk wel gelegenheid zijn, om ook enkele punten aan te roeren, die op dit gedeelte betrekking hebben. Hetzelfde geldt voor de vertaling uit het Engelsch.

Zij: „Mevrouw is er alleen maar op gesteld, dat de vrienden van mencer hem niet verwijten, een vrouw genomen te hebben, die niet eens zijne manchetten in orde houdt."

Hij: „Gaat de ambitie van mevrouw niet hooger? Mijne vrienden weten reeds lang dat meneer een in alle opzichten allerliefst, handig vrouwtje heeft getrouwd."

Zij: „Maar sommige vrienden zijn in sommige omstandigheden tot verdenken geneigd. Eén manchetknoopje zou genoeg zijn om al uw verzekeringen ijdel te maken."

Hij: „Wie het voorrecht gehad hebben, mijn bedrijvig vrouwtje in haar heiligdom te bezoeken, zouden mij helpen bewijzen, dat ik waarheid gesproken heb."

Zij: „En het kleine knoopje zou luider spreken dan zij allen. — Laat mij eens even zien of de beide knoopjes wel gelijk zijn" (terwijl zij de mouw van zijn rechterarm even opstrijkt, en de beide polsen bij elkander houdt).

Hij, op hare kleine handjes ziende en de armen uitstekend: „Ziedaar, nu kunt gij mij de boeien aanleggen en daarna met mij doen wat ge wilt."

Zij, zijne polsen vasthoudende en zoover ze kan omspannend: „Dan zal ik van deze gelegenheid gebruik maken en boei ik u. Ik laat u niet weer los, dan op één voorwaarde."

Hij: „En die is?"

She: "Her ladyship's only desire is that his lordship's friends shall not reproach him for having taken a wife who does not even keep his wristbands in proper order."

He: "Does her ladyship's ambition go no farther? My friends have long known that his lordship has (I have) married a wife, not only most lovely but accomplished in every respect."

She: "But under certain circumstances some friends are apt to grow suspicious. One single button would be quite enough to silence all your protestations."

He: "Those who have enjoyed the privilege of visiting my busy housewife in her sanctum would uphold my assertion."

She: "And the little button would speak louder than all of them. — Just let me see, if the buttons are a pair" (turning up the sleeve of his right arm a little and putting his wrists together).

He, looking down on her tiny hands and holding out his arms: "There, now you can put me in chains and do with me as you like."

She, holding his wrists and spanning them as far as she can: "Then I will take the opportunity and bind you. I won't let you loose, except on one condition."

He: "Name it."

Zij: „Dat mijn gevangene zijn woord geeft, van avond negen uur t'huis te komen, om vóórdat wij soupeeren nog een uurtje met de cipier te zitten babbelen."

Hij: „Onmogelijk. Als 't diner om acht uur afgeloopen is, zal 't vroeg zijn, en ge begrijpt dat wij dan nog een kop koffie moeten drinken en een sigaar rooken..."

Zij: „Dan kunt ge precies negen uur weer t'huis wezen, juist zooals ik berekend heb."

Hij: „Maar er zullen er zijn, die waarschijnlijk nog een partijtje willen maken, of onder een glas wijn wat napraten over oude en nieuwe dingen... Ge begrijpt, dat is juist mijn uurtje om de loftrompet te steken over mijn lief wijfje en ons gelukkig intérieur."

Zij: „Ge hebt mij dat gisteren ook al verteld, maar ik zie daarin geen reden om later t'huis te komen. Ik doe gaarne afstand van uwe lofdichten, als ik er een uurtje gezellig babbelen mee kan koopen."

Hij: „Gij zijt dan wel zeer op dat babbelen gesteld?"

Zij: „Ik verzeker u, dat ik er op verzot ben."

Hij: „Zóó geducht, dat ge er niet één enkel avondje afstand van kunt doen?"

Zij: „Ja, zóó dat ik niet goed kan slapen, als ik 't heb moeten missen."

Hij: „Arm kind, dan zult gij nog veel oefening noodig hebben.

She: "That my prisoner gives his word to be back by nine o'clock to-night, to have a nice hour's chat with his jailer before supper."

He: "Impossible, my love. The dinner won't be over before eight o'clock at the earliest, and you understand, we shall want to have a cup of coffee and a cigar afterwards...."

She: "Exactly so; you can be at home by nine then; that is just what I calculated."

He: "But I dare say there might be some after dinner who would like to have a game of cards or a chat about old times over a glass of wine..... You know, that is just the time for me to sound the praises of my pretty little wife and our happy home."

She: "So you said yesterday, but I don't see why this should be a reason for you to come home later. I am quite willing to dispense with your eulogies, if I can thereby gain an hour's pleasant talk with you."

He: "You must be very fond of my talk, then, I should fancy."

She: "I dote on it, I assure you."

He: "To such a degree that you can't go without it for one single evening?"

She: "Yes, so much that I can't sleep well, whenever I have had to miss it."

He: "Poor child, you will require a good deal of practice, then. I

Er zullen wel meer dagen komen, waarop dit offer aan de vrienden moet worden gebracht. Ik kan mij toch op den duur niet aan alles onttrekken ?"

don't doubt that there are other days to come yet, when this sacrifice must be made to my friends. Why, I can't give up everything for good, can I?"

Vertaling in het Nederlandsch van: BULWER LYTTON, *The Caxtons*, Part XII, Chapter VII.

So, reader, thou art now at the secret of my heart.

Wonder not that I, a bookman's son, and, at certain periods of my life, a bookman myself, though of lowly grade in that venerable class — wonder not that I should thus, in that transition stage between youth and manhood, have turned impatiently from books. —

Most students, at one time or other in their existence, have felt the imperious demand of that restless principle in man's nature, which calls upon each son of Adam to contribute his share to the vast treasury of human deeds.

And though great scholars are not necessarily, nor usually, men of action, — yet the men of action whom History presents to our survey, have rarely been without a certain degree of scholarly nurture.

Dus, lezer, nu zijt gij in mijn hartsgeheim ingewijd.

Het bevreemde u niet, dat ik, de zoon van een man van studie, en nu en dan zelf een man van studie, hoewel eene nederige plaats onder die eerbiedwaardige klasse bekleedende — het bevreemde u niet, dat ik mij aldus, in dat overgangstijdperk van de jeugd tot den mannelijken leeftijd, wrevelig van de boeken zou hebben afgewend.

De meeste studeerenden hebben, op een of ander tijdstip van hun bestaan, den dringenden eisch gevoeld van dat rustelooze beginsel in de natuur van den mensch, hetwelk ieder Adamskind uitnoodigt, het zijne bij te dragen tot de groote schatkamer der menschelijke daden.

En ofschoon groote geleerden niet noodwendig mannen van de daad behoeven te wezen, en dit gewoonlijk ook niet zijn, toch is het slechts bij uitzondering, dat de mannen van de daad, die de geschiedenis ons te aanschouwen geeft, niet tot op zekere hoogte wetenschappelijk voedsel genoten hebben.

For the ideas which books quicken, books cannot always satisfy.

And though the royal pupil of Aristotle slept with Homer under his pillow, it was not that he might dream of composing epics, but of conquering new Ilions in the East.

Many a man, how little soever resembling Alexander, may still have the conqueror's aim in an object that action can only achieve, and the book under his pillow may be the strongest antidote to his repose.

And how the stern Destinies that shall govern the man weave their delicate tissues amidst the earliest associations of the child! —

Those idle tales with which the old credulous nurse had beguiled my infancy — tales of wonder, knight - errantry, and adventure, had left behind them seeds long latent — seeds that might never have sprung up above the soil — but that my boyhood was so early put under the burning-glass, and in the quick forcing-house, of the London world.

There, even amidst books and study, lively observation and petu-

Want de denkbeelden, die door boeken gevoed worden, kunnen niet altijd door boeken bevredigd worden.

En al sliep de koninklijke leerling van Aristoteles met zijn Homerus onder het kussen, dan deed hij zulks nog niet om te droomen, dat hij heldendichten maakte, maar dat hij nieuwe Iliums in het Oosten veroverde.

Menig man, hoe weinig ook op Alexander gelijkende, kan toch het doel van den veroveraar voor oogen hebben in eene zaak, die alleen door handelen kan verkregen worden, en dan kan het boek onder zijn kussen het sterkste tegengif voor zijne rust zijn.

En hoe spinnen de gestrenge schikgodinnen, die den man zullen regeeren, hare fijne weefsels niet tusschen de vroegste voorstellingen van het kind! —

De bakersprookjes, welke de oude lichtgeloovige min mij in mijne kinderjaren op de mouw gespeld had — verhalen vol van wonderen, dolende ridders en avonturen — hadden zaad achtergelaten, dat lang verborgen bleef; zaad, dat misschien nooit boven den grond zoude opgeschoten zijn, indien mijne jongensjaren niet zoo vroeg waren geplaatst geworden onder het brandglas en in de snel ontwikkelende broeikas der Londensche wereld.

Daar, zelfs te midden van boeken en studie, ontstonden eene leven-

lant ambition broke forth from the lush foliage of romance — that fruitless leafiness of poetic youth!

And there passion, which is a revolution in all the elements of individual man, had called a new state of being, turbulent and eager, out of the old habits and conventional forms it had buried — ashes that speak where the fire has been.

Far from me, as from any mind of some manliness, be the attempt to create interest by dwelling at length on the struggles against a rash and misplaced attachment, which it was my duty to overcome; but all such love, as I have before implied, is a terrible unsettler: —

"Where once such fairies dance, no grass doth ever grow."

To re-enter boyhood, go with meek docility through its disciplined routine — how hard had I found that return, amidst the cloistered monotony of college!

My love for my father, and my submission to his wish, had indeed given some animation to objects otherwise distasteful; but, now

dige opmerkingsgave en eene prikkelbare eerzucht uit het sappige gebladerte der romance — die bladerrijkheid zonder vruchten der dichterlijke jeugd!

En daar ook had de hartstocht, welke eene omwenteling is in het gehecle wezen van ieder mensch in het bijzonder, een nieuwen gemoedstoestand, onstuimig en vurig, te voorschijn geroepen uit de oude gewoonten en maatschappelijke vormen, welke hij begraven had — asch, die aanwijst, waar de brand geweest is.

Het zij verre van mij, zooals ook van iederen geest, die eenigszins mannelijk is, eene poging te willen wagen om belangstelling te wekken door lang stil te staan bij de worstelingen tegen eene onbezonnen en misplaatste genegenheid, die het mijn plicht was te overwinnen; maar, zooals ik reeds vroeger heb aangestipt, maakt alle dusdanige liefde iemand geweldig van streek: —

„Waar eenmaal zulke feeën dansen, daar groeit nooit gras."

Op nieuw schooljongen te worden, en mij volgzaam en gedwee aan geregelde tucht te onderwerpen — hoe moeilijk zou het mij gevallen zijn, aldus terug te keeren te midden van de kloosterachtige eentonigheid van een „college"!

Mijne liefde voor mijn vader en mijne onderwerping aan zijn wensch hadden wel is waar zaken, die mij anders tegenstonden, wat aan-

that my return to the University must be attended with positive privation to those at home, the idea became utterly hateful and repugnant.

Under pretence that I found myself, on trial, not yet sufficiently prepared to do credit to my father's name, I had easily obtained leave to lose the ensuing college term, and pursue my studies at home.

This gave me time to prepare my plans, and bring round — how shall I ever bring round to my adventurous views those whom I propose to desert?

Hard it is to get on in the world — very hard! But the most painful step in the way is that which starts from the threshold of a beloved home.

How — ah, how, indeed! "No, Blanche, you cannot join me to-day; I am going out for many hours. So it will be late before I can be home."

Home! — the word chokes me! Juba slinks back to his young mistress, disconsolate; Blanche gazes at me ruefully from our favourite hill-top, and the flowers she has been gathering fall unheeded from her basket.

trekkelijker gemaakt; maar nu mijn terugkeer naar de Academie gepaard moest gaan met bepaalde ontberingen van den kant mijner huisgenooten, werd ik geheel en al afkeerig van het denkbeeld.

Onder voorwendsel dat ik bij nader inzien bevonden had, nog niet genoegzaam voorbereid te zijn, om mijns vaders naam eer aan te doen, kreeg ik gemakkelijk verlof den volgenden termijn over te slaan en thuis mijne studiën voort te zetten.

Dit gaf mij tijd mijne plannen te beramen en de instemming te verkrijgen van — hoe zal ik ooit de instemming verkrijgen met mijne avontuurlijke denkbeelden van hen, die ik van plan ben aan hun lot over te laten.

Moeilijk valt het, in de wereld vooruit te komen — zeer moeilijk! Maar de zwaarste stap op den weg is die, welke van den drempel van een geliefd te huis wegvoert.

Hoe — ja, hoe! „Neen, Blanche, ik kan u van daag niet hebben; ik ga verscheidene uren uit. Het zal dus laat zijn, eer ik thuis kan wezen."

Thuis! — het woord blijft mij in de keel steken! Juba sluipt mistroostig terug naar zijne jonge meesteres; Blanche staart mij van onzen geliefden heuveltop treurig na, en de bloemen, die zij geplukt heeft, vallen uit haar mandje, zonder dat zij er naar omziet.

I hear my mother's voice singing low, as she sits at work by her open casement. How, — ah, how indeed!

Ik hoor de stem mijner moeder, zacht zingende, terwijl zij aan haar open venster zit te werken. Hoe — ja, hoe!

Antwoorden op de vragen in het Prospectus.

Waarom wordt in *I suppose not* het werkwoord *to do* niet gebruikt?

Het w.w. *to do* wordt gebruikt in de enkelvoudige tijden van werkwoorden, die vergezeld zijn van de ontkenning *not*.

Wij kunnen ons voorstellen, dat *I suppose not* betrekking heeft op eene vraag: 'Has he come'? Het antwoord in zijn geheel zou dan luiden: 'I suppose he has *not* come.' Wij zien dus, dat *not* niet behoort bij *suppose*, maar bij het verzwegen werkw. *has come*.

Mag ik u om wat vuur verzoeken?

Vraagt gij een Engelschman om vuur, dan zal hij u nooit aan zijne sigaar laten aansteken, maar, altijd een vlammetje aanbieden. Van daar, dat men vraagt: '*Can you oblige me with a light, please?*' of '*May I trouble you for a light?*'

To make (to play at) ducks and drakes.

Drake is verbasterd uit *endrake* (end = eend; rake = koning, mannetje), en beteekent dus *mannetjeseend, woerd.* — Evenals *to play at marbles* = *knikkeren*, zoo zou ook *to make (to play at) ducks and drakes* in den letterlijken zin zijn: *eendjes-spelen*, voorwerpen evenals eenden op het water laten drijven en aan de oppervlakte laten duiken, dus *keilen. To make ducks and drakes of one's money* beteekent: *zijn geld verspillen, vermorsen.*

Verbeter: *Somebody told me, I forgot whom.*

Het verschil tusschen *ik ben het vergeten* (ik herinner het mij niet meer) en *ik heb het vergeten* (ik heb er niet aan gedacht) wordt in het Engelsch aangeduid door *I forget* en *I have forgotten it.*

Whom moet *who* zijn, want het is het onderwerp van den verzwegen bijzin: *Who told me.* De opgegeven zin luidt daarom verbeterd: *Somebody told me, I forget who.*

Correspondentie.

Vraag 1 werd voldoende beantwoord door W. J.t.k. te S.

Opgaven voor het volgend Nummer.

Antwoorden worden ingewacht vóór of op 20 *Januari e. k.*

---

1. Te vertalen in het Engelsch uit: *Van Eigen Bodem. Inleidende Reeks*, 5*de deeltje*, van C. Honigh en G. J. Vos Az. 1. *Naar de groote stad.*

Naar de groote stad.

Wat een vreugde! Herman en Bram zouden op reis gaan. Ze gingen naar Oom, die in de groote stad woonde. Zij, die niet anders kenden dan hun dorp en de plaatsen in den omtrek, zouden nu de groote stad zien, waarvan zij wel dikwijls hadden hooren spreken, maar die zij zich toch niet goed konden voorstellen. Lang te voren hadden zij zich reeds verblijd in het vooruitzicht; nu was de dag eindelijk gekomen. De kleermaker had voor ieder een nieuw pak gemaakt, want de zondagskleederen, die zij op hun dorp droegen, waren nog maar even mooi genoeg om in de stad alle dagen te worden aangetrokken, dacht Moe. Er waren bovendien nieuwe petten, nieuwe laarzen, en nog allerlei benoodigdheden aangeschaft. In de groote stad moest men bijzonder netjes voor den dag komen.

De welgevulde koffer stond gereed om door Toon, den arbeider, naar het station te worden gebracht. Pa en Moe wilden hunne zonen, die gereed stonden hunne eerste reis te ondernemen, zelven uitgeleide doen tot het spoor. In de groote stad zou Oom hen komen afhalen: de jongens waren dus goed bezorgd.

De reizigers kwamen natuurlijk vroeg genoeg aan het station. Het duurde nog wel een half uur, eer de trein er was. Toen werd er een hartelijk afscheid genomen, waarbij de jongens niet weinig werden gekust en nog eens de vermaning ontvingen om toch vooral op te passen, dat zij geen ongeluk kregen en hunne kaartjes niet verloren. Toon had ook nog een hartelijk woord van vaarwel te zeggen en keek met eene soort van bewondering de beide knapen aan, die op hunnen jeugdigen leeftijd reeds de wonderen der groote stad zouden zien.

Eindelijk zaten de jongens in het spoorrijtuig, de fluit ging; nog eens met de hand gewuifd en voort repte zich de trein.

„Anderhalf uur sporen," zei Herman, terwijl hij op zijn horloge keek, dat hij op zijnen verjaardag had gekregen en alleen op zonen feestdagen droeg. „Om 11.36 moeten wij er zijn, staat er in het spoorboekje; we zullen eens zien, of de trein op zijn tijd past."

„Hij snijdt er goed door," liet Bram er op volgen. „Waar heb ik mijn kaartje nu ook weer gestopt? O, hier is het; ik zal het maar in mijne porte-monnaie bergen. Of neen, in het zakje van mijn vest. Neen, toch in mijne porte-monnaie."

Onder dergelijke opmerkingen en gesprekken naderden onze jongens meer en meer de groote stad. Bij elk station, waar zij ophielden, werd de tijd, dien het spoorboekje aangaf, met het horloge vergeleken. De trein was geregeld eenige minuten over zijnen tijd volgens het uurwerk van Herman. Maar toch kwamen zij eindelijk, waar zij wezen moesten. De trein rolde het station binnen; weldra was Oom aan het portier, ontving de jongens met eene handdruk en nam hen in zijne hoede.

2. Te vertalen in het Engelsch [1]):

1. Aan de oostelijke zijde van ons land ligt een aardig dorpje, door schoone en vruchtbare velden en weiden omringd en door gegoede landlieden bewoond.

2. De waard, een oud en eerwaardig man hield mij gezelschap bij mijn eenvoudigen maaltijd en vertelde mij onderwijl, wat daar in den omtrek belangrijks te zien en gebeurd was.

3. Het was zoo wat op den middag, toen ik eene landelijke woning binnentrad, om wat te eten en uit te rusten.

4. Zij had tranen in de oogen.

5. Het was heel onhandig van hem, dat hij zich bij den kolonel op die hoogst twijfelachtige overwinning beroemde.

6. Zoolang hij zich te Rome ophield, woonde hij geregeld de mis in de St. Pieterskerk bij en onmiddellijk na zijne aankomst haastte hij zich zijne opwachting te maken bij den Paus.

7. De strijd had lang kunnen duren.

---

1) Dit is eene der vertalingen, die dezen zomer bij de acte-examens voor het Engelsch, L. O., werden opgegeven. Zij werd ons welwillend afgestaan door één der kandidaten, die met gunstig gevolg dit examen heeft afgelegd. Wij houden ons voor toezending van andere schriftelijke examen-opgaven aanbevolen.

RED.

8. Onze kamer wordt behangen en geverfd, zoodat wij ons werk in de voorkamer moeten doen.

9. Hebt gij gisteren gedaan, wat ik u beval te doen.

10. Beproef niet u te verontschuldigen; door zulks te doen, erkent gij, dat gij ongelijk hebt.

11. Dat ware eene te gewaagde onderneming; hij is een te machtig vijand, dan dat wij hem zonder de hulp van anderen mogen aanvallen.

In het Nederlandsch, BULWER LYTTON, *The Caxtons*, Part. XIII, Chapt. III.

"No — no! it is for your good — Austin says so. Go — it is but the first shock."

Then to my mother I opened the sluices of that deep I had concealed from scholar and soldier. To her I poured all the wild, restless thoughts which wandered through the ruins of love destroyed — to her I confessed what to myself I had scarcely before avowed. And when the picture of that, the darker, side of my mind was shown, it was with a prouder face, and less broken voice, that I spoke of the manlier hopes and nobler aims that gleamed across the wrecks and the desert, and showed me my escape.

"Did you not once say, mother, that you had felt it like a remorse, that my father's genius passed so noiselessly away, — half accusing the happiness you gave him for the death of his ambition in the content of his mind? Did you not feel a new object in life when the ambition revived at last, and you thought you heard the applause of the world murmuring round your scholar's cell? Did you not share in the day-dreams your brother conjured up, and exclaim, 'If *my* brother could be the means of raising *him* in the world!' and when you thought we had found the way to fame and fortune, did you not sob out from your full heart, 'And it is *my* brother who will pay back to *his* son — all — all he gave up for me'?"

"I cannot bear this, Sisty! — cease, cease!"

„No; for do you not yet understand me? Will it not be better still, if *your son* — yours — restore to your Austin all that he lost, no matter how? If through your son, mother, you do indeed make the world hear of your husband's genius — restore the spring to his mind, the glory to his pursuits — if you rebuild even that vaunted, ancestral name, which is glory to our poor sonless Roland — if your son can restore the decay of generations, and reconstruct from the dust the

whole house into which you have entered, its meek presiding angel? — ah, mother! if this can be done, it will be your work; for unless you can share my ambition — unless you can dry those eyes, and smile in my face, and bid me go, with a cheerful voice — all my courage melts from my heart, and again I say, I cannot leave you!"

Then my mother folded her arms round me, and we both wept and could not speak — but we were both happy.

---

2. Te beantwoorden, de volgende vragen:

1. Wat is het verschil tusschen *to remember* en *to recollect?*
   Helder dit door voorbeelden op.
2. Vertaal: *Mijn neef vroeg aan mij, hoe ik voer.*
3. Vertaal: Ik heb er één te veel.
4. Geef het verschil tusschen *to believe* en *to think.*
   Laat het uit voorbeelden blijken.

HET WERKWOORD LATEN.

De meeste Engelsche spraakkunsten in ons land wijden aan het werkwoord *laten* een afzonderlijk hoofdstuk, gevolgd door de noodige oefeningen, maar geen enkele behandelt dit onderwerp zoo uitvoerig, dat een leek daaruit kan leeren, om altijd het juiste Engelsche woord te kiezen. Wij hopen, dat de volgende bladzijden dit bezwaar grootendeels zullen opheffen.

Bij het vertalen van het werkwoord *laten*, zeggen ons de boeken, doen zich vier voorname gevallen voor [1]). Het kan de beteekenis hebben van:

1°. *Bevelen:* to command, to order, to desire, to bid, to tell.

2°. *Doen* of *veroorzaken:* to cause, to get, to have, to let, to make.

3°. *Toelaten* of *veroorloven:* to allow, to permit, to let, to give permission, to give leave, to suffer.

4°. *In een toestand laten*, *nalaten*, *achterlaten*, *overlaten:* to leave (dit kan in den zin van *in een toestand laten* dikwijls vervangen worden door *to let*). [2])

Maar nu de toepassing. Geen der gevallen kan afzonderlijk behandeld worden, want dikwijls kan men meer dan één der bovengenoemde woorden gebruiken. B. v.:

Toen de Romeinsche veldheer Claudius Drusus in deze landen was, *liet* hij door zijne soldaten de Drususgracht graven.

Het eerst komt ons hier de beteekenis van *bevelen* in de gedachte: *To command* is *bevelen met gezag*, *commandeeren*, als: Hij *liet* de soldaten het geweer afzetten = 'He *commanded* the soldiers to order arms.'

[1]) Laten = *to bleed* gaan wij stilzwijgend voorbij.

[2]) Hij kon niet nalaten = *He could not help.*

To order is *bevelen* zonder bepaald zijn gezag te doen gelden: 'He *ordered* (commanded) the troops to advance.'

To desire verliest reeds de werkelijke beteekenis van *bevelen*. Het geeft slechts te kennen, wat de spreker *verlangt*: '*Desire* the lady to walk in.'

To bid heeft de nog zwakkere beteekenis van *verzoeken*: '*Bid* the gentleman come in (Laat mijnheer binnenkomen).'

To tell drukt slechts een *zeggen* uit: Laat de meid mij om zes uur roepen = '*Tell* the servant to call me at six o'clock.'

De laatste woorden (to desire, to bid, to tell) kunnen dus hier geen dienst doen, want bij een veldheer tegenover zijne soldaten kan men bezwaarlijk denken aan een *verlangen*, *verzoeken* of *zeggen*. Hunne verhouding toch is van dien aard, dat de veldheer òf bevelen geeft (to command, to order), òf zorgt (veroorzaakt) dat zij doen wat hij verlangt. Dit laatste brengt ons van zelf tot de beteekenis van *doen*, *veroorzaken* (to cause, to get, to have, to let, to make).

To cause duidt natuurlijk aan: *oorzaak zijn dat*: 'He *caused* him to be bled.'

To have en *to get* beteekenen *er voor zorgen*, *dat*: 'I *had* (*got*) a coat made' = Ik liet eene jas maken (ik zorgde er voor, bestelde het zoo). *Laten* mag echter niet door *to get* vertaald worden, wanneer het een persoonlijk voorwerp na zich heeft, dat tevens de handeling *verricht* door het volgende werkw. aangeduid, want dan beteekent *to get*: *het van iemand gedaan krijgen*, *iemand overhalen om* en niet *laten*: 'I *got* him to write that letter for me (Ik kreeg het gedaan, dat, enz.).' Merk dus het verschil op tusschen: 'I *got* (*had*) my coat made by the tailor' en '*got* the tailor to make my coat.'

To let is eenvoudig *doen*: Hij liet (deed) mij wachten = 'He *let* me wait.'

To make is ook *doen*, maar veel sterker dan het voorgaande, zoodat het bijna gelijk staat met *noodzaken*: 'I *made* him do his work.'

Vatten wij nu onzen zin weer op, dan is het gemakkelijk te zien, dat *to get* hier niet gebruikt kan worden, want tusschen een veldheer en zijne soldaten mag er geen sprake zijn van een *gunst*, een *gedaan krijgen*, een *overhalen*. De volgende vertalingen zijn dus mogelijk:

'When the Roman general Claudius Drusus was in these countries, he *commanded* (*ordered*, *caused*) his soldiers to [1]) dig the Drususgracht' of '*had* (*let*, *made*) his soldiers dig, etc.'

---

[1]) Op het gebruik van het woordje *to* komen wij in een der volgende nummers terug.

De lijdende vorm zou luiden:

'His soldiers were *commanded* (*ordered*, *made*) to dig a canal.' — *To cause*, *to have* en *to let* vallen hier weg, om de eenvoudige reden, dat het werkwoord nu niet langer *laten* beteekent, doch *bevelen*: Aan zijne soldaten werd bevolen, enz. Vermeldt men de personen niet, die het kanaal moeten graven, dan vertale men 'Drusus liet een kanaal graven' door:

Drusus *commanded* (*ordered*, *caused*) a canal *to be dug*.
" *let* (*made*) a canal *be dug* [1]).
" *had* (*got* [2])) a canal *dug*.

Ook de werkwoorden, die men bezigt, om *laten* in den zin van toelaten (3) weer te geven, kunnen niet willekeurig gebruikt worden.

To permit (*to give permission*, *to give leave*) heeft de sterkste beteekenis; het duidt aan *verlof geven naar aanleiding van een gedaan verzoek*; dit verlof moet dus door woorden of gebaren te kennen gegeven worden: Ik vroeg aan mijn vader of hij mij wilde laten gaan = 'I asked my father, if he would *permit* me to go.'

To allow wil eenvoudig zeggen: *niet verbieden*, *stilzwijgend*, *oogluikend toelaten*: Hij maakte gebruik van mijn naam en ik liet het hem doen = 'He made use of my name and *I allowed* him to do so.'

To suffer, zooals de letterlijke beteekenis *lijden*, *dulden* reeds aanwijst, drukt altijd uit, dat het eenigszins ten koste gaat van den persoon, die iets *laat* doen: Ik wist, dat hij gaarne bij mij was, en daarom *liet* ik hem blijven; maar ik had zijn gezelschap zeer goed kunnen

---

[1]) Deze twee vormen worden zelden of nooit aangetroffen; men zou immers in het Hollandsch ook niet zeggen: „Drusus *liet* een kanaal *gegraven worden*, want *liet graven* geeft reeds de gedachte weer van *gegraven worden*. Toch zegt Bulwer: 'He persuaded her *to let* her great doll *be put up* to a raffle for the benefit of the chimney-sweepers.' Hier heeft *to let* evenwel meer de beteekenis van *toelaten*.

Maar, zou men kunnen vragen, waarom niet 'Drusus *let dig* a canal?' — Deze vorm is goed, doch weinig gebruikelijk. Bij Bulwer vinden wij: 'The fellow yelled out as he *let drive* another ball, "Stand in among the pins if you don't want to get hit."'

Aangezien *to make* de beteekenis heeft van *noodzaken* en men dit altijd *iemand* moet doen, kan dit werkwoord alleen voorkomen, wanneer de persoon vermeld is, en daarom niet: 'He *made dig* a canal.'

In de gebiedende wijs kan men wel zeggen: '*Let* a canal *be dug*,' want dan betreft *let* een tweeden persoon en *be dug* een anderen, derden persoon.

[2]) Zie blz. 31, regel 16 van onder.

missen = 'I knew he liked to be with me, so I *suffered* him to stay; but I could very well have dispensed with his company.'

To let beteekent *toelaten* in zijne zwakste beteekenis: Ik *liet* hem zijn zin doen = 'I *let* him have his way.'

Voeg hierbij nu nog het vierde geval, waarin *laten* gelijk staat met *in een toestand laten, enz.*, dan zal iedereen gemakkelijk inzien, dat er meestal meer dan ééne vertaling mogelijk is, natuurlijk met eene eenigszins gewijzigde beteekenis. Nemen wij bijvoorbeeld: 'Hij liet den knecht zijn briefje bezorgen,' dan zijn de volgende vertalingen mogelijk:

1. He *commanded* (*ordered, desired, told*) [1]) the servant *to deliver* his note.
   He *bid* [2]) the servant *deliver* his note.
2. He *caused* the servant *to deliver* his note [3]).
   He *had* (*let, made*) the servant *deliver* his note.
3. He *permitted* (*allowed, suffered*) the servant *to deliver* his note.
   He *let* the servant *deliver*, etc.
4. He *left* (overlaten) the servant *to deliver* his note.

N°. 4 heeft geen verdere verklaring noodig. Het zal bij een voorbeeld ter vertaling niet moeilijk vallen te beslissen of *laten* al of niet de beteekenis heeft van *in een toestand laten*, enz.

Behalve de vier opgenoemde gevallen zijn er nog een groot aantal andere, die niet onder regels te brengen zijn. Wij vleien ons volstrekt niet, dat wij ze alle gevonden hebben, maar die ons in den laatsten tijd in de gedachte kwamen vinden hier een plaatsje, terwijl wij ons voor verdere vragen over dit onderwerp houden aanbevolen.

Laat dat staan.	Leave it alone. — Let it be. — Don't meddle with it. — Keep your hands off.
Laat dat, asjeblieft.	Stop it, will you? — Leave off, will you? — Don't do that, please.
Laat hem maar begaan (= hij zal het wel klaar krijgen).	Leave it to him. — Leave him to himself. — Leave him alone. — Don't meddle (interfere) with him.
Hij liet het zich aanleunen.	He pocketed the affront. — He took it in good part. — He swallowed the pill. — He made light of the matter. — He took it coolly.

[1]) Voor het verschil in beteekenis zie boven.

[2]) Lijdende vorm: The servant was bid *to* deliver, etc.

[3]) *Got* zou hier weer uitdrukken: *Hij kreeg het van den knecht gedaan, hij haalde hem over*, en niet *hij liet* enz.

Mijn meisje heeft mij laten loopen.	My lady has renounced me, thrown me over, cast me off, sent me about my business.
Wij zullen het hierbij laten.	We shan't say another word about it. — We'll drop the subject.
Wij zullen het hierbij laten.	We shall leave off (stop) here.
Ik zou het er niet bij laten.	*I* would not put up with it.
Zij liet eene zucht.	She heaved a sigh.
Ik liet er alles om.	I renounced (gave up) everything for it.
Ik zal dat boek laten komen.	I shall order that book.
Hij liet zich [1]) misleiden door, enz.	He was (allowed, suffered, himself to be) misled by, etc.
Laat mijnheer binnenkomen.	Show the gentleman in.
Hij laat het plan varen.	He gives up the plan.
Hij laat de zaak blauw blauw (op zijn beloop).	He leaves the matter as it is.
Toen hij zich naam maakte, liet hij mij schieten.	When he rose to fame, he turned a cold shoulder on me.
Het laat zich aanzien, dat de dood niet lang op zich zal laten wachten.	To all appearance, death will not tarry long.
Zijne zuster droeg haar lot zeer gelaten.	His sister bore her fate quite resignedly.
Hij liet het hoofd hangen.	He hung his head.
Het laat zich begrijpen, dat, enz.	It is easy to understand, etc. — It is quite clear, etc.
Mijn oom liet vragen, of ik hem wilde helpen.	My uncle sent word to ask, if I would assist him.
Ik liet mij aandienen.	I sent in my card.
Ik zou het wel laten.	I should not think of such a thing.
Gij zult het wel laten.	You had better not.
Tusschenbeide liet hij zich in de kerk zien.	Every now and then he showed himself at church.
Ik liet het mij geen tweemaal zeggen.	I did not want to be told twice.

[1]) *Zich laten* kan meestal door *den lijdenden vorm* of door *to allow oneself*, *to suffer oneself* vertaald worden.

Zij hebben zich altijd aan die zaak laten gelegen liggen.	They have always patronized that affair.
Zij liet mij blijken, dat zij mij zeer genegen was.	She gave me to understand that she was very favourably inclined towards me.
Duidelijke teekenen van eene naderende ziekte lieten zich gevoelen.	Clear symptoms of an approaching illness manifested themselves.
Hij liet zich op den grond vallen.	He dropped on the floor.
Hij liet zich scheren.	He got shaved.
Hij liet het drinken	He abstained from drinking.
Hij laat mij recht wedervaren.	He does justice to me.
Hij kon het niet laten.	He could not help it.

Voorbeelden ter vertaling.

Moge het Uwe Majesteit behagen, mijne ongelukkige vrouw aan de bescherming harer bloedverwanten [1]) te laten toevertrouwen. Hij liet zijn haar knippen. Ik zal een rijtuig laten bestellen. Wilt gij mij laten gaan? Zeer goed, laat het eens waar zijn, dan nog hadt gij het recht niet mij zoo te behandelen. Ik liet hem op een ezel door de stad leiden [2]). Alva liet de graven van Egmont en Hoorne onthalzen 2). Wilt gij het om mijnentwil laten? Ik laat u veronderstellen, hoe ongelukkig ik was. Toen hij thuiskwam, liet ik hem dadelijk zijn werk doen 2). Mijn vriend heeft zijn testament laten maken; hij is van plan mij zijn geheele vermogen te laten. Ik hoop, dat gij u zult laten overhalen, mij dien dienst te bewijzen. Laat mij u de hand drukken 2). Ongelukkig had ik de deur op een kier gelaten, zoodat mijn oom het niet kon laten, zijne oogen telkens naar dien kant te laten gaan. Laat mij u eens vertellen, waar ik al mijn geld gelaten heb. Ik liet u halen, om over geldzaken te spreken. Hij liet mij een stoel krijgen 2). Intusschen had ik mij door den knecht van mijne jas laten ontdoen, en nu liet ik mij door hem den weg wijzen naar de kamer van mijn oom. Gisteren liet mijn neef vragen, of ik hem zoo spoedig mogelijk wilde laten weten, waar ik mijne jas had laten maken. De meid liet

[1]) *Friends* wordt dikwijls gebezigd in den zin van *familie, bloedverwanten.*

[2]) Van de met 2) gemerkte zinnen worden alle vertalingen, die mogelijk zijn, ingewacht.

mij op de mat staan, terwijl zij mij aandiende. Die jongen was te veel aan zich zelf overgelaten. Er liet zich een luid getik op de deur hooren. Die heer liet mij het gesprek beginnen 2). Ik zou wel laten hem te laten komen, als ik hem niet noodig had. Ik laat mij hangen, als het waar is. Ik wilde die ziekte niet in het attest van haar dokter laten vermelden. Laat den knecht een rijtuig bestellen. Wilt gij mij laten gaan? Hij liet zich veel op zijn rijkdom voorstaan. Ik zou u verongelijken, als ik den lezer liet onderstellen, dat gij mij onverschillig waart. Ik pakte mijne moeder bij de japon vast en liet haar mij naar de plek volgen. Zend hem de lucht in — laat hem spelen. Zie, hoe de arme jongen het hoofd laat hangen! Bovenaan zijne courant liet hij eene kroon drukken, ondersteund door een dorschvlegel en een herdersstaf. Uw oom heeft op zich genomen, om het te laten uitgeven. Zij heeft haar daarvoor een amulet laten dragen. Ik zal uw kamer geheel nieuw laten opknappen. Zij liet de hand op zijn schouder rusten. Gij zoudt mij toch niet van mijn eigen verdiende geld willen laten betalen, wel? Hij liet het briefje bezorgen 2).

L. P. H. E.

De uitspraak der ED.

Algemeen bekend zijn de volgende regels voor de uitspraak der *ed* in den onvolm. verl. tijd en het verl. deelwoord der zwakke werkwoorden:

a. Scherp of gelijk *t* is de *ed* na een scherpen medeklinker: to wish, wished.

b. Zacht of gelijk *d* is de *ed* na een zachten medeklinker, eene vloeiletter of vocaal: to love, loved.

c. Eene hoorbare lettergreep gelijk *id* is de *ed* na eene *d* of *t*: to mend, mended; to trot, trotted.

Aanm. Laat deze *i*-klank evenveel verschillen van de *i* in p*i*t, als de *e* in derd*e* van *u* in m*u*ts.

Meer moeilijkheid geven de volgende gevallen:

1. De verl. deelw., als bijvoeg. naamw. gebruikt, zijn aan dezelfde regels onderworpen, b.v.:

a mixed character (a), an altered tone (b),
a wished-for shore (a), the loved and lost (b),
a changed nature (b), the deceased (b),
my intended (c) &c.

2. Sommige deelwoorden echter, als attributieve bijvoeg. naamw. gebruikt, benevens de meeste bijvoeg. naamw. op *ed*, die niet van werkwoorden zijn gevormd, laten de *ed* steeds als eene lettergreep gelijk *id* hooren. Er is dus verschil in:

I have cursed (1 lettergr.) that man, en a cursed (2 lettergr.) fellow; in: I have learned (1 lettergr.), en a learned (2 lettergr.) man.

De voornaamste van deze, nog al verschillend opgegeven in verschillende boeken, zijn:

aged — bejaard,
beloved — bemind,
blessed — gezegend,
crooked — krom,
crutched — gekrukt,
cursed — vervloekt,
deuced — verduiveld,
dogged — hondsch,
hooked — hakig,
jagged — gepunt, getand,
learned — geleerd,
legged — met beenen,
naked — naakt,
peaked — puntig,
picked — gepunt,
ragged — haveloos,
rugged — hobbelig,
sacred — heilig,
stubbed — gedrongen,
wicked — goddeloos,
winged — gevleugeld,
wretched — ellendig.

3. In samenstellingen is de *e* van *ed* stom: a sheath-winged insect, full-aged, lean-legged, evenals in soortgelijke:

a storm-maddened lake,
a blood-stained sword, &c.

4. In bijwoorden op *ly*, voorafgegaan door *ed*, is *ed* altijd gelijk *ut*, b.v. Smiling composedly (kalm).

He looked fixedly before him.

He has deservedly forfeited the good opinion I once had of him.

The aim of the Conspirators is avowedly to keep John Bull in a constant state of anxiety (Graphic).

Confusedly, confessedly, &c.

5. Ook in zelfst. naamw. op *edness*, schoon zelden voorkomende, is *ed* gelijk *id*; fixedness, pleasedness, &c.

Aanm. Staat in 4 en 5 een klinker voor *ed*, dan is *ed* gewoonlijk geen afzonderlijke lettergreep, b.v.: hurriedly, hurriedness.

6. In poëzie handelt men met *ed* naar welgevallen, zooals het met rijm en maat het best overeenkomt.

7. Vele Engelsche geestelijken laten uit affectatie *ed* steeds als *id* hooren, behalve wanneer er een klinker voor staat:

'Whom he did predestinate them he also call-*ed*; and whom he call-*ed*, them he also justifi*ed*; and whom he justifi*ed*, them he also glorifi*ed*.'

P. J. K.

Vertaling in het Engelsch van: *Naar de groote stad, enz.*
(Zie 1ste Nummer).

To (up to, going to, up to) the great Town.

What joy! Herman and Abe would (were to) go on a journey.

Abe (de *e* is stom) is eene afkorting voor *Abraham*. *Journey* is eene reis over land, die een onbepaalden tijd kan duren (dus niet gelijk het Fransche journée = dagreis); *voyage* is eene reis over zee; *travels*, dat steeds in het meerv. gebruikt wordt, is eene reis, die met moeilijkheden gepaard gaat, zooals eene ontdekkingsreis; *trip* is een uitstapje, evenals *tour*, b. v. *wedding-trip*, *wedding-tour*. *Excursion* wordt voldoende verklaard door *excursion-train* = pleiziertrein.

They were going to (stay with) Uncle (their uncle) who lived in the great town.

Tegenwoordig wordt *city* alleen nog maar gebruikt als benaming voor het oude gedeelte van Londen en dan met eene hoofdletter geschreven. Woonden zij in de nabijheid van de groote stad, dan zou men eenvoudig zeggen: *going up to town*, *he lived in town*, *etc.*

They, who knew nothing but (beyond) their village and the places in the neighbourhood, were about to see the great town now, which they had often heard spoken of, but of which they had not a very clear notion.

Na *else* gebruikt men steeds *but* (Holl. buiten, dus behalve); daarom ook *nothing but*, omdat daar *else* verzwegen is.

Long before (Ever so long before) they had been enjoying (delighting in) the prospect; and now, at last, the day had come.

Men zou ook kunnen zeggen: They had been looking forward to it ever so long. Het gewone hulpwerkw., dat men in het Engelsch bij de vervoeging gebruikt is *to have*: hij is gestorven = he *has* died, enz. Bij werkw., die eene beweging aanduiden, *mag* ook *to be* gebruikt worden, hoewel *to have* meer

algemeen gebezigd wordt. Hier zou het dus ook kunnen zijn : the day *was* come.

The tailor had made a new suit (of clothes) for each (of them), their Sunday clothes (dresses) which they wore in their village being only just good enough to be put on in town on week-days, (as) mother thought.

Ik heb de constructie met *being* gekozen, omdat men anders tweemaal *for* zou krijgen : *for* each of them, *for* they were, etc. Men kan ook zeggen: The tailor had made them a new suit each, for their Sunday suits .... were ...., mother thought.

Mama is ook goed in plaats van *mother*.

Besides, new caps, new boots, and several other necessaries had been purchased.

A Scotch cap is eene jongensmuts met linten van achteren en een knoop bovenop.

To buy is het gewone woord voor *koopen* ; *to purchase* is meer *aankoopen, zich aanschaffen*.

Geworden, dat in het Holl. meestal wordt verzwegen, mag in 't Eng. nooit uitgelaten worden ; dus *had been* en niet *were*.

In the great town one was to turn out exceedingly smart.

The well-stored box was ready to be taken (up) to the station by Tony, the labourer.

Men zegt in dit geval in 't Engelsch steeds *station*, nooit *train*. Zoo vertale men ook *Ik zal u van den trein halen* door : *I shall fetch you from the station*. De termen, waarmede men hoofdzakelijk aan een station te maken heeft, zijn :

The station-master. — The porter. — The guard. — The bar-maid [1]). — The waiting-room. — The platform. — The train. — The railway-carriage. — The sleeping-car. — The luggage van. — A first-class carriage. — A smoking carriage (smoking compartment) [2]). — The engine. — A single ticket, a return ticket. — To clip a ticket (een kaartje knippen). — To take a ticket for (eene plaats nemen voor) ; ook zegt men : to book for. — The train is due now (de trein moest er nu zijn). — Fast train, express train, slow train. — Label my luggage, please.

The sons were now ready to undertake (start on) their first journey, and Father and Mother would see them to the station themselves. In the

[1]) Gewoonlijk vindt men in Engeland dames achter het buffet.

[2]) In Engeland zijn alleen de rook-coupé's gemerkt met *smoking*. De andere zijn niet gemerkt.

great town Uncle would come and fetch them: so the boys were well cared for. Of course the travellers arrived at the station early enough. They had well-nigh half an hour to wait before the train came in (The train took well-nigh half an hour in coming). Then they took a kind leave, the boys were kissed a good deal (not a little) and were once more cautioned to take good care that they should not meet with an accident or lose their tickets. Tony had also a hearty good-bye for them (to say), and looked with some admiration at the two boys who, at their early age, were to see the wonders of the great town already.

Men moet zeer voorzichtig zijn met het woord *both*. Het kan steeds omschreven worden door *de ééne zoowel als de andere*: I have read *both* (the) books (*beide*: het eene zoowel als het andere). I have read *the two books* (*de beide*). — I spoke of *both* boys (*van den éénen* jongen *zoowel als van den anderen*). — Daarom is het steeds verkeerd om *één van beiden* te vertalen door *one of both*. Men kan het immers niet omschrijven door: een van den éénen zoowel als *van* den anderen? Bij gevolg moet het zijn: one *of the two*. Zoo ook in bovenstaanden zin: stond achter *boys* eene punt, dan zou *both* kunnen gebruikt worden, maar nu dit niet het geval is, kan de omschrijving niet plaats hebben. Oordeel zelf: Toon keek met verwondering naar den éénen knaap zoowel als naar den anderen, die de wonderen, enz. zouden zien.

At last the boys were sitting in the railway-carriage (had taken their seats), the whistle sounded (the signal was given); another wave of the hand and on hastened the train (off went the train). "An hour and a half's journey," said Herman, looking on his watch, which he had got (given to him) on his birthday and which he wore on Sundays and holidays.

De aanhalingsteekens worden in Engelsche boeken *steeds* geplaatst, zooals in dezen zin is geschied. De lezer kan zich overtuigen, dat in Engelsche boeken in ons land gedrukt hiertegen nog al eens gezondigd wordt.

Ik feliciteer u met uw verjaardag = I wish you many happy returns of your birthday. — Ik ben jarig = It is my birthday.

"We ought to be there (The train is due) at 11.36 (eleven thirty-six), according to the time-table; we shall just see (I just want to see) if the train arrives in time (if she takes care to be in at the right time)."

"She is going it at a nice rate," Abe then said. "Where have I put my ticket, I wonder! Oh, here it is; I am going to put it in my purse. No, I won't; in my waistcoat-pocket. No, I had better put it in my purse, though."

Hoe komt het dat men *I will not* afkort tot *I won't?* Eenvoudig, omdat *will* vroeger werd geschreven *wol* (vergelijk het Duitsche: *wollen*). *I won't* is dus eene afkorting van *I wol not*. Ik geloo‹, dat het hoogst noodzakelijk is hier op te merken, dat afkortingen als: *I haven't, I hadn't, I shan't, I won't*, enz., alleen in de spreektaal geoorloofd zijn, en in de schrijftaal, wanneer men een gesprek wil weergeven, dus in *gemeenzamen stijl*.

Thus our boys went on making remarks and chatting, till they gradually approached the great town. At every station where they stopped the watch was taken out, to compare the time stated (marked) in the time-table. According to Herman's watch the train was regularly some minutes late. But still, at last they reached their destination (arrived where they wanted to be; reached the end of their journey). The train came rumbling into the station (in with a thundering noise); Uncle soon appeared at the carriage-door, welcomed the boys with a shake of the hand and took charge of them.

Correspondentie.

Eene voldoende vertaling werd ontvangen van: H. van 't Hof, Amsterdam; Mej. L. B., Amsterdam; J. B. G. Waanders, Maastricht; A. T., Breda.

1. On (At) the east side of our country a pretty (nice) little village is situated (there is a pretty village), surrounded by beautiful and fertile fields and meadows, and inhabited by well-to-do countrypeople.

Little, small. — *A little boy* is zoowel klein met betrekking tot zijn leeftijd als tot zijne grootte. *A small boy* is *alleen* klein met betrekking tot zijne grootte. *A little boy* kan dus voor zijn leeftijd wel *groot* zijn; *a small boy* is voor zijn leeftijd noodzakelijk *klein*.

Vraagt men u aan tafel: Zal u nog een stukje nemen?, dan zoudt gij onbeleefd zijn, als gij zeidet: *a little piece, please*, want dit zou beteekenen: een aardig klein stukje, alsjeblieft.

Men vrage dus steeds om een *small piece* = een *nietswaardig* stukje: een stukje, dat den gever niet zal schaden.

Een huisgezin, bestaande uit man, vrouw en tien kinderen, bewoont *a small house* (drie kamers enz.); man en vrouw, zonder kinderen, bewonen *a little house* (een aardig huisje).

Fertile, fruitful, prolific. — Iets is *fertile*, wanneer het GESCHIKT is *om vruchten* TE WEEG *te brengen*; wanneer het dus de eigenschap bezit van datgene te kunnen te voorschijn roepen, wat het van nature niet in zich heeft. Het is in 't bijzonder toepasselijk op den grond, omdat die alles in zich doet opgroeien. *Fruitful* beteekent *vruchten voortbrengend*. *A fertile country* kan teweeg brengen, *a fruitful country* brengt werkelijk voort. Nog kan *vruchtbaar* beteekenen *geschikt om* VOORT TE PLANTEN; in dat geval wordt het vertaald door *prolific*, dat dus vooral van dieren gezegd wordt. Een stuk grond kan nooit *prolific* zijn, omdat het zich niet kan *voortplanten*. Een dier is *fruitful* met betrekking tot het aantal jongen, en *prolific* wat aangaat het vermogen om zich voor te planten. Enkele vrouwen zijn meer *fruitful* dan andere, maar er zijn verscheidene diersoorten, die meer *prolific* zijn dan de vrouw, o. a. de insekten.

Countryman. — Dit woord beteekent zoowel *landman* als *landsman*; in beide gevallen is het meervoud *countrymen*. In den zin van *landman* luidt het meervoud ook *countrypeople*.

2. The host (landlord), an old and honourable man, kept me company at my plain meal and told me in the meantime, what of importance was to be seen and had happened in the neighbourhood. (What was worth seeing and what important things had occurred in the neighbourhood).

Host beteekent ook *gastheer*, *hostie* en *leger*. In zijne laatste beteekenis is het dus synoniem met *army*. *An army* bestaat uit geregelde troepen en is beperkt; *a host* is eigenlijk eene bende vijandige mannen en is onbeperkt, zoodat het meestal een zeer groot leger voorstelt. Een *army* is altijd voor den oorlog uitgerust; *host* kan ook in den figuurlijken zin gebruikt worden: Whole *hosts of ills* on every side are found.

I shall bear you company beteekent ook: Ik zal u gezelschap houden.

Het laatste gedeelte van den Hollandschen zin is niet gelukkig gekozen, want *was* vervult bij *te zien* de diensten van een *zelfstandig werkwoord* en bij *gebeurd* die van een *hulp-*

werkwoord. Wij vermoeden, dat de examinator de toepassing verlangde van den regel, dat de onbepaalde wijs voorafgegaan van *te* door den lijdenden vorm vertaald wordt, wanneer zij na het werkwoord *to be* komt, dus: Het *is te hopen* = It *is to be hoped;* die fout *is* aan hem *te wijten* = that fault *is to be ascribed* to him; *was te zien* = *was to be seen.* Verder wilde hij zich, gelooven wij, overtuigen, of de kandidaat wist, dat de Engelsche werkwoorden met *to have* vervoegd worden, dus *had happened* en niet *was happened.* Om die reden hebben wij dan ook de vertaling zoo letterlijk mogelijk gegeven. Misschien ook was het hem te doen om de uitdrukking *worth seeing.* [1])

Neighbourhood, vicinity. — *In the neighbourhood* is *in de buurt* (in de onmiddellijke nabijheid), *in the vicinity* is *in de nabijheid* (in den omtrek). Het eerste woord duidt zoowel *de plaats* als *de gezamenlijke bewoners* daarvan aan, het tweede kan alleen *de plaats* aanwijzen. Men kan spreken van *a quiet neighbourhood, a respectable neighbourhood.* Waar geen groepen huizen staan kan onmogelijk een *neighbourhood* zijn. Eene villa, die op eene eenzame plek gebouwd is, ligt dikwijls *in the vicinity* van eene stad of een dorp.

3. It was somewhere about noon, when I entered a rustic cottage, in order to get something to eat and to rest a little (a while).

Rustic, rural. — *Rural* wordt altijd in *goeden* zin gebezigd dit kan niet gezegd worden van *rustic. Rural* heeft betrekking op alles, wat men op het land vindt, behalve op menschen; het heeft daarom meer te maken met de bekoorlijkheden der natuur. In *rustic* ligt meer de beteekenis van *gebrek aan beschaving. A rural habitation* kan geschikt zijn voor lieden uit hoogere standen; maar *a rustic cottage* is meer bestemd voor de armere landbewoners.

Eten in den zin van *middagmalen* mag nooit vertaald worden door *to eat,* doch steeds door *to dine.* Ik ga bij mijn vriend eten = 'I am going to *dine* with my friend.' Ik ga uit eten = 'I am going to *dine* out.'

To rest. — De Hollander, die Fransch kent, is geneigd om *to rest* te vertalen door *blijven.* Men denke er om, dat *to rest* steeds beteekent *rusten* of *overblijven* (resten), en dat *blijven* vertaald wordt door *to stay* of *to remain.*

[1]) Aan den uitgang *ing* wenschen wij binnen kort een hoofdstuk te wijden.

4. She had tears in her eyes.

Her. — Men gebruikt het bezittelijk voornaamw., waar in het Nederlandsch het bepalend lidwoord gebruikt wordt vóór de namen van lichaamsdeelen, wanneer men de aandacht wil vestigen op het lichaamsdeel zelf: Hij boog het hoofd = He bent *his head;* hij heeft zich in den vinger gesneden = he has cut *his finger.* Zij hebben het leven verloren = They have lost *their lives;* zij hebben het verstand verloren = they have lost *their wits;* ik zal u om de ooren geven = I shall box *your ears.* Dat men hier werkelijk wil laten uitkomen, dat *de ooren* zullen geslagen worden, en niet *u*, blijkt daaruit dat *to box* slechts in één geval *slaan* beteekent, namelijk in den zin van *een oorveeg geven.* Daarentegen: I took the *child* by *the hand*, etc., omdat het hier te doen is om *het kind* en niet om *de hand.*

5. It was very awkward (foolish) of him, to boast to (before) the colonel of that most doubtful (questionable) victory.

Colonel, kernel. — Deze twee woorden worden hetzelfde uitgesproken; de eerste lettergreep klinkt nagenoeg als in den naam van den Duitschen dichter: Körner.

6. As long as he was staying at Rome, he regularly attended mass at St. Peter's and immediately after his arrival hastened to wait on (upon) the Pope.

To hasten, to hurry. — In *to hasten* ligt de gedachte opgesloten van *zoo spoedig mogelijk* iets doen en tevens *zoo goed mogelijk; to hurry* sluit de hoop op een goeden afloop uit: He *hurried* down-stairs = Hij liep holderdebolder de trappen af.

7. The strife might have lasted long.

Might. — Aangezien wij misschien in het volgend nummer reeds de werkwoorden *can* en *may* uitvoerig zullen bespreken, willen wij hier slechts aanstippen, dat *kunnen* steeds door *may* vertaald wordt, wanneer men het omschrijven kan door: *het had wel eens kunnen gebeuren.*

8. Our room is being papered and painted (is papering and painting), so that we must (have to) do our work in the front-room (parlour).

To do. — Wij achten het noodig hier te wijzen op eene fout, die gewoonlijk door Hollanders gemaakt wordt. In vele gevallen vertalen zij *maken* door *to make*, waar *to do* moet gebruikt worden. Zoo is *kunt gij die thema maken* niet *can you make*, maar *can you* DO *that exercise.* *To make* (maken) betee-

kent meer *vervaardigen, voortbrengen: to make a table, a noise; to do* (maken) kan meestal vervangen worden door *verrichten:* He *did* (maakte, verrichtte) his work well. *To do* in *that will do, I won't hear another word* (nu is het genoeg, enz.) is eene verbastering van het Angel-saksische werkwoord *dugan* (= Holl. deugen) en heeft dus niets met *doen* te maken.

9 Did you do yesterday, what I bade you do (ordered you to do)?

Did you do. — Hier wordt de onvolmaakt verleden tijd gebruikt, omdat de tijd, waarin de handeling plaats heeft, in den zin vermeld wordt en geheel voorbij is.

Yesterday. — Het kan zijn nut hebben den lezer er op te wijzen, dat men voor de *y* in het Engelsch dikwijls *g* in het Hollandsch vindt:

*Y*esterda*y*	= *g*isterda*g*;	ma*y*	= ma*g*;
sa*y*	= ze*g*;	twenty	= twinti*g*;
da*y*	= da*g*;	bus*y*	= bezi*g*;
wa*y*	= we*g*;	to bur*y*	= ber*g*en (in den grond bergen, dus: de eenvoudigste manier van begraven).
e*y*e	= oo*g*;		

10. Do not try to justify yourself; in so doing (doing so) you acknowledge that you are wrong (in the wrong; in error).

Wrong. — Dit woord is letterlijk het Hollandsche VERWRONGEN, dus *verkeerd.*

Doing. — Na een voorzetsel wordt de vorm van een werkwoord op *ing* vertaald door de onbepaalde wijs voorafgegaan door *te. Doing* is hier dus *te doen* en niet, zooals in vele spraakkunsten wordt opgegeven, tegenwoordig deelwoord.

11. That would be too hazardous an enterprise (attempt); he is too powerful an enemy for us to be justified in attacking him without the assistance of others.

Let wel op de vertaling van *mogen* door *to be justified.* Het is zoo gemakkelijk te zeggen, zooals de meeste spraakkunsten doen: de ontbrekende tijden van het werkwoord *may* worden aangevuld door *to be allowed.* Wij zullen later zien, dat dit alles behalve voor alle gevallen opgaat.

Attacking beteekent weer *aan te vallen* en niet *aanvallende* (zie boven: *doing*).

L. P. H. E.

Vertaling in het Nederlandsch van: BULWER LYTTON, *The Caxtons*. Part XIII, Chapt. III.

Van de verschillende vertalingen, die ons werden toegezonden, achten wij die van den heer H. J. Drenthen te Hoogeveen de beste.

De eisch, die aan eene vertaling gesteld mag worden, is, dat zij *zoo letterlijk mogelijk* en toch in zuivere taal het oorspronkelijke weergeve. Om den lezer te overtuigen, dat men veelal schroomt aan deze voorwaarde geheel te voldoen, geven wij onze vertaling links naast die van den heer D., niet twijfelende of een ander zal in *enkele* gevallen eene nog meer woordelijke uitdrukking kunnen voorstellen. Wij zullen, waar wij dit noodig achten, de redenen inlasschen, waarom wij zoo vertaalden en niet anders.

„Neen — neen! het is voor uw bestwil — Austin (August) [1]) zegt het. Ga — het is slechts de eerste schok."

Toen ontsloot ik voor mijne moeder de diepte, welke ik den geleerde en den soldaat niet had willen laten peilen. Voor haar stortte ik al de wilde, rustelooze gedachten uit, die dwaalden [2]) door de puinhoopen eener verwoeste liefde — voor haar legde ik bloot, wat ik te voren nauwelijks aan mijzelf bekend had.

En toen ik het beeld van die zijde mijns gemoeds, de donkere namelijk, had laten zien, sprak ik met een fierder gelaat en eene minder haperende stem van de meer mannelijke verwachtingen en edeler doeleinden, die door het wrak en de woestijn heen straalden, en mij uitkomst openden.

„Neen, neen! Het is voor uw welzijn — Austin zegt het — het komt slechts op den eersten schok aan."

Toen liet ik mijne moeder een blik werpen op de zee, die ik voor geleerde en krijgsman had verborgen gehouden. Ik stortte al de wilde, rustelooze denkbeelden uit, die zich vermengden met de overblijfselen van eene vervlogen liefde, aan haar bekende ik, wat ik tevoren nauwelijks mijzelven had opgebiecht.

En toen het beeld daarvan, de schaduwzijde van mijnen geest, getoond was, sprak ik met een trotscher gelaat en met minder hortende stem van de meer mannelijke verwachtingen en edeler plannen, die door de bouwvallen en de woestenij heenschemerden en mij mijne verlossing toonden.

[1]) *Austin* is eene verkorting van *Augustin* of *Augustine*.

[2]) Het *uitstorten* van gedachten, die *dwalen*, evenals het *ontsluiten* eener diepte, laten wij natuurlijk voor rekening van Bulwer. In het Holl. zou men b. v. kunnen zeggen: „Haar schetste ik, enz.," of „Haar vertrouwde ik.... toe, enz."

Het woord *ontsloot* geeft behalve de beteekenis van *opened* ook de gedachte van *sluices* weer. Eene diepte of zee wordt *gepeild* niet *verborgen gehouden*.

In eene vertaling als deze is het woord *opgebiecht* misplaatst.

That hoort bij *side*; deze zinsnede, aangevuld, luidt: And when the picture of that side, the darker side, was shown, etc.

Fierder heeft eene gunstiger beteekenis dan *trotscher*; van daar, dat wij aan het eerste de voorkeur geven.

Hebt gij mij niet eens gezegd, moeder, dat gij het u tot een zelfverwijt gemaakt hadt, dat de geestesgaven mijns vaders zoo onopgemerkt te loor gingen, terwijl gij half geneigd waart, het daaraan te wijten, dat gij hem in het gelukkig bezit steldet van een tevreden gemoed, ten koste zijner eerzucht, die werd uitgedoofd?

„Zeidet gij niet eens moeder, dat gij het als eene wroeging gevoeld hadt, dat de talenten mijns vaders verborgen bleven voor het oog der wereld, terwijl gij er u half en half een verwijt van maaktet, dat gij hem geluk aanbracht in ruil voor den dood zijner eerzucht . . . . . ?

Voeldet gij niet, dat er een nieuw levensdoel voor u bestond, toen de eerzucht eindelijk herleefde, en gij de bijvalsbetuigingen der wereld meendet te hooren, die rondom de eel van uw geleerde zachtjes geuit werden?

Voeldet gij niet iets in u leven, toen de eerzucht ten laatste herleefde, en toen gij de toejuiching van de wereld, rondom de studeercel van uwen geleerde gonzende, meendet te hooren?

Gingt gij niet mede op in de luchtkasteelen, die uw broeder te voorschijn tooverde en riept gij niet uit: „Mocht *mijn* broeder het middel eens zijn, om *hem* in de wereld te verheffen!" en toen gij meendet, dat wij den weg tot roem en voorspoed gevonden hadden, sniktet gij toen niet uit de volheid uws harten: „En het is *mijn* broeder, die aan *zijn* zoon alles — alles zal vergelden, wat hij voor mij opofferde?"

Deeldet gij niet in de wakende droomen, die uw broeder droomde, en riept gij niet uit: „indien mijn broeder het middel mocht zijn *hem* in de wereld te verheffen!" en toen gij meendet, dat wij den weg naar roem en fortuin hadden gevonden, riept gij toen niet uit met overstelpt gemoed: En het is *mijn* broeder, die aan *zijn* zoon alles, alles zal terugbetalen, wat hij om mijnentwille liet varen?"

De Hollander zegt niet: „Indien mijn broeder het middel moeht zijn, nz."

„Ik kan het niet verdragen, Sisty! [2]) — houd op, houd op!"

„Neen; want begrijpt gij mij nog niet? Zal het niet nog beter zijn, indien *uw zoon* — uw eigen zoon — aan uw Austin alles teruggeeft, wat hij verloren heeft — het komt er niet op aan, hoe dit geschied is?

Indien gij, moeder, door uw zoon de wereld inderdaad doet hooren van de gaven uws echtgenoots — de veerkracht aan zijn geest, den glans aan zijn streven teruggeeft — indien gij zelfs dien zoo hoog geroemden familienaam weder in eere herstelt, welke de trots is van onzen armen zoonloozen Roland — indien uw zoon kan herwinnen, wat van geslacht tot geslacht wegslonk, en uit het stof het geheele huis weer kan opbouwen, dat gij binnentraadt als lieve beschermengel? — o, moeder! als dat kan volbracht worden, dan zal het uw werk zijn; want, tenzij gij in mijne eerzucht kunt deelen — tenzij gij die tranen kunt afdrogen, en mij glimlachend aanzien, en mij met opgeruimde stem zeggen: ga — smelt alle moed in mijn hart weg, en nogmaals zeg ik, dat ik u niet kan verlaten!"

„Ik kan dit niet verdragen, Sisty! — houd op, houd op!"

„Neen; want verstaat gij mij nog niet? Zal het niet nog beter zijn, indien *uw* zoon aan Austin alles vergeldt, wat hij verloren heeft, 't doet er niet toe op welke manier?

„Indien gij moeder, door uwen zoon inderdaad bewerken kunt, dat de wereld in kennis raakt met de talenten van uwen echtgenoot, — dat deze zijne vroegere helderheid van geest herkrijge, dat de roem zijne plannen krone, — indien gij zelfs dien geprezen, voorvaderlijken naam weder in eere kondet herstellen, welk een roem is voor onzen armen, kinderloozen Roland, — indien uw zoon het verval van geslachten kan herstellen en uit het stof kan opbouwen het geheele huis, waarbinnen gij als zijn zachtzinnige beschermengel zijt getreden? O, moeder, indien dit gedaan kan worden, is het uw werk; want tenzij gij mijne eerzucht kunt deelen, — tenzij gij deze tranen kunt drogen en tegen dit gelaat kunt glimlachen en mij bevelen heen te gaan, met eene vroolijke stem — begeeft mij al mijn moed, en nogmaals zeg ik, dat ik u niet verlaten kan!"

Roland was niet *kinderloos*, want hij had eene dochter. Hoewel *zoonloos* niet gebruikelijk is, nemen wij de vrijheid, ons er van te bedienen, omdat het zoo kernachtig voor den ingewijde uitdrukt: 1°. dat Roland eens een zoon gehad had; 2°. dat hij dien door den dood verloren had; 3°. dat hij gebukt ging onder zijn verlies.

[2]) Verkorting van *Pisistratus*.

Toen sloeg mijne moeder de armen om mij heen, en wij beiden weenden en konden niet spreken — maar beiden waren wij gelukkig.

Toen sloeg mijne moeder hare armen om mijn hals, en beiden weenden wij en konden niet spreken, maar wij waren beiden gelukkig.

Correspondentie.

Eene voldoende vertaling kwam in van: H. J. Drenthen, Hoogeveen; Mej. G. W. M., Zwolle; Mej. L. B., Amsterdam; M. v. d. S, te H.; A. T., Breda; J. S. Schaaij, Rotterdam.

Antwoorden op de vragen in het 1ste nummer.

1. Wat is het verschil tusschen *to remember* en *to recollect?*

To remember beteekent in de eerste plaats *onthouden*, en is in dien zin dus niet synoniem met *to recollect: Can you remember all I tell you?* Evenzoo heeft *to recollect* de afzonderlijke beteekenis van *weder verzamelen*, wordt dan geschreven *re-collect* en uitgesproken: *re* (Holl. *rie*)-collect. Zijne beteekenis van *zich herinneren* heeft *to recollect* natuurlijk ook aan zijne afleiding te danken: *bijeen verzamelen.*

Wij *remember* zonder veel inspanning, duidelijk.

Wij *recollect* met moeite, zeer flauw.

I *remember* what you told me just now.

I can *recollect* how thirty years ago I saw you for the first time.

2. *Mijn neef vroeg aan mij, hoe ik voer.*

Evenals in het Duitsch *fragen*, regeert in het Engelsch *to ask* den 4den naamval: Mij werd gevraagd = *I was asked;* hij vroeg mij = *he asked me*, en niet *to me*, dus: *My cousin asked me, how I did.*

3. *Ik heb er één te veel.*

De Engelschman redeneert aldus: Ik heb er eenige (dus meervoud); ik heb er drie te veel (dus meerv.); ik heb er één te veel (dus meerv.), en hij zegt daarom: I have some; I have three too *many*; *I have one too many.* Toch vindt men bij *one* ook wel *much*, b. v.: *one wife too much.*

4. *To believe* en *to think.*

To believe is *gelooven, overtuigd zijn.* — *To think* is *gelooven, gissen, vermoeden, denken, achten.* Ik *geloof* (ben overtuigd), dat hij de waarheid gezegd heeft = I *believe* he has told the truth. — Ik *geloof* (gis, vermoed, denk), dat hij gekomen is (ten minste als ik mij niet vergis) = I *think* he has come. — Men gelooft, dat hij de rijkste man in het land is = He is *thought* to be the richest man in the country. —

Zoo zegt Bulwer: I *believe* — that is, I—I *think* that they were both attached to the same young lady.

Iemand gelooven is steeds *to believe.*

L. P. H. E.

CORRESPONDENTIE.

Voldoende antwoorden op de vragen: van Conrad, Haarlem, alle; van H. van 't Hof, Amsterdam, 1, 2; van F. H. Lazet, Dordrecht, 1, 2; W. J. A. Kruijer, Schiedam, 1; J. C. Klomp, Kampen, 1, 2, 3; H. v. S. te H., 4; J. B. G. Waanders, 1, 2; A. T., Breda, 1, 2, 4; J. S. Schaaij, Rotterdam, 1, 2; W. J. Riem Vis, 2.

Enkele opmerkingen ten aanzien van de rubriek „Vragen en Opgaven".

„Talrijk waren de bewijzen van instemming, die wij van verschillende zijden ontvingen." Konden wij dit reeds in ons programma schrijven, met niet minder recht mogen wij ons verheugen in de groote belangstelling, waarmede het eerste nummer van „de drie Talen" door het publiek ontvangen is, want het aantal inteekenaren heeft de verwachting verre overtroffen. Een groot aantal van hen heeft door het inzenden van de vertalingen en antwoorden op de vragen in het eerste nummer getoond, dat het hun ernst is, van het tijdschrift het gewenschte gebruik te maken. De omstandigheid echter, dat de opgaven in het prospectus onbeantwoord bleven, bracht ons er toe, die zelf uit te werken, evenals dit voor het eerste nummer geschied is. Ons werk was dus reeds gedrukt, toen de abonné's hunne antwoorden inzonden. Het gevolg is, dat wij ons ditmaal niet stipt hebben kunnen houden aan onze belofte in het programma gedaan: „In elk nummer zullen den inteekenaren vragen en opgaven ter beantwoording en vertaling worden opgegeven, waarvan de beste in het volgend No. worden geplaatst met vermelding van de namen der inzenders."

Wat toch is het doel, dat wij met deze rubriek beoogen: voor zoover dit schriftelijk kan gaan, als het ware een cursus houden voor de inteekenaren en daarbij woord voor woord de fouten bespreken, die door hen *allen* gemaakt zijn. Aldus behandeld, zal deze rubriek ongetwijfeld het meest de belangstelling van den abonné wekken, maar aan den anderen kant zal niemand willen ontkennen, dat een redacteur, die zijne taak met ernst opvat, zich aldus heel wat moeite op de schouders laadt.

De inteekenaren kunnen hem echter in vele opzichten te gemoet komen. In de eerste plaats is het wenschelijk, dat zij met hunne inzendingen niet tot het laatste oogenblik wachten en ze aan den Redacteur, niet aan den Uitgever, adresseeren. In de tweede plaats zou onze taak veel gemakkelijker gemaakt worden, indien zij, aan de hand van een woordenboek, zooveel mogelijk spelfouten trachtten te vermijden. Dit zou bovendien den inteekenaar zelf te stade komen, omdat hij daardoor de taal zuiver zou leeren schrijven, hetgeen vooral bij het Engelsch zeer moeilijk is. De lezer zal immers gaarne toegeven, dat door het gebruiken van een woordenboek de volgende fouten niet zouden gemaakt zijn: *then* voor *want; fertil, respectible, St. Peters* en *St. Peters'*, *beeing* (!!), *did you yeasterday, ennemy, attackted;* stippen op de *y; loose their cards* voor *lose their tickets; the locomotive whizzled*, enz. enz. Voor dit laatste vonden wij ook: *the flute went, once more waved with the hand, etc.* hetgeen beteekent: de fluit (muziekinstrument) ging heen, wuifde nogmaals met de hand, enz.

De Hollandsche vertalingen gaven uit den aard der zaak niet in dezelfde mate tot bovenstaande opmerking aanleiding. Toch willen wij *in het belang van de betrokken personen* de volgende onjuistheden aanstippen: *manelijker, gij hersteldt* (2-maal); *het is slechts den eersten schok*; *dat wij de weg gevonden hadden; droogen*, enz.

De antwoorden op de vragen, die wij gesteld hadden, waren over het algemeen bevredigend. Enkele inzenders schijnen echter het doel, dat wij met deze vragen beoogen, niet begrepen te hebben, want zij zouden ons eenvoudig een afschrift, zelfs in het Engelsch, van hetgeen zij in de boeken vonden. Ook schijnt men eene verkeerde uitlegging gegeven te hebben aan het volgende, voorkomende in het prospectus: „Evenzoo zullen de vragen door de inteekenaren gedaan ten spoedigste beantwoord worden." Hoewel wij ons niet kunnen voorstellen, dat iemand bij zijne studie niets te vragen heeft, werd geen enkele vraag tot ons gericht. Wij vestigen vooral de aandacht op dit feit, omdat wij de hoop koesterden, dat de inteekenaren door hunne vragen ons tot op zekere hoogte de richting zouden aanwijzen, die wij met ons tijdschrift moeten volgen.

Niet minder gevoelden wij ons teleurgesteld, dat geen der inteekenaren zijne krachten beproefde aan de opgaven over het lidwoord. Tevergeefs hebben wij ons afgevraagd, wat daarvan de reden kon zijn. Wij laten alsnog de oplossing tot een volgend nummer liggen en stellen dus belanghebbenden nogmaals in de gelegenheid, hunne oplossingen in te zenden.

Wordt aan al het voorgaande de aandacht geschonken, die het verdient, dan zullen wij al licht op ieder der opgaven een antwoord ontvangen, dat geschikt is, eene plaats in het tijdschrift in te nemen. Wij willen namelijk dan alleen van het werk der inzenders gebruik maken, wanneer het, *desnoods met enkele kleine wijzigingen van onze hand*, waardig gekeurd wordt in druk te verschijnen.

Op deze wijze zal het ons voortaan ongetwijfeld gemakkelijker vallen, in het belang van *alle* abonné's werkzaam te zijn, en het tijdschrift te maken, wat het behoort te wezen: een wegwijzer voor onderwijzers en particulieren, die de moderne talen beoefenen.

L. P. H. E.

Correspondentie.

H. D. te Groningen. — In antwoord op Uw schrijven diene, dat wij de *Handleiding bij het onderwijs in het Engelsch* door C. Stoffel, 3 dln., Deventer, W. Hulscher G.J.zn., als in de meeste opzichten betrouwbaar, voor de studie der Engelsche spraakkunst kunnen aanbevelen.

J. G. B. te H. — Uwe briefkaart kwam te laat, om nog in dit nummer beantwoord te worden. De datum, vóór of op welken antwoorden worden ingewacht, wordt voor elk nummer aangegeven. In dit geval was het 20 Januari.

BOEKAANKONDIGING.

De Uitgever ALLERT DE LANGE, Damrak, Amsterdam, zond ons ter kennismaking:

Comparative Idioms. Engelsch-Hollandsche Samenspraken, bewerkt door A. J. VAN DRAGT; prijs ƒ 1.25, gekartonneerd met linnen rug ƒ 1.65.

Deze verzameling volzinnen, ten getale van 1748, is naar onze meening van veel waarde voor ieder, die zich ernstig toelegt op de beoefening der Engelsche taal. Zien wij hier en daar eene enkele onnauwkeurigheid in den Nederlandschen tekst en in het afbreken van Engelsche woorden, wij gelooven, dat dit ons niet mag weerhouden het werkje aan te bevelen, niet twijfelende, of een tweede druk zal bij zorgvuldige correctie hierin voorzien.

Opgaven voor het volgend Nummer.

Antwoorden worden ingewacht vóór of op 20 Maart e. k.

1. Schrijf een brief aan een heer, bij wien gij te Londen gelogeerd hebt, en bedank hem voor het genoegen u aangedaan.
2. Vertaal in het Nederlandsch van THOMAS HOOD:

RUTH.

She stood breast high amid the corn,
Clasped by the golden light of morn,
Like the sweetheart of the sun,
Who many a glowing kiss had won.

On her cheek an autumn flush,
Deeply ripened — such a blush,
In the midst of brown was born —
Like red poppies grown with corn.

Round her eyes her tresses fell,
Which were blackest none could tell,
But long lashes veiled a light,
That else had been all too bright.

And her hat, with shady brim,
Made her tressy forehead dim:
Thus she stood among the stooks,
Praising God with sweetest looks:

Sure, I said, Heaven did not mean
Where I reap thou shouldst but glean
Lay thy sheaf adown and come,
Share my harvest and my home.

3. Te beantwoorden de volgende vragen :

a. Vertaal : Wilt gij eene sigaar rooken ? — Alsjeblieft.
Wilt gij nog een kop thee? — Dank u.

b. Geef het verschil tusschen *some* en *any*, en geef eenige voorbeelden ter verklaring.

c. Noem de voornaamste rivieren van Europa, die in spelling niet met de Holl. namen overeenkomen.

Iets over de uitspraak der klinkers in het Engelsch.

In de beide voorgaande afleveringen van ons tijdschrift heeft de lezer reeds kunnen opmerken, dat wij niet voornemens zijn, ons met allerlei spitsvondigheden bezig te houden, ons met de oplossing van vraagpunten in te laten, die aan *onze* inteekenaren weinig belang kunnen inboezemen. Ook in het vervolg zullen wij dikwijls in stellige bewoordingen uitspraak doen over zaken, die bij een streng onderzoek misschien ook anders konden uitgelegd worden. Telkens wanneer dit geschiedt, doen wij het, om den lezer niet lastig te vallen met allerlei bijzaken, die hij even goed kan missen of zelf opmerken en om hem niet in de war te brengen. Het beste zal onze bedoeling blijken uit de volgende bladzijden. Wij zullen daarin trachten, den lezer op praktische wijze de uitspraak der Engelsche klinkers te leeren, hoewel wij gaarne toegeven, dat er ontelbare aanmerkingen op kunnen gemaakt worden, die voor den taalgeleerde van het hoogste belang zijn. Al die mogelijke tegenwerpingen willen wij op deze wijze beantwoorden : *wat in de volgende bladzijden geschreven staat is* o o k *goed.*

Wat belang heeft iemand, die geen wetenschappelijke studie van eene taal maakt, er bij, of de stemspleet bij het uitspreken eener letter open of dicht gaat, en of de naklank eener letter al of niet de hooge of lage *g* in de muziek voorstelt; als hij de uitspraak maar zoo nauwkeurig leert, als het van iemand, die nooit in het vreemde land geweest is, mag verwacht worden, dan heeft hij geen reden tot klagen.

Mocht dus een ingewijde in de geheimen der Engelsche taal de volgende bladzijden met een blik verwaardigen, dat hij zich niet ergere aan den onwetenschappelijken vorm, waarin hij zijne geliefde klankleer gegoten vindt !

Wij herinneren den lezer, dat op het gebied van uitspraak zeer veel verschil van meening bestaat en dat voor praktisch gebruik *één goede* manier voor hem voldoende is.

Ik ken al heel wat Fransch, ik ben al aardig op de hoogte van het Duitsch, nu nog wat Engelsch geleerd en dan ben ik de drie

moderne talen machtig. De uitspraak van het Fransch was zoo gemakkelijk, van het Duitsch niet minder, het schijnt toch zoo moeilijk niet, vreemde talen te leeren, als men maar goede handboeken en goede woordenboeken heeft. De klanken en klankverbindingen in de vreemde talen waren nagenoeg alle oude kennissen uit mijne moedertaal en als ik zoo een Engelschen dictionnaire of eene Engelsche spraakkunst inzie, dan vind ik toch ook de uitspraak door Hollandsche klanken weergegeven. Met moed en ijver dus aan het werk, dan kan ik na eenigen tijd mijn examen doen of als correspondent optreden voor die taal.... Halt, lezer! Gij, die muziek kent, die piano of viool speelt, of in ieder geval een goed gehoor hebt, luister eens nauwlettend naar de uitspraak van een Franschman, dan zult ge opmerken, hoe geheel anders b. v. *chaîne, chêne, chien* en *chienne* uit zijn mond klinken dan uit den uwen; let eens goed op, hoe de Duitscher b. v. *Mann* zegt, dan komt ge zeer zeker spoedig tot de overtuiging, dat er nog heel wat aan uwe uitspraak ontbreekt. Maar als dit verschil zoo groot is, hoe verklaart gij het dan, dat de Hollander van alle Europeesche volkeren bijna het gemakkelijkst vreemde talen kan leeren? Het antwoord hierop is niet ver te zoeken: omdat de klanken in onze moedertaal zoo *weinig* verschillen van die in de meeste vreemde talen, en juist, omdat er zoo *weinig* verschil is, wordt het zoo licht over het hoofd gezien.

Vergelijken wij het Nederlandsch met het Engelsch, dan komen wij tot geheel andere uitkomsten. Tot vóór weinige jaren (vóór de invoering der wet op het middelbaar onderwijs) werd deze vreemde taal bijna uitsluitend onderwezen door personen, die nooit in Engeland geweest waren. Zij hadden dus meestal de uitspraak geleerd van iemand, die ook nooit aan de overzijde der Noordzee was geweest, zoodat de boeken, vooral woordenboeken, de *hoofd*bron waren van hunne kennis op het gebied van uitspraak. En sla nu eens een Engelsch-Hollandschen dictionnaire, onverschillig welken, op, dan vindt ge daar, zonder nadere aanwijzing, de uitspraak der Engelsche woorden in Hollandsche klanken weergegeven, hoewel de beide talen *bijna geen enkelen klank* gemeen hebben. Het gevolg was, dat men op school meestal het verschil in uitspraak niet leerde opmerken en op rijperen leeftijd er niet op lette.

Gelukkig leven wij nu in een beteren tijd. Tegenwoordig rekent een taalonderwijzer het zich tot plicht, voor korteren of langeren tijd in het buitenland te vertoeven, om de taal te hooren uit den mond van het volk zelf. Diegenen nu, die het voorrecht hebben van zoo

iemand les te krijgen, kunnen de volgende bladzijden veilig ongelezen laten.

Wij willen namelijk alleen een overzicht geven van de klanken, die in het Engelsch gehoord worden, en van de verschillende manieren, waarop zij in letters worden voorgesteld. Zij, die wel eens in de gelegenheid zijn een Engelschman te ontmoeten, kunnen uit de volgende bladzijden dus leeren, wàt zij moeten hooren (en dit is, hoewel schijnbaar gemakkelijk, nog lang niet iedereen gegeven); zij, die niet dat voorrecht hebben, moeten zich met minder tevreden stellen, en trachten de uitspraak te leeren door middel van de, zoo wij hopen, praktische wenken, die hieronder volgen.

Hem, die nadere bijzonderheden verlangt, raden wij zich het uitmuntende werk aan te schaffen van J. Beckering Vinckers over Uitspraak, Haarlem, Erven F. Bohn.

Gij gaat dus Engelsch leeren. In de eerste thema leert gij b. v. de woorden *father*, *mother*, *brother*, *sister*, *uncle*, *aunt*. Al dadelijk stuit gij op bezwaren, want de uitspraak wordt door Holl. klanken voorgesteld en het is eenvoudig onzin te willen beweren, dat de Eng. lange en korte *a* luiden als de Holl. lange en korte *e*, de Eng. korte *e* als de Holl. korte *e*, de Eng. korte en lange *i* als de Holl. korte *i* en *ai*, enz. Het gaat niet aan, de *a* in *father*, *mane*, *man* uit te spreken als den klinker in *vader*, *meen*, *men*; de *e* in het Eng. *bed* als die in het Holl. *bed*, enz. Mochten wij er in slagen den lezer duidelijk te maken, hoe het dan wel moet geschieden, dan worden wij misschien aangemoedigd later eens nader op de uitspraak in het algemeen terug te komen. Met het oog op die mogelijkheid, willen wij reeds nu gemakshalve de klanken, die wij bespreken, door bepaalde teekens voorstellen.

Zij zijn, evenals de voorbeelden, zooveel mogelijk ontleend aan „Elemente der Phonetik und Orthoepie des Deutschen, Englischen und Französischen mit Rücksicht auf die Bedürfnisse der Lehrpraxis" van Wilhelm Vietor.

a.

(*ä*, *o̤*, *ĕĭ*, *ē*, *ā·*, *ō̤*, *i*, *a*). [1])

In de hedendaagsche spreektaal worden de klinkers in de lettergrepen, waarop de klemtoon niet valt, bijna toonloos uitgesproken. Dit heeft vooral plaats met de lettergreep, welke volgt na die, welke den hoofdklemtoon heeft. Van daar, dat wij al dadelijk bij de uitspraak der klinkers onderscheid maken tusschen *korte*, *lange* en *toonlooze*.

KORTE: 1. m*a*n (*măn*). — Open den mond, alsof gij het Holl. *man* wildet zeggen, maar spreek uit het Holl. *men*.

VOORBEELDEN: *a*m, scr*a*tch, h*a*ve, b*a*de, *a*dder, *a*spect, m*a*gic, *a*mice, m*a*lice, *a*nise, p*a*lace, h*a*rass, *a*rid, c*a*vil, f*a*cile, c*a*bin, f*a*mine, v*a*nish, h*a*bit, gr*a*nite, v*a*let, c*a*rat, p*a*late, Th*a*net, *a*dage, tr*a*vel, c*a*rol, *A*dam, *a*tom, alum, c*a*vern, b*a*ron, t*a*lent, b*a*lance, g*a*ther, l*a*ther, sl*a*ver, m*a*nor, cl*a*mour, v*a*lour, v*a*lue, st*a*tue, st*a*ture, st*a*tute, *A*rab, c*a*lends, d*a*mask, f*a*got, h*a*voc, h*a*zard, s*a*lad, s*a*tyr, sh*a*dow, t*a*riff, tr*a*verse, f*a*mily, pl*a*cable, batt*a*lion, g*a*liot, ret*a*liate, v*a*liant, comp*a*nion, sp*a*niel, ch*a*riot, cl*a*rion; pl*a*id (*plăd*).

2. wh*a*t (*wo̤t*) = de *o* in het Holl. *och*, zoo kort mogelijk gerekt en den mond zoo wijd mogelijk open.

VOORBEELDEN: w*a*s, qu*a*sh, W*a*rwick [1]), wh*a*t, w*a*nd, y*a*cht; g*o*ne, sh*o*ne, s*o*rry, c*o*nfident, b*o*dy, c*o*py, t*o*nic, s*o*lace, n*o*vice, pr*o*mise,

---

[1]) Een enkel woord ter verklaring der teekens. Wanneer men achtereenvolgens de klinkers uitspreekt, die in de Hollandsche woorden *hoek*, *stok*, *bak*, *bek*, *dief* voorkomen, dan zal men waarnemen, dat vooral de tong daarbij verschillende standen inneemt. Het zal den lezer niet moeilijk vallen de proef te nemen en zich tevens te overtuigen, dat door langzame en geleidelijke verandering van den stand der tong eene geheele reeks van klanken wordt voortgebracht, waaruit wij in dit artikel slechts *enkele* gekozen hebben, n.l. voor zoover zij in het Engelsch voorkomen. Verheft zich de achterkant van de tong, terwijl het overige gedeelte geleidelijk naar beneden loopt, dan ontstaan de verschillende *oe*-klanken. Licht men nu de tong al meer en meer in de richting van de punt op, waarmee natuurlijk een dalen aan den kant van de keel gepaard gaat, dan worden achtereenvolgens de *o*, *a*, *e* en *ie*-klanken voortgebracht. De verschillende schakeeringen hiervan worden aangeduid door stippen, naast of achter de letter geplaatst, als volgt:

u· *u̇* *o·* *o̤* *o.* *o̤* *o̤* *a.* *a̤* *a·* *ä* *e.* *e̤* *e·* *i* .

Een *streepje* boven de letter duidt aan, dat de klank lang, een *boogje*, dat hij buitengewoon kort moet aangehouden worden: *ā·*, *ŭ*, *ĭ*.

Ook de stand der lippen heeft invloed op den klank; doch hierover nader, waar het noodig blijkt.

solid, foreign, robin, polish, profit, prophet, model, choler, proper, modest, forage, homage, globule, nodule, coral, moral, column, Corinth, Florence, honour, jocund, lozenge, modern, monad, monarch, Norwich [1]), olive, orange, problem, produce (zelfst. n.w.), product, project, proverb, province, provost, Robert, solemn, volume, ominous; hough (*hǫk*), lough (*lǫk*); shough (*shǫk*); cough (*cǫf*); trough (*trǫf*); Gloucester (*Glǫster*); knowledge; cauliflower, laudanum, laurel [2]).

AANMERKING. Eigenlijk is de *o*-klank in de eerste zes woorden eenigszins meer gesloten [3]) dan in de overige, maar vele Engelschen maken geen onderscheid, waarom ook wij het praktischer vinden ze gelijk te stellen.

LANGE: 3. name (*nē˘m*). — Hollanders, die zich beijveren, hunne moedertaal bijzonder net te spreken, en zich dientengevolge moeite geven, om bij de *e* volstrekt geen bijklank te laten hooren, moeten bij de uitspraak der Engelsche *e* (*ē˘*) hunne gevoeligheid laten varen en uitspreken: *ee*^{i}. Laat de *ee* ongeveer luiden als in Holl. *peer*, met een naklank van Holl. *i*.

VOORBEELDEN: name, labour, patron, change, ancient, Cambridge, chamber, bass, chaste, haste, hasten, paste, halfpenny (*hē˘-penny*), Hastings; aid, maintain; gaol (*jail* = *jē˘l*); gauge; day; break, great, steak, Lough Neagh; vein, they, grey.

4. bare (*bēr*). — De *r* brengt in alle talen eene wijziging van den voorafgaanden klank te weeg (vergelijk Holl. *been* en *beer*). De klanken in *bare* en Holl. *beer* zijn dezelfde, doch men bedenke, dat de Engelschman de *r* aan het einde eener lettergreep uitspreekt ongeveer als eene toonlooze korte *a*, die achter in de keel wordt voortgebacht, zoodat *bare* nagenoeg klinkt als het Holl. *bee*^{a} (de *ee* natuurlijk als in *beer*). Men lette vooral op het woord *nagenoeg*, want wordt de ^{a} aan het einde te lang gerekt, dan loopt men gevaar verwaand te spreken.

VOORBEELDEN: vary, various [4]), scarce; pair; prayer, mayor; ere, there, where; bear, pear, tear (werkw.); heir, their; eyre.

5. father (*fā•ther*). — De *a* is hier niet geheel dezelfde als in

---

[1]) De *w* van *wick* en *wich* wordt niet uitgesproken.

[2]) In deze woorden mag men ook *au* als *ǫ* uitspreken.

[3]) Men zegt, dat een klank meer *gesloten* is, wanneer hij van de *a* af de *u* of *i* nadert. Een klank wordt dus *opener* naarmate hij de *a* nadert.

[4]) In *vary* en *various* staat de *r* aan het begin der lettergreep en wordt dus wel uitgesproken.

vader; zij wordt wel even lang gerekt, doch komt in klank *iets* dichter bij de *a* van woorden als *bak*.

VOORBEELDEN: b*a*r, *a*rt, *a*re, m*a*rble, st*a*r, st*a*rry, c*a*lm [2]), *a*lms [1]), c*a*lf [2]), *a*rms [2]), r*a*ther, dr*a*ma, l*a*ma, r*a*jah, s*a*ga, v*a*se, ch*a*rade, promen*a*de, Chic*a*go, Cincinn*a*ti; baz*aa*r; l*a*ugh, l*a*unch, *a*unt; clerk, sergeant; h*ea*rt, h*ea*rken, h*ea*rth.

AANMERKING. De klinker in woorden als *fast*, *last*, *pass*, *castle*, *ask*, *grasp*, *answer*, *dance*, *branch*, *demand*, *example*, *after*, *chaff*, *bath*, *master*, *draught*, enz. wordt op verschillende wijzen uitgesproken, n.l.: hij wisselt af tusschen de klanken onder Nrs. 1 en 5 genoemd en allerlei schakeeringen, welke daartusschen liggen. Zij, die de uitspraak als in N°. 1 verkiezen, moeten er vooral voor waken, dat zij niet in gemaaktheid vervallen. Bij de uitspraak als in N°. 5 bestaat daarvoor geen gevaar. Wij geven aan de laatste de voorkeur, en wel, omdat wij het zoo in Londen geleerd hebben; misschien ook wel, omdat o. a. STORM zegt in zijne „Englische Philologie": „Man kann z. B. in einer Gesellschaft die Männer *glaas*, die Damen *glâs* (oder *gläs*) sagen hören." In Amerika en het noorden van Engeland is *ä* regel.

6. w*a*lk (*wō̤k*). — Men hoort wel eens in het Hollandsch in de plaats van *goeden morgen* zeggen *mo'gen*. De *o*-klank daarvan geeft ongeveer de uitspraak weer van de klinkers in onderstaande woorden. Het is dus bijna dezelfde klank als in *what*, alleen iets meer gesloten en *even lang gerekt als een lange klinker*. In sommige streken van ons land, als: Overijsel, Gelderland, zelfs Noord-Holland (Oostzaan), hoort men dezen klank in woorden als: vader (vaoder).

VOORBEELDEN: w*a*r, qu*a*rt, wh*a*rf, w*a*ter, wr*a*th (*rō̤th*), *a*ll, *a*lso, *a*lways, b*a*ll, app*a*l, inthr*a*l, b*a*ld, h*a*lt, p*a*lsy, S*a*lisbury (*Sō̤lz-bury*), b*a*lsam, f*a*lse, f*a*lchion, *a*lmanac, w*a*lnut, w*a*lrus, b*a*lk; *o*r, abh*o*r, sh*o*re, f*o*rm, s*o*rcerer, Drogheda (*Drō̤*ida); *oa*r, b*oa*rd; d*oo*r, fl*oo*r; b*ou*rn, c*ou*rt, c*ou*rse, f*ou*r, m*ou*rn, p*ou*r, s*ou*rce, *ou*ght (*ō̤t*); l*au*d, dr*aw* (*drō̤*).

BIJNA TOONLOOZE. — Deze klanken treft men aan in lettergrepen, waarop de klemtoon niet valt en zij komen menigvuldiger voor, dan men wel denkt. Voor den oplettenden hoorder zijn er, wat de *a* betreft, zes, maar *in de spreektaal* zijn er slechts *twee*. Het is duidelijk, dat bij langzaam spreken of lezen iedere klank weer tot zijn recht komt.

7. Vill*a*ge (*villige*). — Deze *a* komt in uitspraak overeen met den klinker der *ed* (Zie blz. 37 van No. 2).

---

[1]) De *l* en *r* worden in deze woorden niet uitgesproken.

VOORBEELDEN: pal*a*ce (*pälis*), purch*a*se, renegade, prel*a*te, fortun*a*te [1]); handkerch*ief*, misch*ief*, env*ied*, cit*ies*, carr*ies*; for*ei*gn (*fo̤rin*), sover*ei*gn, forf*ei*t, surf*ei*t; *e*vent, d*e*part, s*e*date, r*e*pose; end*e*d, lin*e*n, po*e*t, box*es*; capt*ai*n (*cäptin*), Brit*ai*n [2]); bisc*ui*t (*biscit*), circu*i*t condu*i*t; ferr*u*le, min*u*te, lett*u*ce; Henr*y*s.

8. ide*a* (*idea*). — Laat *a* evenveel verschillen van *ä* (*män*) als *e* in bod*e* van *u* in m*u*ts.

Hieronder wordt ook gerangschikt de *r* aan het einde eener lettergreep.

VOORBEELDEN: *a*bound, tr*a*duce, admir*a*ble, noblem*a*n, li*a*r, outw*a*rd, gi*a*nt, defi*a*nce; Can*aa*n, Is*aa*c; Brit*ai*n (ook: *Britin*); ac*re* (*ē̆kə*), rav*e*n (*rē̆vən*), quarr*e*l; elix*ir*, dev*il*, bas*in*, cous*in*; parl*ia*ment, carr*ia*ge [3]), marr*ia*ge [3]); conject*ure*; meth*o*d, nat*io*n, auth*o*r (*o̤thə*), Norf*o*lk (*nō̤afək*), Suff*o*lk (*l* stom); cupb*oa*rd, valo*ur*, pi*ous*, Portsm*ou*th, s*u*blime, sulph*ur*, nat*u*re; mart*yr*; abl*e* (*ē̆bəl*), visibl*e*.

(*Wordt vervolgd.*)

L. P. H. E.

---

[1]) Hierover nader in een volgend nummer onder *e*.

[2]) Zie 8 hieronder.

[3]) In deze twee woorden spreekt Murray volgens zijn nieuwen dictionnaire *i* uit.

Uitwerking der oefeningen over het Lidwoord. [1])

Zie No. 1.

The Greek cities (blz. 12 en blz. 2 No. 3) were to the rest of *the world* (I) very much what *European nations* (enk.: *a* Eur. nat.) and *European colonies* (hetzelfde) are to the rest of *the world* now. The successful revolt of *the colonies* (III) in North America taught the mother country *the folly* (III) of supposing that *Englishmen* (III. Enkelv.: *an* Englishman) in America would consent to be governed by *Englishmen* (hetzelfde) at home.

In het meervoud is het dikwijls moeilijk te beslissen, of men het lidwoord moet gebruiken of niet, omdat het verschil in vele gevallen klein is. Nemen wij b.v. *Germans* en *the Germans*. De volgende gevallen kunnen zich daarbij voordoen:

Enkelv.: *a German;* *the German* (één bepaalde); *the German* (vertegenw.)
Meerv.: 1. *Germans;* 2. *the Germans*; 3. *Germans* (al wat maar Duitscher is [2]);

en verder: 4. *the Germans* (al de Duitschers).

Nrs. 3 en 4 zijn dus bijna niet te onderscheiden; dat er echter werkelijk verschil is, blijkt uit den volgenden zin, waarin bepaald het lidwoord *moet* gebruikt worden: '*The* Germans fought against *the* French.' Hier toch kan men zich voorstellen: *al de Duitschers*, vertegenwoordigd door het leger (dus één begrensd lichaam), vochten tegen *al de* Franschen. Daarentegen zal men zeggen: '*Germans* are fond of sour-crout.'

For many years *the English Liberals* (als één lichaam. Zie ook blz. 12) have made a main principle of their foreign policy to advocate *the settlement* (III) of all disputes between *rulers* (III; enk. *a* ruler)

[1]) Waar de regel voldoende is om het geval te verklaren, wordt alleen het nummer daarvan vermeld. Anders wordt eene nadere verklaring gegeven.

[2]) Zie blz. 3 in No. 1.

and their subjects in accordance with *the desires* (III) of the latter. We know that *the members* (all the members) of the House of Commons used to be paid in order to secure their attendance. The more complex and the larger *the* (*a*) *society* (III), the more distinct is *the separation* (III) between the governing part and the rest, and the more elaborate is the sub-division of *functions* (III) in *the government* (of that society).

Hier beteekent *society* genootschap. In den zin van *de maatschappij* zou het geen lidwoord krijgen, omdat het dan de kracht van een eigennaam heeft.

The government (III en blz. 9). Het zou ook *a* kunnen zijn; het verschil wordt voldoende door de Holl. vertaling verklaard) may be a monarchy, an aristocracy, or a democracy. *Ministers* (III) are responsible ultimately, not to *Parliament* (III en blz. 9), but to the House of Commons. The simplicity of *English politics* (blz. 12 en III) has divided *Parliament* (III en blz. 9) into two nearly equal parties. That book is utterly unlike the fiction already on *English tables* (blz. 12 en III). That which especially distinguishes Thackeray's works, among the crowd of English novels that load our shelves and tables, lies in his portrayal of *human character as it is.*

De schrijver vat hier *human character* op in den algemeensten zin (datgene wat men noemt human character); in dit geval heeft het ook geen meervoud. Wil men daarentegen spreken van *het* menschelijk karakter, evenals van *den* menschelijken geest, *de* menschelijke ziel, *het* menschelijk lichaam, enz., dan vertale men *the human character*.

The fact is palpable to all, that *Ministers* have done everything which they solemnly protested that it was *a wickedness* (blz. 2, No. 1, bovenaan) in the sight of *heaven* (blz. 6) and *earth* (blz. 6) to do.

Wat den schrijver kan bewogen hebben om vóór *Ministers* het lidwoord weg te laten, kan ik alleen verklaren door een dergelijk verschijnsel in het Nederlandsch: *Burgemeester en Wethouders*. Het behoeft geen betoog, dat ook *the Ministers* hier zeer goed te verdedigen is.

The shipowners (in tegenstelling van alle andere klassen der maatschappij) have been for years past the mainstay of *British commerce* (blz. 12 en III). [1]) Every unfair weapon which *Ministers* (zie boven) took up against their predecessors is now piercing their own hands. *Evidence*

[1]) Ook zou *shipowners* zonder lidwoord kunnen gebruikt worden. Vergelijk het Hollandsch.

(III) of military capacity is not wanting even at this early period of his soldiering. I am tired of *the inactivity* (die ik nu ondervind), but when we move again in advance or assault it will break *the monotony* (die hier nu heerscht). *A Lieutenant* (blz. 5) of *Engineers* (III) in 1852, he is now *a Major-General* (blz. 5) in the service of his own country, *a Mandarin* of the highest order in the service of China, and *a Pasha* in the service of the Porte. He was *a captain* of the 95th Regiment. [1]) Sweet it is, when *the winds* (die op dat oogenblik waaien) are agitating *the waters* (III) on a wide sea, to witness from *the land* (III) the spectacle of another's distress; not because it is agreeable to us that any one should suffer, but because it is pleasant to behold *the ills* (III) ourselves are free from. *Rhetoric* (zie *history*, blz. 10) discusses *the means* (III) whereby *language* (blz. 10), spoken or written, may be rendered effective. The whole life of *men* (III), whether the state they live in be great or small, is governed either by *Nature* (blz. 6) or by *Law* (III). That *slavery* (III) is the most deplorable condition to which *human nature* (blz. 12) can be reduced, is too evident to require the labour of *proof* (III). *Calumny* (III), is the shadow of *greatness* (III). It is the nature of *man* (blz. 7) to overrate *present evil* (blz. 12 en III) and to underrate *present good* (idem). In *peace* (III), *children* (III) bury their parents; in *war* (III), *parents* (III) bury their children. He had a number of coins of *the Roman Emperors* (blz. 12 en III), and a good many more of *the later English Kings* (blz. 12 en III). I impeach him in the name of *the English constitution* (blz. 12 en III), which he has violated and broken. *Monmouth Street* (blz. 14) has long been famous for its shops for old clothes, second-hand boots, and underground cellars. I am quite familiar at *the Chapter Coffee-house* (ter onderscheiding van andere coffee-houses), and know the geniuses there. After *prayers* (bezigheid van den dag, evenals *breakfast*, enz.) *the boys* (van die school) begin their meal, whilst *the visitors* (die er gedurende dien tijd zijn) walk up and down *the alleys* (III) formed between *the tables* (in de school). *Christ's Hospital* (blz. 14) occupies the site of the old convent of *Grey Friars* (blz. 14), and it was originally intended for *the reception* (III) of *young and helpless children* (blz. 12). *Westminster Abbey* (blz. 14) stands upon the site of a Temple dedicated to Apollo. Mama, *Baby* (wordt als eigennaam beschouwd) is crying. [2])

---

[1]) Men heeft in een regiment meer dan één kapitein.

[2]) *The baby* (zonder hoofdletter) is natuurlijk ook goed.

Devonshire women (blz. 12) are generally superstitious. *English people* (blz. 12) impress you, first of all, by a sense of the genuineness of their actions and of their speech. *Englishmen* (III) adulterate their goods, but not their conduct. *Time* (III) marches on with the slow, measured tread of a man working by *the day* (III). [1]) Cato did not begin to learn *the Greek language* (blz. 13) until he was eighty-four years of age. I have been *warder* (blz. 5) of a prison for the last twenty years. A young fellow entered *the church* (II *b*) and took his seat, keeping his hat on. I am *a proof-reader* (blz. 4) of a comic weekly. He studied *human nature* (blz. 12) in curing its diseases. He left me his daughter as *a ward* (blz. 4). He was the best of *human beings* (blz. 12 en III) and the best of *fathers* (III). All that pleases *the fancy* (III) now, turns hereafter to love or to knowledge. He blessed God for giving him a son who spoke *truth* (III) [2]) in spite of fear. Adjectives (III) are usually placed before *the noun* (II). The proper study of *mankind* (blz. 2) is *man* (II *a*.).

L. P. H. E.

---

[1]) By *day* zou beteekenen *over dag, bij daglicht*.

[2]) *The* truth zou beteekenen *de waarheid in dat bepaalde geval*.

Vertaling van de opgave over het werkwoord „laten."

May Your Grace be pleased to *command* my unfortunate wife *to be delivered* into the custody of her friends.

Met *Your Grace*, dat vroeger gebruikt werd voor *Your Majesty*, wordt Koningin Elizabeth bedoeld, zoodat *to command* wel het geschiktste woord is. Men verlieze niet uit het oog, dat bij de vertaling van dezen zin uit het Engelsch ook *bevelen* zou kunnen gebezigd worden; trouwens in de meeste gevallen is naast *laten* nog eene andere vertaling mogelijk. *May it please Your Grace* is ook goed.

He *had* (*got*) his hair *cut* (verleden deelw.).

Merk het verschil op tusschen dezen zin en „He had cut his hair" = Hij had zijn haar geknipt. *Cut off* beteekent *geheel afgeknipt*. Zegt men *he let his hair cut*, dan snijdt het haar.

I shall *have* a cab *sent for*. Will you *let* (*allow*, *permit*, etc. me *to*) me *go?* Very well, *allow* it *to be* true, even then you had no right to treat me in that way.

Coach is eene diligence. *I shall order a cab* beteekent, dat ik het rijtuig zelf bestel *Cab* is eene afkorting van *cabriolet*. *Granted it is* (*be*) *true* is ook goed. Voor *to treat* mag men ook zeggen *to deal with*.

He *ordered* [1]) (*caused*) him *to be*
He *had* (*got*) him } led through the town on a donkey.

I ordered (*commanded*) *to lead him* is fout, want men moet „order (command)" *somebody*.

Alva *commanded* (*ordered*, *caused*) the Counts (of) Egmont and Horn *to be* beheaded.

Will you *leave off* (*stop it*, *leave that*, *not do that any more*), for my sake?

In dezen laatsten zin is *laten* genomen in de beteekenis van *ophouden*; beteekent het daarentegen *niet doen*, dan zou men b.v. kunnen zeggen: „Will you, please, abstain from (not do) it, for my sake?"

I *leave* you *to suppose* how unhappy I was.

---

[1]) Zie voor het verschil in beteekenis het tweede nummer.

When I came / home I { *ordered* him *to do* / *desired* him *to do* / *bade* him *do* / *told* him *to do* / *made* (*had*, *let*) him *do* / *caused* him *to do* / *allowed* (*permitted*, etc.) him *to do* / *let* (*liet toe*) him *do* } his work directly.

Ging men deze zinnen weer in het Nederlandsch overzetten, dan zou men naar alle waarschijnlijkheid in de eerste vier gevallen niet *laten*, doch de letterlijke vertaling *bevelen*, enz. kiezen. Zie verder voor het verschil in beteekenis weer het tweede nummer.

My friend has *had* (*got*) his will *made*; he is going (intends) to *leave* [1]) me his whole fortune. I hope you may *be persuaded* [2]) to do me that favour (kind turn). *Allow* me *to* (*permit* me *to*, *give* me *permission*, *leave to*, *let* me) shake hands with you. Unfortunately I had *left* the door ajar, so that my uncle could not *help turning* his eyes that way again and again (every now and then). (Just) *let* me tell you, what I *have done* (*been doing*) with (what *has become* of) all my money.

In deze beteekenis opgevat is het niet wel mogelijk eene keuze te doen uit de werkwoorden, op blz. 30 genoemd. Bedoelde men daarentegen: waar ik mijn geld *gestopt* heb, dan zou de Engelsche vertaling moeten luiden: *let* me tell you, where I have *left* my money.

I *sent for* you, in order (because I wanted) to speak to you about money-matters (pecuniary affairs).

He *let* me take a seat.

Desnoods zou *laten* hier ook kunnen beteekenen *toelaten*, in welk geval de vertalingen, daarvoor opgegeven, noodig zouden zijn. Legt men den nadruk op *mij*, dan heeft *laten* de beteekenis van *overlaten*, en vereischt het de volgende vertaling: He *left* me *to get a chair* (hij deed het zelf niet).

In the meantime (Meanwhile) I had *let* the servant *take off* my coat, and now I *let* him *show* me the way to my uncle's room. Yesterday my cousin *sent word* to ask, if I would *let* him *know* as soon as possible, where I had *had* (*got*) my coat *made*. The servant *left* me *standing* on the door-mat, whilst she *took in my card*. That boy was *left* to himself

[1]) *To let* zou hier beteekenen *verhuren*.

[2]) Zie de noot op blz. 34 in het tweede nummer.

too much. A loud knock(ing) *was heard* [1]) at the door. That gentleman *left* me to commence (open, start) the conversation.

Hier valt weer de nadruk op *mij*. Is dit niet het geval, dan kan *laten* beteekenen *toelaten*, wanneer ook de vertalingen daarvoor opgegeven mogelijk zijn.

I should not think of letting him come (*sending for* him), if I did not want him. *I'll be hanged* [2]) if it is true. I would not *suffer* that malady *to be expressed* in the certificate of her physician. *Let* the servant order a cab (*Tell* the servant *to*, etc.). Will you *let* me go? He *prided himself on* his riches (wealth). I should wrong you, if I *left* the reader *to* suppose that you were (are) indifferent to me. I plucked my mother by the gown and *made* her follow me to the spot. Send him out in the air [3]) — *make* him play. See (look) how the poor boy *hangs* [4]) his head. At the head of his newspaper he *caused to be* engraved a crown (a crown to be engraved), supported by a flail and a crook. Your uncle has undertaken to *get* it published. She has *made* her wear an amulet for it [5]). I shall *have* your room *done* (up) all freshly. She *rested* her hand on his shoulder.

In het Engelsch wordt dikwijls een onovergankelijk werkw. causatief of overgankelijk gebruikt, als: to *fly* a kite; those goods *sell* rapidly, I *walked* him out of the room, etc.

You would not *have* me *pay* out of my own earnings, would you?
He *caused* the note *to be delivered*.
He *had* (*got*) the note *delivered*.

Wilde men te kennen geven, dat het bevel gegeven werd, het briefje te bezorgen, dan zou men ook in het Nederlandsch het werkwoord *laten* niet bezigen, doch *bevelen*.

---

[1]) Zie de noot op blz. 34 in het 2e nummer.

[2]) *I shall have myself hanged* beteekent volgens blz. 31: *Ik zal er voor zorgen, dat ik opgehangen word!*

[3]) *Send him abroad* = Zend hem naar het buitenland.

[4]) Zie hieronder: *rested. Drops his head* zou beteekenen: zijn hoofd (op den grond) laat vallen!

[5]) *Therefore* = daarom.

49 Micklegate, York.
March the 8th, 1885.

Dear Uncle,

It is just a week to-day since I left you all, and though somewhat sorry to say good bye to London and all its gaieties, not to mention all your kindness, still the charm of home was again duly appreciated. To begin with; I had the most pleasant journey home possible; I was lucky enough to meet with one of my former school companions, a special favourite of mine, so you can just fancy we had no end of fun talking over the scrapes we used to get in (into), when we were at school together.

She got out only just half an hour before I arrived, so the way did not seem very long to me after all. My dear father was at the station to meet me, and when home at last I found them all in the best of spirits, and was heartily welcomed home again. They all wanted to know, of course, if I had visited the scene of the recent dynamite explosions and they were rather disappointed on hearing I had not been there at all, owing to all the other places I had been to and which I am sure I enjoyed much better. I was so sorry to hear that those troublesome neighbours of ours, the Dynamitards, had even made an attempt to blow up our dear Old Minster, in consequence of which on week-days all the entrances are shut with the exception of one only. I do hope they may not succeed in their dastardly attempt here.

I enjoyed the last Sunday service at the Minster so much, though it was not quite so grand or imposing as the service we used to attend at Westminster Abbey or at St. Paul's lately. Yet this was something special, it being just the time the Judges were on their quarterly circuit. They attended divine service in the Minster and were met at the principal entrance by the Bishop and Dean of York, the choristers and vergers, all dressed in state.

The Judges looked very imposing in their black gowns and grey wigs; so did the Lord Mayor and Aldermen of our city who, in

their long red robes, trimmed with fur, were there also to show the Judges to their seats.

At the close of the service, they all walked in state to the Mansion-House, where the Lord Mayor entertained them at dinner.

As I had never seen the ceremony before, it was highly interesting to me, but what I enjoyed still more was the Saturday before, when I went to York Castle and heard the Judges pleading. Now they have gone to Leeds, so the city is more quiet again, though we have no lack of good concerts and even have some very good theatricals.

For the rest, no news that would be of any interest to you, dear Uncle; once more my best thanks for all your kindness to me; I did enjoy my visit to London so much.

Please, give my kindest love to Aunt and Mary and (as) much to yourself from

Your affectionate niece,
I. C. W.

Haarlem, March the 4th, 1885.

My dear Sir,

Accept a hasty scrawl, as I am not as yet sufficiently settled to write at any length. I reached this delightful town at 11.30 a. m.[1]) having had a calm passage across with the Adelaide, which brought over about twelve cabin (saloon) passengers besides your humble servant. I found the whole family in the same good state of health in which I left you and yours and which I hope you all are still enjoying.

Allow me, dear Sir, once more to thank you most heartily for the extraordinary kindness you showed me during the pleasant days I spent at your hospitable home. Shall I ever forget how you tried your utmost to afford me as much pleasure as only possible, so that time seemed to fly instead of to pass? Believe me, Sir, the remembrance of my stay in London is and always will be that of some of the happiest days of my life spent in the congenial society of a sincere friend and his very kind family, and nothing would afford me

[1]) A. M. = Ante meridiem (Latijn) = vóór den middag.
P. M. = Post meridiem = na den middag

more pleasure than if some day or other you should feel inclined to accept my recent invitation of visiting our country. To my invitation I can add those of the whole family who will all be delighted to see you and with me will try their utmost to show you the same kindness and hospitality you and yours bestowed upon me.

Please, give my best respects to Mrs. B. and with kind regards to the whole family and, of course, yourself believe me to remain, dear Sir,

Very sincerely yours,

Mr. H. Brown, London. CONRAD.

Opmerkingen over de ingekomen brieven.

Uit een der hierboven afgedrukte brieven kan men zien, dat een Engelschman zoo praktisch is, steeds zijn adres *voluit* bovenaan te schrijven, zelfs al weet hij, dat het den geadresseerde bekend is. Achter het opschrift moet steeds eene komma staan, dus: My dear Uncle, — Sir, — Dear Sir, — Madam, — enz. Een uitroepteeken zou de Engelschman als eene beleediging opvatten, alsof het door den schrijver in twijfel werd getrokken, dat de geadresseerde aanspraak had op den titel van *Dear Sir*, enz.

Het slot van een brief is verschillend en hangt af van de betrekking, waarin men staat tot den geadresseerde. Schrijft men aan iemand, die boven ons geplaatst is, dan kan men b. v. aldus eindigen:

With best respects, I remain,

(Dear) Sir,

Yours obediently,

(Your obedient servant,)

N.

Minder deftig en dus ook minder onderdanig is hetzelfde slot met: *Yours faithfully* of *Faithfully yours*.

Schrijft men over zaken, dan kan men ook volstaan met:

Believe me,

(Dear) Sir,

Yours truly (faithfully),

[Truly (Faithfully) yours].

Is de verstandhouding van dien aard, dat men zijne groeten zou kunnen verzoeken, dan zegt men, b. v.:

I beg to be remembered to your wife, etc.
With kind regards, I remain,
Dear Sir,
Yours truly,
N.

Een zoon schrijft naar huis:

With best (kind) love to all at home, I remain,
Dear Parents,
Yours affectionately,
[Your affectionate (loving) Son].

Dear Sir schrijft men tegenwoordig al zeer spoedig. Men zou b. v. de eerste maal aan iemand, dien men niet kent, kunnen schrijven: *Sir*, maar voor het vervolg is *Dear Sir*, zeer goed geoorloofd, zelfs gebruikelijk.

De volgende zijn de voornaamste fouten, die wij in de verschillende brieven opmerkten:

I like to thank you moet zijn *I wish, etc.*; de bedoeling is namelijk: ik *wensch* en niet ik *houd er van* u te bedanken.

At yours. — Deze uitdrukking is niet gebruikelijk; men zegge: *at your house, at your place, with you.*

No words enough moet zijn *not, etc.*, want het behoort bij *enough*, niet bij *words.*

It is here not so noisy. — *Here* moet na *noisy* staan, want eene plaatsbepaling komt gewoonlijk achter aan den zin, als er ten minste geen tijdsbepaling in voorkomt.

My journey over the North Sea moet zijn *my voyage* (*passage*) *across the North Sea.* (Zie bladz. 30 in No. 2).

While lodging at your house. Voor *logeeren* zegt men gewoonlijk *to stay.*

The rules of your housekeeping moet zijn *household*, of beter nog *house*, want *housekeeping* is de *wijze* van huishouden, *household* het huishouden zelf, de *huishouding.*

Give my loves to all my London friends. — *Loves* moet *love* zijn.

My loves = mijne liefjes.

I feel myself obliged to you. — *To feel* is in het Engelsch niet wederkeerend. Wel zegt men: *Now I feel myself again* = nu gevoel ik mij weer de oude; doch dat is eene afkorting van: *Now I feel that I am myself again.*

Wij 'report' *to* iemand. *To report a person* zou beteekenen: rapport van iemand maken.

Almost not (*never*) en *nearly not* (*never*) moeten vermeden worden. Slechts zelden treft men ze aan; *scarcely* (*ever*) of *hardly* (*ever*) zijn de gebruikelijke uitdrukkingen.

To do a pleasure to a person moet zijn *to do a favour, etc.*

We rejoiced at the prospect having fine weather. — *Prospect* moet door *of* gevolgd worden.

On board of the steamer. Gewoonlijk wordt in deze uitdrukking *of* weggelaten, doch niet altijd.

I have come home yesterday. — *Have come* moet zijn *came.* (Zie blz. 46 in No. 2.)

I think I will never forget, etc. — *Will* moet *shall* zijn, anders zou het beteekenen *ik wil.*

Vele inzenders zetten de lange *s* achter de korte. De Engelschen schrijven eerst de lange en nog meer algemeen twee korte. Ook is het de gewoonte bij het afbreken van woorden een *dwarsstreepje* te zetten.

They have taken place round the fire. — *To take place* beteekent *plaats hebben, gebeuren.* Het moet dus zijn: *they have seated themselves, etc.*

All what moet zijn *all that*, want *what* mag nooit een antecedent hebben.

Nog eens is *once more* en niet: *still once.*

Receipt zegt men van zaken; *reception* van personen.

Vlissingen is *Flushing.*

He inquired me moet zijn *of me.*

He had nothing heard moet zijn *heard nothing.*

He went to America en niet *towards.*

Wachten op is *to wait for. To wait upon* is *bedienen* of *zijne opwachting maken bij.*

Very indebted moet zijn *very much*, etc. Een werkwoord en een verl. deelw. als bijv. naamw. gebruikt vereischen *much* bij zich en niet *very.*

Master Smith is *Jongeheer S.*; *Mister Smith* is *Mijnheer S.*

Vertaling in het Nederlandsch van THOMAS HOOD, *Ruth*.

Zij stond daar tot aan de borst in (te midden van) het koren, door het gouden morgenlicht liefderijk omstraald, als de uitverkorene der zon [1]), die menigen glocienden (brandenden) kus veroverd had (haar menigen, enz. op het gelaat had gedrukt).

Op hare wangen was een donkere herfstgloed [2]) tot volle ontwikkeling gekomen — een blos, die het bruin tot grondtint (grondkleur) heeft — gelijk roode papavers, die met het koren zijn opgegroeid.

De lokken golfden haar om de oogen. Het was onmogelijk te zeggen, of de eerste dan wel de laatste het zwartst (donkerst) waren; maar lange wimpers temperden een licht, dat anders al te helder (schitterend) zou geweest zijn.

En haar breedgerande hoed wierp eene schaduw op haar voorhoofd, dat met golvende lokken bedekt was: zoo stond zij tusschen de schooven, met haar lieve (vriendelijke) oogen, God prijzende.

De Hemel heeft toch zeker niet gewild, zeide ik, dat gij slechts zoudt nalezen, waar ik oogst. Leg uwe schoof neder en kom mede, deel mijn oogst en mijn huis met mij.

L. P. H. E.

---

[1]) Veel van het schoone gaat bij de vertaling verloren, omdat *zon* in het Nederlandsch vrouwelijk is.

[2]) Na *flush* moet in het Engelsch geen komma staan.

RUTH.

Hoog stond ze in 't koren opgericht,
Omstraald door 't gouden ochtendlicht,
Een bruid der zon, een lieveling,
Die menig vlammenkus ontving.

Een najaarsblosje op haar koon,
En diep van verve — zulk een toon
Lachte op een bruinen grond u aan —
Gelijk de klaproos onder 't graan.

Heur lokken vlokten los en vrij
Om kijkers, even zwart als zij,
Maar lange wimpers, in een krans,
Verzachtten d' al te scherpen glans.

En 't breedgerande hoedje bracht
Op 't lokkig voorhoofd schemernacht:
Zóó stond ze er bij de garve en schonk
Den Hemel dank in lach en lonk: —

„'t Waar zonde, kind, dat, waar ik oest,
Gij, arme, aren lezen moest;
Leg neer uw schoof, leg neer uw kruis
En deel met mij mijn oogst en huis."

J. B. G. WAANDERS.

Antwoorden op de vragen in het 2de nummer.

a. Will you smoke (have) a cigar? — Thank you.

Will you have another cup of tea? — No, thank you.

De Engelschman spreekt het eerste „thank you" op een eigenaardig vriendelijken toon uit. In zeer gemeenzamen stijl kan men ook volstaan met „thanks" en „no, thanks." Natuurlijk is in 't eerste geval „(yes,) please" of „if you please" even goed.

Tot naricht van enkele inzenders diene, dat *yet* beteekent *al* in: „Will you take another cup of tea yet?"

„Will you light on a cigar?" deugt natuurlijk niet, want *to light* gevolgd door *on* beteekent *toevallig vinden, tegen het lijf loopen.*

„Another" beteekent zoowel *nog een* als *een ander.*

b. Geef het verschil tusschen some *en* any.

Er is bijna geen onderdeel der Engelsche spraakkunst, dat gewoonlijk in de schoolboeken zoo verkeerd wordt verklaard als het verschil tusschen *some* en *any.* Bijna zonder uitzondering vergasten zij ons op de mededeeling, dat *some* alleen in bevestigende, *any* alleen in ontkennende en vragende zinnen mag gebruikt worden. Toch is niets verder van de waarheid: èn *some* èn *any* kunnen voorkomen zoowel in bevestigende als vragende en vragend-ontkennende zinnen. In ontkennende kan alleen *any* gebruikt worden.

S o m e *en* a n y *in bevestigende zinnen*:

Some boys can do that.

Any child could show you the way.

Some (*any*) wine will do.

I want *some* (*any*) ten boys to help me.

Two miserable little white mice looked in all the corners with their red eyes for *anything* (something) to eat.

This was only noticeable when he said *some* (*any*) thing that sounded very grave.

In al deze zinnen kan *some* vervangen worden door: een *zekere* (*bepaalde*), een *zeker* aantal of eene *zekere* hoeveelheid, terwijl men *any* nader kan omschrijven door *hoegenaamd, hoe dan ook, welke dan*

ook, onverschillig welke. In den vierden zin staat *some* gelijk met *ongeveer.*

Dat *some* eene *bepaalde* hoeveelheid zou beteekenen vereischt nadere verklaring. In 'some wine will do' valt de klemtoon op *wine*, zoodat de beteekenis is: wat (eene zekere hoeveelheid) wijn is zeer geschikt (daar kan ik het wel mee stellen; daar ben ik tevreden mede). Die hoeveelheid nu is in zooverre *bepaald*, dat ze voldoende moet zijn voor den persoon in quaestie. *Any* wine daarentegen beteekent: „het komt er niet op aan, als het maar wijn is," en de klemtoon valt op *any*.

S o m e *en* a n y *in vragende zinnen*:

Have you *some* (*any*) books for me?
Will you have *some* (*any*) bread?
Is there *some* (*any*) boy who can explain this?

Some staat hier weer gelijk met *een zekere*, enz., terwijl *any* kan vervangen worden door: *ook soms, bijgeval.*

Op de vragen met *some* vermoedt men, dat een bevestigend, op die met *any* een ontkennend antwoord zal gegeven worden.

S o m e *en* a n y *in ontkennende zinnen*:

I did not receive *any* letter.
He did not ask me for *any* money.
We don't want *any* foolery about the boys (Dickens).
Can you lend me some novel to read? — I am sorry to say I cannot give you *any* just now.

Ook hier brengt de klemtoon een verschil in beteekenis teweeg. Valt hij in de twee eerste zinnen niet op *any*, dan beteekent het niets meer dan *geen*, valt hij er wel op, dan staat het gelijk met *in het geheel geen, hoegenaamd geen.*

In den derden zin bedoelt Dickens *in het geheel geen, volstrekt geen.* „He did not ask me for some money" zou alleen kunnen voorkomen in deze beteekenis: Hij heeft u om geld gevraagd. — Neen, hij heeft mij *niet* om geld gevraagd.

In den vierden zin vraagt men met *some*, omdat men een bevestigend antwoord verwacht (het wordt b. v. gevraagd aan iemand, die eene mooie bibliotheek heeft, of ons wel eens meer een roman leende. *Any* zou weer beteekenen: *ook soms*). In het antwoord staat *any* = *geen, in het geheel geen.*

S o m e *en* a n y *in vragend-ontkennende zinnen:*

Did not you send him *some* (*any*) present?
Should not you like to have *some* (*any*) good friends?
Will not (won't) you take *some* (*any*) dinner?

In deze zinnen beteekent *some* weer *een zeker* (*aantal, hoeveelheid*) en men verwacht tot antwoord „ja".

Aan *any* kan men weer ter verklaring toevoegen „hoegenaamd = whatever, at all."

Won't you take any dinner (whatever, at all)?

c. De voornaamste rivieren, die niet in spelling met de Holl. namen overeenkomen:

Bij de Russische riviernamen geldt als regel, dat voor de Holl. *w* in het Engelsch *v* staat: the *V*olga, the Ne*v*a, the (northern) D*v*ina (Dwina), the (southern) D*v*ina (Duna), the Mosk*v*a (Moskowa).

Het Scandinavische *Elf* laat de Engelschman weg: the Dal (River); the Gotha (River);

the Danube (Donau); the Rhine;
the Drino (spr. uit Holl. *Drieno*) or Drin; the Scheldt;
the Meuse, Maese or Maas; the Tagus;
the Moselle (Moezel); the Thames;
the Vistula (Weichsel.)

L. P. H. E.

Brievenbus.

Beleefd verzoeken wij den inzenders van antwoorden nogmaals het papier slechts aan één kant duidelijk te beschrijven, op iedere bladzijde den naam te zetten, en voor ieder nieuw antwoord eene nieuwe bladzijde te beginnen. Dit zal ons zeer veel tijd en moeite besparen.

H. J. L. te H. — De termijn van inzending kan onmogelijk verlengd worden, anders zou het ondoenlijk zijn, de ingekomen antwoorden behoorlijk na te zien. Gij kunt het tijdschrift rechtstreeks per post ontvangen; dit maakt een verschil van slechts $7\frac{1}{2}$ ct. per nummer.

Th. A. R., te D. — De Redactie kan zich niet belasten met de terugzending van de ingekomen antwoorden. De reden is niet ver te zoeken. Wij raden u dus aan, copie van uw werk te houden.

D. te H. — Reeds tweemaal moesten wij 10 cts. extra voor Uw brief betalen. Ook van andere inteekenaren ontvingen wij brieven met „ontoereikend gefrankeerd." Gelukkig konden wij die weigeren, omdat wij ze persoonlijk aannamen. Het is, dunkt ons, eene kleine moeite de brieven vóór de verzending even te wegen.

J. G. B. te H. — Oorspronkelijk had de *Subjunctive Mood, Past tense* geen persoonsuitgangen, doch men doet het best zich volgens het hedendaagsch taalgebruik aan de volgende vormen te houden:

I had (had, been)	I were	I called
thou had*st* " "	thou we*rt*	thou called*st*
he had " "	he were	he called
we had " "	we were	we called
you had " "	you were	you called
they had " "	they were	they called.

De voornaamste reden van deze verandering is, dat de *Subjunctive Mood* al meer en meer in onbruik geraakt en door de *Indicative Mood* vervangen wordt.

H. Gerritsen te Baambrugge. — Men mag zeggen: *does not he hear, does not your brother see* en ook *does he not hear, does your brother not see.* Gewoonlijk worden deze vormen willekeurig gebruikt. Legt men bij de laatste vormen den nadruk op *not*: does he *not* hear, etc., dan wil men er mee aanduiden: versta ik u goed, zegt ge, dat hij *niet* hoort?

Idem. — Men mag zonder onderscheid zeggen: 'You have eaten all the bread that I had given *you*' of 'to you.' Is namelijk het voorwerp een betrekkelijk, en de derde naamval een persoonlijk voornaamwoord, dan mag men vóór het laatste *to* naar welgevallen uitlaten of niet. Is de derde naamval een zelfstandig naamwoord, dan wordt aan den vorm *met* 'to' de voorkeur gegeven: 'You have eaten all the bread I had given *to your brother*.'

Idem. — He *has* become is de gewone vorm. Wordt een werkw. met *to be* vervoegd, dan duidt het een toestand aan, in welk geval men *he is become* mag schrijven.

A. J. D. te D. — Zeer zeker is de Redactie voornemens zich stipt aan het programma te houden en het tijdschrift zoo in te richten, dat het ook aan „particulieren" tot voorlichting kan dienen. De praatjes van „men", als zou het alleen voor onderwijzers bestemd wezen, zijn dus geheel onwaar. Trouwens, uit de ingekomen opgaven van de betrekkingen der inteekenaren blijkt duidelijk, dat een zeer groot aantal particulieren van dit tijdschrift gebruik maakt.

Over de uitspraak der *th* het volgende:

Men heeft eene zachte en eene scherpe *th*. De *d* en *t* worden voortgebracht, door met de punt van de tong aan den *boven*rand der boventanden te raken; gij kunt zelf de proef nemen. Bij de Engelsche *th* brengt men de punt der tong aan den *onder*rand der boventanden. Beproeft men daarbij *z* te zeggen, dan ontstaat de zachte *th*; tracht men *s* te zeggen, dan ontstaat de scherpe *th*. Men zorge echter vooral, dat er geen sisklank gehoord worde. Gemakkelijke voorbeelden om zich te oefenen zijn: *th*is (zacht) en *th*ink (scherp). De voornaamste woorden waarin de zachte *th* voorkomt zijn verder: than, the, thee, their, theirs, them, then, thence, there, these, they, thine, thither, those, thou, though, thus, thy, brother, brethren, either (neither), farther, farthing, father, feather, further, gather, heathen, hither, mother, northerly, northern, pother, southerly, southern, together, weather, wether, whether, whither, wither, worthy, booth, mouth (werkwoord), smooth, with, en wanneer de *th* gevolgd wordt door eene stomme *e*, als: bathe, breathe, soothe, enz.

Wordt de *th* door *s* gevolgd, zooals in *baths*, dan is het zeer moeilijk, zoo niet onmogelijk, haar zuiver voort te brengen. Verschillende Engelschen verzekerden mij, dat men in dat geval moet uitspreken: zachte *d* (als in ba*d*en) + SCHERPE *s*: baths, laths, mouths, oaths, paths, wreaths, clothes. In ieder geval is men dan niet ver van de juiste uitspraak af.

Omdat de *e* in *the* vóór medeklinkers bijna toonloos is, met andere woorden, omdat er nooit de klemtoon op valt, pleegt men er bij het spreken vluchtig over heen te gaan. Het gevolg is, dat men den tijd niet heeft, of zich niet gunt, de *th* zuiver uit te spreken, waarom men schijnbaar *de* en *di* hoort. Toch wordt bij het uitspreken van dit woordje de tong aan den onderrand der tanden gebracht, en zegt men zoo goed mogelijk *the*, niet *de* of *di*.

Idem. — *Both to blame* beteekent: beiden hebben (hadden) schuld. *You are to blame* is eene zeer gewone uitdrukking voor: het is uwe schuld; het is door u gekomen.

D. G. te L. — *She had it out of him* is eene gewone uitdrukking voor: Zij nam hem à faire (onder handen).

Het verschil tusschen *one another* en *each other* is denkbeeldig. Wie met geweld onderscheid wil maken, gebruikt het eerste van twee, het laatste van meer dan twee personen.

De *s* in de plaats door u aangegeven is, zooals gij zegt, eene drukfout. *To take a constitutional* beteekent: eene wandeling doen voor de gezondheid (voor de *constitutie*). Het is eene uitdrukking bij studenten in zwang.

W. J. R. V. — *Behaviour* heeft zoowel betrekking op lichamelijke als geestelijke handelingen; *conduct* alleen op geestelijke. Het *behaviour* van iemand blijkt uit de wijze, waarop hij zich aan andere menschen voordoet, b.v.: aan tafel, in gezelschap, enz.; zijn *conduct* blijkt uit de wijze, waarop hij zijne plichten in de maatschappij of in het huisgezin vervult. Iemands *behaviour* is goed of slecht; zijn *conduct* is verstandig of dwaas. Door ons *behaviour* kunnen wij ons al of niet aangenaam maken; door ons *conduct* kunnen wij achting afdwingen of omgekeerd.

F. te Amsterdam. — Eene *goede* handleiding voor handelscorrespondentie in de drie talen is ons niet bekend. Voor iedere taal afzonderlijk kunnen wij u de volgende titels geven:

Flügel's Eng. Handelscorrespondentie . . . . . (*f* 1.20).
De Fransche handelscorrespondent, naar Munde . . . . . (*f* 1.50).
„ Duitsche „ „ „ . . . . . (*f* 1.60).
The English Commercial Correspondent by dr. H. P. Skelton (*f* 1.95).

Vergissen wij ons niet, dan bestaat van dit werkje ook eene uitgave voor de Fransche en de Duitsche taal.

J. v. D. te Kerkrade en Mej. van Moorsel te Helder. — Brief te laat ontvangen. Antwoord in het volgende nummer.

Opgaven voor het volgend Nummer.

Antwoorden worden ingewacht vóór of op 20 *Mei e. k.*

I. Vertaal uit: *Van Eigen Bodem. Inleidende Reeks,* 2*de deeltje,* van C. Honigh en G. J. Vos Az.: *Vogelschrik.*

Vogelschrik.

Er waren wel honderd vogels bij elkaar van allerlei soort, groot en klein. Daar waren kraaien, spreeuwen, musschen en vinken. Zij waren van plan om zich te vergasten aan de haver op het veld van boer Willems en aan de erwten, op het veld daarnaast.

Maar wat een schrik! Daar stond een man midden in den akker. Hij had eenen hoed op en zijne armen hield hij uitgestrekt. Eene wijde jas hing om zijn mager lichaam. Wat een groote man was dat! Hij stak verre boven de halmen uit.

De vogels bleven een groot eind van den akker af. Sommige zetten zich in eenen boom, andere op een hek, nog andere op het dak eener schuur. Alle keken zij vol aandacht naar dien vreeselijken man.

„Piep, piep," zei toen eene musch, „die man blijft maar altijd op dezelfde plaats."

„Tuut, tuut," zei een vinkje, „ik heb nooit gezien, dat een mensch zoo lang met de armen wijd uit bleef staan."

„Ka, ka," kraste een kraai. „Dat is eene pop om ons bang te maken. Wilt gij eens wat zien?"

En toen vloog de waaghals recht op den man aan en ging boven op zijnen hoed zitten. De man bewoog zich niet. Het was maar eene pop. Zijne lange armen waren niets anders dan een paar stokken.

Toen de vogels zagen, dat de kraai gelijk had, vlogen zij onder luid geschreeuw naar den akker. Hunne bekjes pikten er lustig op los. Het was eene rechte smulpartij.

Maar boer Willems kwam met een geladen geweer uit zijn huis en schoot onder de roovers. Hij raakte er geen, maar de vogels zagen, dat de boer niet vriendelijk was en vlogen hard weg.

II. Vertaal in het Nederlandsch, DOUGLAS JERROLD, *Mrs. Caudle's Curtain Lectures*, Lecture I:

Mr. Caudle has lent five pounds to a friend.

"You ought to be very rich, Mr. Caudle. I wonder who'd lend you five pounds? But so it is: a wife may work and may slave! Ha, dear! the many things that might have been done with five pounds. As if people picked up money in the street! But you always were a fool, Mr. Caudle! I've wanted a black satin gown these three years, and that five pounds would have entirely bought it. But it's no matter how I go,—not at all. Everybody says I don't dress as becomes your wife—and I don't; but what's that to you, Mr. Caudle? Nothing. Oh no! you can have fine feelings for everybody but those belonging to you. I wish people knew you, as I do—that's all. You like to be called liberal—and your poor family pays for it.

"All the girls want bonnets, and where they're to come from I can't tell. Half five pounds would have bought 'em—but now they must go without. Of course, *they* belong to you: and anybody but your own flesh and blood, Mr. Caudle!

"The man called for the water-rate to-day; but I should like to know how people are to pay taxes, who throw away five pounds to every fellow that asks them?

"Perhaps you don't know that Jack, this morning, knocked his shuttle-cock through his bed-room window. I was going to send for the glazier to mend it; but after you lent that five pounds I was sure we couldn't afford it. Oh, no! the window must go as it is; and pretty weather for a dear child to sleep with a broken window. He's got a cold already on his lungs, and I shouldn't at all wonder if that broken window settled him. If the dear boy dies, his death will be upon his father's head; for I'm sure we can't now pay to mend windows. We might though, and do a good many more things, too, if people didn't throw away their five pounds.

"Next Tuesday the fire-insurance is due. I should like to know how it's to be paid? Why, it can't be paid at all! That five pounds would have more than done it—and now, insurance is out of the question. And there never were so many fires as there are now. I shall never close my eyes all night,—but what's that to you, so people can call you liberal, Mr. Caudle? Your wife and children may all be burnt alive in their beds—as all of us to a certainty sha l

be, for the insurance *must* drop. And after we've insured for so many years! But how, I should like to know, are people to insure who make ducks and drakes of their five pounds?

"I did think we might go to Margate this summer. There's poor little Caroline, I'm sure she wants the sea. But no, dear creature! she must stop at home—all of us must stop at home—she'll go into a consumption, there's no doubt of that; yes—sweet little angel!—I've made up my mind to lose her, *now*. The child might have been saved; but people can't save their children and throw away their five pounds too.

III. Te beantwoorden de volgende vragen:

1. Hoe vertaalt men de bijwoorden *wel* en *niet* (*waar*) in zinnen als de volgende: Hij weet (wist) enz. het niet, *wel?* — Hij weet (wist) enz. het, *niet?* — Weet gij het? Ja, ik *wel*. — Gij kunt het niet. Ja *wel*, enz.
2. Wanneer zegt de Engelschman *I wish* voor *ik wenschte?*
3. Wat is het verschil tusschen *ability* en *capacity?*
4. Geef de Engelsche vertaling voor de volgende spreekwoorden:
   a. Men moet op de kleintjes letten.
   b. Men moet de tering naar de nering zetten.
   c. Twaalf ambachten en dertien ongelukken.
   d. Schoenmaker blijf bij uwe leest.
   e. Wie niet hooren wil moet voelen.
   f. Goede wijn behoeft geen krans.

Behalve de hiervoren afgedrukte kwamen nog voldoende antwoorden in van de volgende personen (de volgorde is geheel toevallig):

Het Lidwoord: J. Gediking, Hilversum; Margaretha, Amsterdam; Th. A. R., Delftshaven.

Het Werkwoord Laten: I. C. W., York; T. Molendijk, Rotterdam; J. Gediking, Hilversum; L. B., Amsterdam; L. Looijen, Wageningen; A. Born, Leeuwarden; D. G., L.; J. Poutsma, Borne; A. T., Breda.

Brief: J. B. G. Waanders, Maastricht; H. van 't Hof, Amsterdam.

Vertaling van Ruth: L. Looijen, Wageningen; I. C. W., York; J. Bonsma, Terkaple; T. H. Lazet, Dordrecht; H. J. Drenthen, Hoogeveen; A. C. J. Bosch, Amsterdam; S., Leeuwarden.

Van hen, die behalve den Heer Waanders nog zeer verdienstelijk hunne dichtader lieten vloeien, noemen wij: T. H. Lazet, Dordrecht, en Iemand, die onbekend wenscht te blijven.

Vragen: *a.* H. van 't Hof, Amsterdam; Th. A. R., Delftshaven, Margaretha, Amsterdam. — W. J. A. Kruijer, Schiedam. T. H. Lazet, Dordrecht; Mej. S. de K., Dordrecht; Conrad, Haarlem; H. J. Drenthen, Hoogeveen; I. C. W., York; T. Molendijk, Rotterdam; J. Poutsma, Borne; H. G., Baambrugge; L. B., Amsterdam; W. G. A., H.; L. Looijen, Wageningen.

b. H. van 't Hof, Amsterdam; L. B., Amsterdam.

Ondergeteekende verzoekt den inteekenaren na 1o Mei alle brieven, enz., voor hem bestemd, te zenden aan zijn nieuw adres: Nassaukade, 100, bij de 1ste Hugo-de-Groot-straat.

L. P. H. EIJKMAN.

Iets over de uitspraak der klinkers in het Engelsch.

Vervolg.

e.

(*e, ī ĭ·, ē.*)

KORTE: 9. m*e*n (*mén*) [1]). — Open den mond om Holl. *min* uit te spreken, maar zeg Holl. *men*.

Vooral deze klinker wordt zeer veronachtzaamd door Hollanders. Zij maken veelal geen onderscheid tusschen *bad* (zie *man*, blz. 61, 3de nummer) en *bed*, *bat* en *bet*, *man* en *men*, *and* en *end*, *land* en *lend*, *sand* en *send*, *expanse* en *expense*, enz.; toch wordt bij den Engelschman het verschil in uitspraak duidelijk waargenomen.

VOORBEELDEN: l*e*ft, b*e*tter, v*e*ry, l*e*vee, pol*e*mic, Berwick (*bérik*), cr*e*vice, pr*e*mise, m*e*nace, p*e*rish, t*e*pid, p*e*ril, b*e*ryl, r*e*sin, m*e*rit, t*e*net, pr*e*late, l*e*vel, m*e*dal, m*e*tal, p*e*dal, tr*e*ble, el*e*ven, l*e*mon, D*e*von, cl*e*ment, t*e*nant, *e*ver, t*e*nor, Z*e*phyr, H*e*rod, m*e*thod, s*e*cond, g*e*rund, n*e*phew, d*e*luge, t*e*nure, sh*e*riff, ch*e*rub, env*e*lop, h*e*rald, pr*e*sence, s*e*raph, v*e*nom, l*e*gacy, n*e*cessary, discr*e*tion, esp*e*cial, imp*e*tuous, perp*e*tual, pr*e*cious; B*e*elzebub, Gr*e*enock; br*ea*d, d*ea*d, dr*ea*d, h*ea*d, *ea*t (verl. tijd), sw*ea*t, br*ea*th, cl*ea*nly, cl*ea*nse, d*ea*lt, dr*ea*mt, st*ea*lth, m*ea*dow, R*ea*ding, r*ea*dy, f*ea*ther, h*ea*ther, l*ea*ther, p*ea*sant, tr*ea*chery, m*ea*sure, end*ea*vour, h*ea*ven, l*ea*ven, j*ea*lous, w*ea*pon; h*ei*fer, L*ei*cester (*lésta*); l*eo*pard, L*eo*minster (*lémsta*); *a*ny, m*a*ny, Pall Mall, Th*a*mes, *a*te; *Æ*tna; ag*ai*n, ag*ai*nst, s*ai*d, s*ai*th, w*ai*nscot; s*ay*s; fr*ie*nd; b*u*ry; l*ieu*tenant (*lefténant*).

LANGE: 10. b*e* (*bī ĭ·* [2]). — Hoewel wij zelfs geen flauwe hoop hebben, dat een leek, door deze voorstelling geleid, den juisten klank zal voortbrengen, nemen wij toch dit teeken van Vietor over, om den lezer telkens weer er aan te herinneren, dat de hier bedoelde

[1]) Het streepje op eene letter duidt aan, dat de hoofdklemtoon er op valt.

[2]) Het teeken ˘ op eene letter duidt aan, dat de klank lang is en tevens den hoofdklemtoon heeft.

klank overeenkomt met de Holl. *ie* in *dief*, doch langer aangehouden wordt. Over de waarde van de stip achter *ĭ* zwijgen wij, als van geen praktisch nut voor de lezers van dit tijdschrift.

VOORBEELDEN: h*e*, m*e*, w*e*, d*e*ist, *e*ve, *e*ven, com*e*dian; fr*ee*, f*ee*l; s*ea*, b*ea*st; dec*ei*ve, pleb*ei*an, s*ei*gnor, K*ei*ghley, K*ei*th, L*ei*gh, L*ei*th, L*ei*trim; p*eo*ple; k*ey*; qu*ay*; Cæsar; bras*i*l, capuch*i*n, chagr*i*n, palanqu*i*n, mach*i*ne, magaz*i*ne, mar*i*ne, rout*i*ne, tambour*i*ne, gabard*i*ne, ant*i*que, crit*i*que, obl*i*que, fat*i*gue, intr*i*gue, chem*i*se, capr*i*ce, pol*i*ce, su*i*te, czar*i*na; m*ie*n, s*ie*ge, p*ie*ce, bel*ie*ve.

AANMERKING: Vóór eene *r* (= *ă*) luidt deze klank geheel als Holl. *ie* en wordt ook even lang aangehouden: h*ee*re (*hĭă*), *ea*r (*ĭă*), f*ie*rce (*fĭăs*).

11. h*e*r (*hœă*). — Deze klank is weer eigenaardig Engelsch; in een woordenboek vindt men de uitspraak gewoonlijk aldus aangegeven: *heur*. Nu gelijkt *heur* even weinig op den werkelijken klank als *haar*, *hoor*, *heer*, zoodat het hoogst noodig is, dat men aan dezen klinker zijne bijzondere aandacht wijdt. Het nauwkeurigst brengt men hem, onzes inziens, voort op de volgende wijze: open den mond om *a* (Holl. *jak*) te zeggen, maar spreek uit *u* (Holl. *juk*). Aldus krijgt men den korten klank van woorden als *much*, *but*, enz. [1]). Houdt men hem lang aan, dan ontstaat de *e* van *her*.

VOORBEELDEN: *e*rr, (*œă*), f*e*rn (*fœăn*), f*e*rvid; *ea*rn; fir (*fœă*), m*i*rth; w*o*rd, w*o*rk, w*o*rld, w*o*rm, w*o*rse, w*o*rst, w*o*rship, w*o*rth, att*o*rney, c*o*lonel (k*œă*n*a*l); c*ou*rtesy, j*ou*rney, sc*ou*rge; f*u*r (*fœă*), p*u*rr (*pœă*), s*u*rd, b*u*rden.

AANMERKING. Bij de uitspraak van deze woorden vloeit de *ă* eigenlijk samen met de *œ*, waarom Vietor ook schrijft: *kœnal*, maar wij achten het voor ons doel beter de *ă* te behouden, om toch vooral te laten uitkomen, dat de klank lang is.

TOONLOOZE: Op blz. 37 (2de nummer) werd er reeds met een enkel woord op gewezen, dat de toonlooze klank in eene slotlettergreep voor het Nederlandsch en het Engelsch verschilt; dat n.l. de Hollandsche een *u*-klank is (bod*e*, dreum*e*s, hamer, enz.), terwijl men in het Engelsch in de meeste gevallen een *i*-klank hoort, waarom hij dan ook op blz. 63 (3de nummer) door *i* werd voorgesteld (dreaded, linen, poet, boxes, fortunate, enz.). Met evenveel recht hadden wij echter *e* kunnen schrijven, want deze twee klanken zijn in lettergrepen, waarop de

---

[1]) Deze klank wordt later onder *o* vermeld.

klemtoon niet valt, moeilijk van elkaar te onderscheiden. Vietor geeft in woorden als: city, money, enz. aan de schrijfwijze *e* de voorkeur, om er het zijne toe bij te dragen, dat de vreemdeling de *y*, *ey*, enz., in deze gevallen niet langer als *ī* uitspreke. De Engelschman toch zegt niet *sítī* en *mónī* [1]), maar *síte* (*síti*) en *móne* (*móni*). Mochten wij later den lezers een stukje ter oefening in de uitspraak geven, dan zullen wij waarschijnlijk voor hun gemak van beide teekens gebruik maken.

Aan de in het 3de nummer vermelde voorbeelden willen wij nog enkele toevoegen:

VOORBEELDEN: coffee (*kǫ́fe*); apostrophe (klemtoon op de tweede lettergreep); guinea, Anglesea; alley (*ǎle*); very (*vére*) [2]).

---

i.

(*i, ĭ, aĭ*).

Behalve de hiervoren genoemde moeten wij nog melding maken van de volgende *i*-klanken:

KORTE: 12. *pit (pít)*. — Ook deze klank levert voor den Nederlander groote moeilijkheid op. De *i* in Holl. *pit* zweemt naar de *e* in Holl. *pet*, terwijl dit in het Engelsch in het geheel niet het geval is. Wij weten dan ook bij ondervinding, hoe het op de lachspieren der Engelschen werkt, wanneer zij *spirit* op echt Hollandsche wijze hooren uitspreken als *sperret*.

Om tot de goede uitspraak te geraken, kiezen wij het Hollandsche woord *piet*. Spreek dit zoo kort mogelijk uit, m, a. w. laat de *ie* duidelijk hooren, maar laat haar niet langer duren dan de *i* in Holl. *pit*, de *e* in Holl. *pet*, de *a* in Holl. *pad*, de *o* in Holl. *pot*, de *u* in Holl. *put*.

VOORBEELDEN: *i*n, l*i*st, g*i*ve, l*i*ve, b*i*tter, *i*ndustry, c*i*ty, cr*i*tic, pa*ci*fic, v*i*vid, c*i*vil, f*i*nish, v*i*sit, r*i*vet, fr*i*gate, m*i*nute (zelfst. n.w.), ch*i*sel, l*i*nen, r*i*sen, v*i*car, br*i*gand, r*i*bald (*rĭbald*), l*i*zard (*lĭzad*), v*i*sage, tr*i*bute, w*i*dow, C*i*rencester (*sísista*); bre*e*ches, Gre*e*nwich; w*o*men; b*u*ild; b*u*sy; h*y*ssop, s*y*stem, Pl*y*mouth.

13. *y*es (*ĭés*). — Deze klank komt behalve aan het begin van een woord, of wanneer onmiddellijk gevolgd door een anderen klinker,

---

[1]) Zie *o* hieronder, blz. 93.

[2]) Volgt er een klinker op, dan stemt de schrijfwijze *i* beter met den klank overeen: very odd (*vériǫd*).

ook nog voor als tweede deel van de tweeklanken *a·ĭ* [1]), *ēĭ* en *o̤ĭ* [1]). Op blz. 62 (3de nummer) werd onder *ēĭ* reeds aangegeven, hoe hij moet worden uitgesproken; hij komt voor praktisch gebruik overeen met de Holl. *j*.

VOORBEELDEN: *y*ou, *y*oung, *y*ear, *y*ield, *y*outh, *y*acht (*y̆o̤t*), min*i*on (*mı́nyan*), opin*i*on, Ital*i*an (*ıtá̆lyan*), companion (*kampá̆nyan*).

LANGE: 14. m*i*ne (*má̆n*). — Eigenlijk moest deze klank *a·ĭ* geschreven worden, doch eenvoudigheidshalve laten wij de stip weg.

Spreek eerst de volgende Hollandsche woorden op de gewone wijze uit: *baai, fraai, haai, kraai, maai, naai, saai, taai*. Herhaal ze nog eens met denzelfden klank, maar houd daarbij de *aa* even kort aan als een gewone korte klank (*a* in *pad*, *o* in *pot*, *u* in *put*, enz.). Op deze wijze verkrijgt men achtereenvolgens de Engelsche woorden:

by (buy), fry, high (hie), cry, my, nigh, sigh, tie.
bá̆ĭ, frá̆ĭ, há̆ĭ, krá̆ĭ, má̆ĭ, ná̆ĭ, sá̆ĭ, tá̆ĭ.

Zorg echter vooral, dat de klank zelf niet verandert, doch alleen de duur er van, dat hij dus niet ontaardt in de Holl. *a* van p*a*d, v*a*t, n*a*t, enz.

VOORBEELDEN: l*ie*, d*ial* (*dá̆ĭal*), tr*i*umphal, *i*dol, *i*sland (*á̆ĭland*), m*i*grate, b*i*te (*bá̆ĭt*), b*i*ble (*bá̆ĭbal*), f*i*bre (*fá̆ĭba*), Carl*i*sle (*kā·ă̆lá̆ĭl*), crocod*i*le (*kro̤kadă̆ĭl*), reconc*i*le, porcupine, exerc*i*se, real*i*ze, sacrif*i*ce, ind*i*ct (*indá̆ĭt*), b*i*nd, p*i*nt, m*i*ld, climb (*klá̆ĭm*), s*i*gn (*sá̆ĭn*), Chr*i*st (*krá̆ĭst*), b*y*e (*bá̆ĭ*), r*y*e (*rá̆ĭ*), t*y*rant (*tá̆ĭrant*), t*y*pe (*tá̆ĭp*).

O.

(*u, œ, ōŭ, ūŭ·, aŭ, oĭ*).

Op blz. 61 (3de nummer) zeiden wij reeds, dat ook de stand der lippen invloed heeft op den klank. Wij achten het hier de geschikte plaats, met een enkel woord op dien invloed te wijzen.

Een ieder heeft wel eens een liefhebber van rooken ootjes zien blazen en dan opgemerkt, dat daarbij de lippen den vorm eener *o* aannamen en vooruitstaken. Deze *o*-vorm vertoont zich eveneens, wanneer men bij koud weder zijn eigen adem wil zien. Beproef nu eens met dien stand der lippen Holl. *ee, ie* te zeggen, dan zult ge bevinden, dat ge *eu* en *uu* uitspreekt. Na deze ervaring noodigen wij den lezer uit

[1]) Zie hieronder.

hetzelfde te herhalen met *oe*, *oo*, *aa*, *ee*, *ie*, maar nu moet hij den stand der lippen telkens in dier voege wijzigen, dat deze klanken zuiver worden voortgebracht, dan zal hij ondervinden, dat van de *oe* af de *o*-vorm der lippen zich in horizontale richting wijzigt en deze steeds dichter tot de tanden naderen, totdat eindelijk bij de *ie* de mond zich als het ware tot een glimlach plooit. Dan zal ook het bewijs geleverd zijn, dat alleen bij de *oe* en *oo* de lippen vooruitsteken en daardoor tevens de uitspraak van die klanken veel gemakkelijker wordt gemaakt. Het eene volk maakt van dit hulpmiddel in ruimer mate gebruik dan het andere: de Duitscher doet het zeer sterk, de Engelschman veel minder.

KORTE. 15. b*oo*k (*bůk*). — Dit is nagenoeg dezelfde klank als in Holl. *boek*, doch zoo snel mogelijk uitgesproken. Op die wijze ontstaat een klank, die de Duitsche *u* in *Mutter* nabij komt.

VOORBEELDEN: p*u*t, p*u*dding, c*u*ckoo, s*u*gar, p*u*ss, h*u*zza, h*u*ssar (ss = z), b*u*sh, b*u*shel, c*u*shion, p*u*sh; wolf, Wolsey, w*o*rsted, W*o*rcester (*ŭůsta*) [1]); f*oo*t, s*oo*t, g*oo*d, h*oo*d, st*oo*d, w*oo*d, w*oo*l; c*ou*ld, sh*ou*ld, w*ou*ld.

16. c*o*me (*kœm*). — Voor het gemak van den lezer herhalen wij hier, wat reeds op blz. 90 aangaande dezen klank gezegd werd: open den mond, om *a* (Holl. *jak*) te zeggen, maar spreek uit *u* (Holl. *juk*).

VOORBEELDEN: s*u*ch, b*u*tter, c*u*lture; s*o*n, w*o*n, d*o*ne, n*o*ne, b*o*mb, s*o*me, t*o*ngue, ab*o*ve, d*o*ve, gl*o*ve, l*o*ve, sh*o*ve, d*o*st, fr*o*nt, L*o*ndon, M*o*nday, m*o*uth, w*o*nder, c*o*njure, sp*o*nge, am*o*ng, h*o*ney (*hœne* of *hœni*), m*o*ney, *o*nion, b*o*rough, th*o*rough, w*o*rry, c*o*ver, g*o*vern, br*o*ther, m*o*ther, *o*ther, sm*o*ther, n*o*thing, d*o*zen, tw*o*pence (*tœpans*); d*oe*s; ch*ou*gh (*gh* = *f*), en*ou*gh (*inœf*), L*ou*ghborough (eerste *gh* = *f*), r*ou*gh (*gh* = *f*), t*ou*gh (*tœf*), sl*ou*gh [2]) (*slœf*), y*ou*ng, t*ou*ch, c*ou*ntry, c*ou*rage, d*ou*ble (*dœbal*); tr*ou*ble (*trœbal*); s*ou*thern, s*ou*therly, c*ou*sin, h*ou*sewife (*hœzif*).

LANGE: 17. b*o*ne (*bŏŭn*). — Stel vooral de uitspraak van dit woord niet gelijk met het Holl. *boon*. Zeg eerst Holl. *bout;* de klank daarvan bestaat uit *o* (pot) + *oe*. Op dezelfde wijze wordt het Eng. *bone* uitgesproken, maar in plaats van de *o* in *pot* hoort men de $\bar{o}$ van *walk*, (blz. 63, 3de nummer). Men lette er dus vooral op, dat de hier bedoelde *o* eigenlijk een tweeklank is.

---

[1]) *ŭ* is de voorstelling van de Eng. *w*.

[2]) = afgeworpen huid eener slang. In den zin van *modderpoel* spreke men uit *slá ŭ*. (Zie Nr. 19).

VOORBEELDEN: go, poet, omen, note, roll, old, bolt, folk (*fó̆u̯k*), yoke, yolk (*l* stom), post, both, comb (*kó̆u̯m*), only (*ó̆u̯nle* of *ó̆u̯nli*), won't; oak, moan; brooch; dough (*dó̆u̯*), though (*ough* = *ō̆u̯*), furlough (*fœ́ălō̆u̯* [1]), soul, mould, shoulder, poultry; blow (*blóu̯*), bowl (*bó̆u̯l*), crow, flow (*flóu̯*); throw, owe (*óu̯*); yeoman (*ǐó̆u̯man*); beau (*bóu̯*).

18. do (*du̯·*). — Spreek uit als het Holl. *doe* met eene *w* er achter. Daardoor wordt ook vanzelf de klank langer aangehouden.

VOORBEELDEN: to, who, canoe, shoe; tomb (*tû̆u̯·m*), whom, move, prove, lose; too; you, through, uncouth, youth, group, soup, wound, your, Buccleuch (*baklû̆u̯·*); brew, crew, drew; bruise, fruit, cruise, sluice, juice; truth; blue, clue, glue, true.

Eindelijk nog de tweeklanken:

19. *out* (*áu̯t*). — Hoeveel Hollanders zijn er niet, die dit woord uitspreken als het Holl. *oud!*

Wij verzoeken eerst den lezer, zich te overtuigen van het verschil tusschen de *a* in *kat* en die in *katje*. Voeg daarna achter de laatstgenoemde *a* den *oe*-klank en men heeft den Engelschen tweeklank zoo zuiver mogelijk. De minder beschaafde Engelschman zegt zelfs *e* (met) + *oe*.

VOORBEELDEN: thou, plough (*pláu̯*), now (*náu̯*), owl (*áu̯l*), cow (*káu̯*), row (standje), bow (buigen).

20. boy (*bói*). — Eigenlijk moet deze klank door *o̯ĭ* voorgesteld worden; gemakshalve schrijven wij echter *oĭ*. Zeg eerst Holl. *boei* en daarna in plaats van *oe* de *o̯* van Eng. *walk* (blz. 63, 3de nummer).

VOORBEELDEN: oil, moist, royal, loyal (*lóĭal*), destroy, coy, buoy (*bóĭ*).

---

u.

(*ŭ*, *ŭ̄u ŭ·*).

KORTE: 21. equal (*ĭ·kŭal*). — Deze klank luidt als eene Hollandsche *oe*, zoo kort mogelijk aangehouden. Spreek hem vooral niet uit als de Holl. *w*. Hij komt o. a. voor als tweede lid in de tweeklanken *ō̆u̯* en *aŭ* en is ook de juiste uitspraak voor de Engelsche *w*.

VOORBEELDEN: squeeze (*skŭĭ·z*), acquit (*akŭ́ĭt*), bequest (*bikŭ́ĕst*), quit (*kŭ́ĭt*), water (*u̯ō̆o̯ta*), wood (*u̯ŭ́d*), way (*u̯ĕ́ĭ*).

---

[1]) Eigenlijk lost de *ă* zich op in *œ*, zoodat men kan volstaan met *fœ́lō̆u̯*.

LANGE: 22. d*ue* (*dĭúŭ·*). — Volgens Nrs. 13 en 18 is *ĭúŭ·* de uitspraak van *you*. Spreek dus *due* uit als *you* voorafgegaan door eene *d*.

VOORBEELDEN: s*ue*, aven*ue*, gen*u*ine, d*u*ty (*dĭúŭ·te* niet *dĭúŭ·tè* [1]), *u*sage, use (*ĭúŭ·z* = werkw.), *u*se (*ĭúŭ·s* = zelfst. nw.), mon*u*ment, imp*u*gn (*impĭúŭ·n*), m*u*te (*mĭúŭ·t*), prod*u*ce, solit*u*de, destit*u*te.

Ten slotte nog eene belangrijke opmerking. Er zijn klanken, die niet kunnen worden uitgesproken, of er moet een zweem van een klinker voorafgaan, en andere, waarbij dit hulpmiddel niet noodig is. Men kan b. v. de *p*, *t*, *f* en *s* zeer gemakkelijk zonder een voorafgaanden klank uitspreken, de *b*, *d*, *v* en *z* daarentegen zullen als *oeb*, *oed*, *oev*, *oez* klinken, want zonder dien voorklank zou men weer *p*, *t*, *f*, *s* zeggen.

Vietor noemt de eerste klanken *stimmlos*, omdat de stem of het stemgeluid buiten rekening blijft, de laatste *stimmhaft* (met stemgeluid). In het Nederlandsch bestaan volgens ons beste weten daarvoor geen benamingen, en voor het Engelsch hebben wij ze niet noodig, want juist de „stimmlose" zijn de *scherpe* medeklinkers, en de „stimmhafte" de *zachte*. Wij willen ons daarom behelpen met de benamingen van *scherpe* en *zachte* klanken. Tot de laatste behooren natuurlijk ook de klinkers.

Het is niet onverschillig, of een lange klinker door een scherpen dan wel door een zachten klank gevolgd wordt. Als *algemeene* regel geldt:

Een scherpe klank maakt, dat de voorafgaande lange klinker (*ōŭ*, *ūŭ·*, *ēĭ* *īĭ·*) *korter wordt aangehouden.*

In het schrijven wordt dit verschil aangeduid door het dwarsstreepje [2] boven de letter weg te laten, b.v.: t*oo* (*tūŭ·*) en b*oot* (*buŭ·t*), of met aanduiding van den klemtoon: *túŭ·* en *búŭ·t*; n*ode* (*nóŭd*) en n*ote* (*nóŭt*); l*ade* (*lêid*) en l*ate* (*léit*); s*eize* (*sĭ́ĭ·z*) en c*ease* (*sĭ́ĭ·s*).

Waarschijnlijk schrijven wij later eens over de medeklinkers.

E.

---

[1]) Zie hieronder.

[2]) = het teeken voor den langen klank.

Vertaling in het Engelsch van: *Vogelschrik.*

(Zie 3de Nummer).

FRIGHT OF BIRDS *a).*

There were a great many birds together of various kinds *b)*, big and small ones; I think there must have been a hundred *c)*. There were crows, starlings, sparrows and finches. They intended *d)* to feast upon the oats in farmer Williams' *e)* field and the pease *f)* in the adjoining field *g)*.

a). Merkwaardig genoeg, hebben verscheidene inzenders *Vogelschrik* vertaald door *scarecrow.* — *Fright of the birds* zou zijn: *schrik der vogels.*

Fright, terror, alarm. — CRABB in zijn „English Synonyms" zegt omtrent deze woorden o. a. het volgende: " *Alarm* makes us run to our defence, and *terror* disarms us.

Fright is a less vivid emotion than either, as it arises from the simple appearance of danger. It is more personal than either *alarm* or *terror*; for we may be *alarmed* or *terrified* for others, but we are mostly *frightened* for ourselves.

We are *alarmed* for what we apprehend; we are *terrified* by what we imagine; we are *frightened* by what we see."

b). a great many birds of various kinds (of every description) had flocked together.

Het omgekeerde van *various* is *one*, en van *different*: *the same.*

c). Wel is hier een lastig woord, om te vertalen. *Some* en *about* kunnen niet dienen, want zij beteekenen *zoo wat, ongeveer*, dus iets anders dan *wel. At least, almost, nearly, more than* geven ook niet hetzelfde weer. *A hundred birds if one* zou goed zijn, maar *one* komt niet overeen met *together. There might have been a hundred birds* beteekent: *er konden zoo wat een honderd vogels geweest zijn.* Men zal er, geloof ik, niet gemakkelijk in slagen, eene letterlijke vertaling te vinden. De hier opgegeven omschrijving heeft ten minste het voordeel, dat zij den zin juist weergeeft.

d). intended (purposed) feasting; were going to feast.

e). Eigenlijk moest hier *Willems'* staan, maar mij dunkt, bij een dergelijken naam is de vertaling in het Engelsch wel geoorloofd. Eindigt de eigennaam op een sisklank, dan vormt men den 2den naamval door achtervoeging van ' of '*s*: *Dickens' works* of *Dickens's* (spreek uit: *díkinziz)* [1]) works. *Williams'* zou dus ook kunnen zijn *Williams's.*

f). Denk aan het verschil tusschen *peas* en *pease*, dat in iedere spraakkunst opgegeven wordt. Hoewel ik meer dan eens deze twee vormen willekeurig heb gebruikt gezien, wordt toch meer algemeen het verschil in acht genomen.

g). The field adjoining (the field next to it).
Adjoining is *naast, aangrenzend, belendend*; *adjacent* is *nabij.* Zaken, die *adjoining* zijn, raken elkander aan; zijn zij *adjacent*, dan is dit niet het geval. Toch wordt deze laatste voorwaarde niet in alle opzichten streng in acht genomen; men noemt b. v. in de meetkunde de hoeken, die gevormd worden door eene rechte lijn met eene andere, waarop zij staat, *adjacent angles* (aangrenzende, aanliggende hoeken, nevenhoeken).

But what fright *a)!* There was a man standing in the midst *b)* of the field, a hat on *c)* and his arms stretched out. A wide coat hung round *d)* his meagre *e)* body. What a tall *f)* man he was! He reached high above the stalks.

a). Panic zou hier ook zeer goed zijn. WEBSTER zegt in zijn dictionnaire: *Panic* = A sudden fright; especially, a sudden fright without real cause, or terror inspired by a trifling cause or misapprehension of danger; as, the troops were seized with a *panic*; they fled in a *panic;* (because a sudden fright was ascribed to Pan, who, according to Herodotus, assisted the Athenians at Marathon by striking such a terror into the Persians).

b). In the middle ziet op slechts één richting: van drie personen staat één *in the middle.*

c). De letterlijke vertaling is ook goed, maar niet zoo kort: *He had a hat on and held his arms stretched out (outstretched).*

d). about.

e). Lean is *niet vet* en kan dus hier ook gebruikt worden; *meagre* duidt *gebrek aan vleesch* aan. Men vrage daarom aan tafel

[1]) Zie mijn artikel over uitspraak in dit en het vorige nummer.

om *lean meat*. *Lean* hangt dikwijls van het gestel af; *meagre* is het gevolg van gebrek lijden.

f). How tall a man is ook goed. *A g r e a t man* is een *groot* man, niet een *groote* (hier *lange*).

The birds kept at a long distance from *a)* the field. Some *b)* sat down *c)* upon a tree, others upon a gate *d)*, others again upon the roof of a barn. They all looked *e)* intently *f)* at the fearful *g)* man.

a). kept a long way off. b). some of them. c). perched.

d). Een *stile* is iets, dat toegang geeft tot een veld. Het bestaat uit twee kleine loodrechte paaltjes, ongeveer een halven meter hoog, met een plankje er op, en vervangt het gewone hek. De voetganger moet er op stappen, om in het veld te komen. *Fence* is eene schutting.

e). gazed. — To look t o is *in orde brengen, op zich nemen.*

f). attentively (full of attention). g). frightful, dreadful.

"Chirp *a)*, chirp," then *b)* said a sparrow, "that man never *c)* stirs *d)* from his place."

"Twit, twit," said a little finch, "I never saw a man standing with his arms outstretched *e)* so long."

"Caw, caw," croaked *f)* a crow. "That is a puppet put there *g)* to frighten us. Shall I show you something *h)*?"

a). chirrup. b). then mag ook achter *sparrow* staan.

c). never heeft hier niet de beteekenis van *nooit*, maar van: *in het geheel niet, heusch niet, stellig niet.* In dezen zin komt het dikwijls voor: *Never* mind. — *Never* fear. — I *never* spoke a word. — I shall *never* be able to do that.

Vertaalt men dit laatste voorbeeld, dan blijkt, dat men ook in het Hollandsch *nooit* wel eens door die uitdrukkingen kan vervangen: Ik zal dat *nooit* kunnen doen.

d). De letterlijke vertaling is ook goed, maar niet zoo krachtig: *that man remains (keeps) always (constantly) in the same place.*

e). Wide out (stretched out). f). to scratch is ook wel *krassen*, maar in den zin van *krabben. g). put there* mag ook uitgelaten worden.

h). Op de letterlijke vertaling "Will you see something" valt niets aan te merken; maar zij is niet gebruikelijk.

And then *a)* the rash bird *b)* flew straight up to the man and sat *c)* down on the top of his hat. The man did not move *d)*. It was

only *e)* a puppet *f)*. His long arms were nothing but *g)* a couple *h)* of sticks.

a). So saying. b). dare-all, dare-devil. c). went to sit. d). stir. e). but. f). in den zin van kinderspeelgoed zegt men gewoonlijk *doll. g). nothing else.* Zie verder blz. 39, 2de nummer. *h).* Twee voorwerpen, die uit hun aard bij elkander passen, vormen *a pair*; twee voorwerpen, die toevallig bij elkander gevoegd worden, vormen *a couple*, b. v.: twee personen, die sprekend op elkander gelijken zijn *a pair*; worden zij door het huwelijk (dus toevallig) vereenigd, dan zijn zij *a couple.*

A pair of gloves is een linker en een rechter; *a couple of gloves* is een tweetal handschoenen.

Men zegt *a pair of scissors*, omdat de schaar bestaat uit twee deelen, die uit hun aard bij elkander passen. *A couple* behoeft niet altijd juist een tweetal te zijn. *A couple of books* heeft dezelfde beteekenis als *een paar boeken.*

When the birds saw that the crow was right, they flew with loud cries to the field. Their little beaks *a*) pecked *b*) away lustily. It was quite a *c*) banquet.

But farmer Williams stepped *d*) out of the house with a loaded gun and fired *e*) among the robbers. He did not hit any of them *f*), but the birds saw that the farmer was not *g*) kind *h)* and flew fast away *i).*

a). *bills. b*). *picked c*). *a regular.*

d). came. e). discharged it. f). any, one (of them). Any one en *no one*, alleen staande, slaan slechts op personen (iemand, niemand). *g). far from (anything but). h). kindly disposed (towards them). i). (quickly) flew away (in a hurry).*

E.

Correspondentie.

Voldoende vertalingen werden ontvangen van: G. v. G., 's B. — I. C. W., York. — A. v. d. W., Dordrecht. — Mej. H. v. V., V. — J. Poutsma, Borne. — T. H. Lazet, Dordrecht. — H. Baay, Amsterdam. — H. M. X., P. — D. Gerbensma, Langweer. — J. Gediking, Hilversum. — Mej. J. van Riel. — L. Looijen, Wageningen. — Kazi, Gorinchem. — J. F. Hintzen Jr., Hilversum.

Vertaling in het Nederlandsch van: *Mrs. Caudle's Curtain Lectures* [1]).

(Zie 3de Nummer.)

Mijnheer Kandeel heeft aan een vriend zestig gulden [2]) geleend.

„Je moet wel erg rijk zijn, Kandeel [3]). Ik zou wel eens willen weten, wie jou zestig gulden zou leenen! Maar zoo gaat het: een vrouw mag werken en slaven. Och, och! [4]) wat had er niet een boel met zestig gulden kunnen gedaan worden. Het is of men het geld maar zoo van de straat opraapt! Maar je bent altijd een dwaas [5]) geweest, Kandeel! Ik heb al sinds drie jaar een zwart satijnen japon noodig, en voor die [6]) zestig gulden had ik 'm [7]) mooi kunnen koopen. Maar het komt er niet op aan, hoe ik loop, — volstrekt niet. Iedereen zegt, dat ik niet gekleed ga, zooals het jou vrouw past — en dat ga ik ook niet; maar wat kan jou dat schelen, Kandeel! Niets. O hé, neen! jij kunt hart [8]) hebben voor iedereen, behalve voor

[1]) Bedsermoenen.

[2]) Ik heb getracht, dit stukje geheel en al te laten overeenstemmen met de Hollandsche spreektaal, en daarom den naam vertaald en de Holl. geldswaarde aangenomen. Ook heb ik mij van de termen *jij* en *jou* bediend, omdat *gij* en *u* in den mond van eene vrouw, die op haar man scheldt, wat al te deftig zouden zijn. Het doel van deze opgave was, den lezer een voorbeeld te geven van de Engelsche spreektaal, en niet, eene keurige vertaling te krijgen.

In het Engelsche opschrift hadden *pounds* en *friend* met eene hoofdletter moeten staan.

[3]) Juffrouw Caudle, c. s. houden er in eene kwade luim van, hun man met *Mr.* aan te spreken; juffrouw Kandeel heeft die gewoonte niet.

[4]) *Dear!* is hier slechts een uitroep, vooral in gebruik bij Engelsche dames. — *O, foei!* of *lieve deugd!* is ook goed.

[5]) Misschien heeft juffrouw Kandeel wel *ezel* of *uil* gezegd.

[6]) Juffrouw Caudle bedoelde *those.*

[7]) Juffrouw Kandeel weet niet, dat *japon* vrouwelijk is.

[8]) De letterlijke vertaling zou te deftig zijn: *jij kunt schoone gevoelens koesteren jegens iedereen.*

eigen. Ik wou, dat de menschen je eens kenden, zooals ik — dat wou ik [1]). Je gaat graag voor mild door — en je arme huisgezin moet het bezuren [2]).

„Al de meisjes moeten hoeden hebben, maar waar ze van daan moeten komen, weet ik niet [3]). De helft van zestig gulden zou genoeg geweest zijn, om ze [4]) te koopen — maar nu moeten zij het zonder doen [5]). Natuurlijk, *zij* [6]) zijn van jou: en iedereen help je, behalve [7]) je eigen vleesch en bloed, Kandeel!

„Vandaag is de man van de waterleiding er geweest om het geld; maar ik wou wel eens weten, hoe men zijn lasten [8]) moet opbrengen, als men zoo maar zestig gulden toegooit aan den eerste den beste, die er om vraagt.

„Misschien weet je niet, dat Jantje [9]) van morgen zijn pluimbal [10]) door de ruit [11]) van zijn slaapkamer heeft geslagen. Ik was van plan naar den glazenmaker te sturen, om 'm [12]) te laten maken, maar toen je die zestig gulden hadt uitgeleend, wist [13]) ik zeker [14]), dat het er niet af kon [15]). O, neen! het raam moet maar zoo blijven; 't is dan ook nog al aardig weer voor een arm wurmpje van een kind, om met

---

[1]) *Dat is alles* is hier de bedoeling niet. In de Eng. uitdrukking ligt eene bedreiging opgesloten. Zoo ook in MARRYAT, *The three Cutters:* "If I don't salt-water their grog, and make them drink it, too, I have been twenty years a first-lieutenant for nothing — *that's all* (daar kan je op aan; dat beloof ik je)."

[2]) *Boet er voor (lijdt er onder).*

[3]) *Kan ik niet zeggen. Mag Joost weten* kan hier niet gebruikt worden, want dan zou juffr. Caudle gezegd hebben: *goodness (only) knows*, of iets dergelijks.

[4]) *'Em* is eene afkorting van *hem*, de oude vorm voor *them*.

[5]) Verscheidene inzenders hebben gemeend, dat de kinderen *mutsen* moesten hebben; andere waren wreed genoeg, te denken, dat de arme kinderen nu maar met het bloote hoofd moesten loopen, alsof *ik moet een hoed hebben* niet beteekende *een nieuwen*.

[6]) *Zij* slaat op *de kinderen*, en niet op *de zestig gulden*, zooals enkele inzenders meenen.

[7]) *Liever dan.*

[8]) Met het oog op de waterleiding kan *belasting* hier bezwaarlijk gebezigd worden.

[9]) *Hans.*

[10]) *Raketbal.*

[11]) Hij heeft eene *ruit* gebroken = He has broken a *window*.

[12]) Juffr. Kandeel zondigt weer tegen DE VRIES EN TE WINKEL.

[13]) *I am sure* en *to be sure* zijn dikwijls niet meer dan stoplappen: *I don't know*, *I 'm sure* (waarempel).

[14]) *begreep ik.*

[15]) *Niet lijden kon; dat wij het niet konden bijbrengen.*

een kapotte ruit te slapen. Hij heeft het nu al op zijn borstje, en het zou mij in 't geheel niet verwonderen, als die gebroken ruit hem den dood aandeed [1]). Als die lieve [2]) jongen sterft, zal zijn dood op zijn vaders hoofd neerkomen; want, werkelijk, wij kunnen het nu niet bekostigen, om ruiten te laten maken. Toch zouden wij het wel kunnen, en nog heel wat meer dingen ook, als men zijn geld maar niet bij zestig gulden tegelijk wegsmeet.

„Aanstaanden Dinsdag moet de brand-assurantie betaald worden [3]). Ik wou wel eens weten, hoe dat gebeuren moet. Wel, ze kan in 't geheel niet betaald worden [4])! Die zestig gulden zouden meer dan genoeg geweest zijn — en nu is er geen kwestie van assurantie. En er zijn nooit zooveel branden geweest als tegenwoordig [5]). Ik zal stellig [6]) den heelen nacht geen oog dicht doen, — maar wat bekommer jij je daarom, als de menschen jou maar mild kunnen noemen, Kandeel! Je vrouw en kinderen mogen allen levend in hun bed verbranden [7]) — en dat zullen wij ook vast en stellig, want de assurantie *moet* ophouden [8]). En dat na zooveel jaren geassureerd te zijn geweest! Maar ik vraag je ook, hoe zullen menschen zich assureeren [9]), die maar zoo zestig gulden tegelijk wegkeilen [10]).

„Ik *had* gedacht, dat wij van den zomer best eens naar Margate [11]) konden gaan. Daar heb je die arme Karolientje, ik weet zeker, dat zij behoefte aan de zeelucht heeft. Maar neen, dat lieve schepseltje!

---

[1]) *Hem inrekende. That settled him* beteekent in het algemeen: *dat gaf hem den genadeslag; toen had hij zijn portie; toen kroop hij in zijn schulp*, enz.

[2]) *arme*. Let op, dat men hier in 't Engelsch zegt: *the* dear boy.

[3]) De letterlijke vertaling zou misschien wat deftig zijn: *aanst. Dinsd. verschijnt (vervalt), enz.* Anders zou de volgende zin ook letterlijk vertaald kunnen worden. In het Engelsch wordt *assurance* ook gebruikt.

[4]) *We kunnen ze eenvoudig niet betalen.*

[5]) *Er is nooit zoo dikwijls brand geweest, enz.*

[6]) Zie *never*, blz. 98.

[7]) Let wel op, dat hier in het Engelsch de lijdende vorm staat. Dit geschiedt steeds, wanneer het onderwerp niet zelf de handeling verricht: The ship *was wrecked* (*leed* schipbreuk); the house *was burnt down* (*brandde af*); my cap *was blown* nto the water (*waaide*).

[8]) *misloopen* (*moeten wij laten varen*).

[9]) *In de assurantie gaan.*

[10]) Ook *in het water smijten* kan hier gebruikt worden, maar het is niet zoo letterlijk. Zie ook bl. 25, 1ste nummer.

[11]) Badplaats in Engeland, ten oosten van Chatham.

zij moet thuis blijven — wij moeten allemaal thuis blijven — zij zal de tering krijgen, daar is geen twijfel aan [1]); ja — dat lieve engeltje — het staat *nu* bij mij vast, dat ik haar zal verliezen. Het kind had behouden kunnen worden; maar men kan zijn kinderen niet behouden en tegelijk zoo maar zestig gulden weggooien.

E.

CORRESPONDENTIE.

Voldoende vertalingen werden ontvangen van: H. J. L., H. — I. C. W., York. — Fred. H. Olland. — J. F. Hintzen Jr., Hilversum. — Th. A. R., Delftshaven. — J. W. H. Deckers, Heeze. — T. Molendijk, Rotterdam. — Mej. H. v. V., V. — J. Poutsma, Borne. — Mej. J. van Riel. — Mej. Z., Rotterdam.

---

[1]) *Daar kan je op aan.*

Antwoorden op de vragen in het 3de nummer.

1. Op eene enkele uitzondering na hebben de inzenders van het antwoord op deze vraag de opgave niet eens behoorlijk gelezen. Zij hebben slechts de voorbeelden vertaald, die door mij werden genoemd, zonder te letten op de woorden *in zinnen als de volgende* en *enz.* De hieronder volgende lijst van hen, wier antwoord voldoende werd gekeurd, heeft alleen betrekking op diegenen, die de opgegeven voorbeelden goed vertaalden. De lezer zal na inzage van mijn eigen antwoord moeten toegeven, dat de vraag duidelijk genoeg gesteld was.

Een samengestelde zin kan uit twee deelen bestaan, zoodanig dat:

1° het tweede deel in dezelfde bewoordingen van een persoon of eene zaak iets zegt, dat in het eerste deel van een anderen persoon of eene andere zaak vermeld wordt, of ook het omgekeerde, b. v.: Hij heeft geld en ik heb geld; hij heeft geen geld, maar ik heb geld; hij heeft geld, maar ik heb geen geld.

2° dat het tweede deel eene bevestiging of ontkenning is van hetgeen in het eerste deel met dezelfde woorden wordt gezegd, b. v.: Onderstelt gij, dat hij komen zal? Ik onderstel, dat hij komen zal (dat hij niet komen zal). — Ik zou gaan. Neen, gij zoudt niet gaan. [1])

3° dat het tweede deel in den vorm van eene vraag met de ontkenning herhaalt, wat reeds in het eerste deel met dezelfde woorden bevestigd was, en omgekeerd, b. v.: het regent niet, regent het? — Het regent, regent het niet?

De lezer zal mij dadelijk toegeven, dat zulke zinnen in den opgegeven vorm nooit voorkomen; dat men het tweede deel steeds aanmerkelijk verkort; dat men achtereenvolgens zegt:

Hij heeft geld en *ik (heb het) ook.*
" " geen " maar *ik (heb het) wel.*
" " " " *ik (heb het) niet.*
Ik onderstel *van wel (van niet).*
Neen, *dat zoudt gij niet.*
Het regent niet, *(is het) wel?* — Het regent, *(is het) niet (waar)?*

---

[1] Gemakshalve noem ik ook deze zinnen samengesteld.

De Engelschman verkort dergelijke zinnen op eene veel gemakkelijker manier: *hij noemt van den tweeden volledigen zin slechts het onderwerp, het eerste hulpwerkwoord en, zoo noodig, de ontkenning.*

In plaats van de volledige zinnen links, zegt hij dus de verkorte rechts:

He has money and I have money = He has money and *I have* [1]).
He has no money, but I have money = He has no money, but *I have.*
He has money, but I have no money = He has money, but *I have not.*
.....I suppose he will come = I suppose *he will* [2]).
.....I suppose he will not come = I suppose *he will not* [2]).
.....No, you would not go = No, *you would not.*
It does not rain, does it rain? = It does not rain, *does it?*
It rains, does it not rain? = It rains, *does it not* [3])?

We willen nu dezen regel op andere werkwoorden toepassen en daarbij kortheidshalve de weggelaten woorden tusschen haakjes zetten:

1°. Gij zijt ziek en hij ook = You are ill and *so is he* (ill).
Mijn broeder is rijk geweest en ik niet = My brother has been rich and *I have not* (been rich).
Die man zal gelukkig sterven, maar zijn kind niet = That man will die happy, but his child *will not* (die happy).
Hij zou zijne les geleerd hebben en ik (ook) = He would have learnt his lesson and *I should* (have learnt my lesson) of *so should*
Mijne zuster kon hare les geleerd hebben, maar ik niet = My sister could have learnt her lesson, but *I could not* (have learnt my lesson).
Hij maakte zijn werk af, en ik (ook) = He finished his work and *I did* [4]) (finish my work) of *so did I.*
Providence knew that we should want them (the harbours), and France *would not* (want them). (MARRYAT.)

2°. You do not do your best. — Yes, *I do* [5]) (do my best).
He has not told the truth. — Yes, *he has* (told the truth).
You can write. — No, *I cannot* (write).

---

[1]) *so have I* voor *I have* beteekent *ik ook*, letterlijk: *aldus heb ik.*

[2]) voor *he will* en *he will not* mag men achtereenvolgens zeggen *so* en *not.*

[3]) *does not it* is even goed. Zie blz. 82, 3de nummer.

[4]) Schijnbaar wijkt dit voorbeeld van den regel af, want *I did finish* moest eigenlijk *I finished* zijn; maar evenals *ik eindig d e* letterlijk beteekent *ik eindig d e d e* (*eindig d e e d*) zoo is ook *finish e d* letterlijk *finish d i d* (*did finish*).

[5]) *To do* wordt als hulpw.w. gebruikt, wanneer men met nadruk spreekt: I *d o* so like it.

He wishes to speak to you. — No, *he does not* (wish to speak to you).
You wrote that letter. — No, *I did not* (write that letter).
I shall not be able to come. — Yes, *you will* (be able to come).
Can you speak English? — Yes, *I can* (speak English).

3°. Gij wilt het niet doen, wel? = You will not do it, *will you* (do it)?
Hij heeft gepraat, niet waar? = He has been talking, *has he not* (been talking)?

Deze laatste zinnen mogen niet verward worden met de volgende:

You will not do it, *will not you*?
He has been talking, *has he?*

Hollandsche vertaling: O zoo, gij wilt het niet doen, komaan! — O zoo, hij heeft gepraat, komaan (wat je zegt)!

Zoo ook: "This is two-penn'orth of milk, *is it*, waiter?" = O zoo, is dat voor een dubbeltje melk, Jan? Komaan! —

Stond er *is n o t it*, dan zou het zijn: dat is voor een dubbeltje melk, niet waar?

Om zich den regel, hierboven genoemd, eigen te maken, vulle men steeds eerst den Holl. elliptischen zin aan, en passe dan den regel toe. Doet men dit b. v. met de volgende zinnen, die in de vertaling van *Mrs. Caudle's Curtain Lectures* (blz. 100, etc.) voorkomen, dan zal men woordelijk het oorspronkelijke weer hebben: *en dat ga ik ook niet;* ik wou, dat de menschen je eens kenden, *zooals ik; toch zouden wij het wel kunnen; en dat zullen wij ook vast en stellig* [1]).

E.

2. Wanneer men een wensch uitspreekt, waarvan men weet dat de vervulling zeer onwaarschijnlijk, zoo niet onmogelijk is, dan gebruikt men „*Ik wenschte*", in plaats van „*Ik wensch*", b. v.:

a. *Ik wenschte*, dat het het geheele jaar lente was.
b. *Ik wenschte*, dat gij mij met rust liet.
c. *Ik wenschte*, dat het waar was, enz.

In zulke uitdrukkingen wordt „*ik wenschte*" door „*I wish*" vertaald:

a. *I wish* it were spring all (the) year round.
b. *I wish* you would leave me alone.
c. *I wish* it were true, etc.

---

[1]) Bedenk dat hier het Engelsche werkw. is *to be burnt* en niet *to burn*. (Zie Noot 7, blz. 102).

Wanneer „*Ik wenschte*" betrekking heeft op een verleden tijd, wordt het natuurlijk door een werkwoord in den verleden tijd vertaald: Toen ik bij mijn oom was, *wenschte* ik weder bij mijn ouders te zijn. When I was at my uncle's *I wished* to be at my parents' (with my parents) again. KAZI.

3. *Ability* is zoowel een *lichamelijk* als een *geestelijk* vermogen; *capacity* is slechts *geestelijk*. *Ability* beteekent een *in staat zijn om iets te verrichten*, een *handelend optreden*, *bedrevenheid*; *capacity* is de *geschiktheid van den geest* of *de gave*, *om kennis in zich op te nemen*, *aanleg*, *vlugheid van bevatting*, *begaafdheid*, *doorzicht*.

Men kan dus spreken van de *ability*, waarmede een boek is geschreven; daarentegen hebben maar weinig menschen de *capacity*, om een goed boek te schrijven.

The courage of the soldiers and the *ability* of their general saved the army from being defeated.

It is not necessary to explain a difficulty twice to a pupil of good *capacity*.

Abilities (meervoud) zijn de *verdiensten* van iemand, als: eene levendige verbeeldingskracht, een sterk geheugen, een groot „flux de bouche."

Capacity is ook nog de *inhoud van een hol lichaam*.

4. *a*. Take care of your pence, the pounds will take care of themselves.
   b. One must cut one's coat according to one's cloth. — One must stretch one's legs according to one's coverlet.
   c. Jack-at (of)-all-trades and master of none.
   d. Let the cobbler stick to his last [1]).
   e. He who is wreckless must be taught by experience. — He who will not hear advice must smart for it.
   f. Good wine needs no bush. — Good ware makes quick market.

E.

---

[1]) De heer Poutsma te Borne deelt ons naar aanleiding van dit spreekwoord mede: In Kenilworth by Scott I found: 'Every man to his craft; the parson to his prayer-book and the groom to his curry-comb.'

Correspondentie.

Voldoende antwoorden werden ontvangen van:

C. Schildt, Rotterdam, 1, 4 (b, e f). — I. C. W., York, 1, 3, 4 (alle). — Fred. H. Olland, 1, 3, 4 (a, b, c, d, f). — M. Verhappen, 4 (b, e, f). — P. Kuyper, Helder, 1. — Kazi, Gorinchem, 1, 2, 4 (b, e, f). — J. F. Hintzen Jr., 1, 3, 4 (b, d, e, f). J. W. Crucq, 4 (b, d, f). — H. M. X., P., 1, 4 (b, d, e, f). — H. J. Drenthen, Hoogeveen, 3, 4 (b, d, e, f). — T. Molendijk, Rotterdam, 1, 2, 3, 4 (b, d). — Conrad, Haarlem, 1, 4 (b, c, d, f). — T. H. Lazet, 4 (b, d, e, f). — H. Baay, Amsterdam, 1, 3, 4 (e, f). — J. Gediking, Hilversum, 1, 2, 3, 4 (b, f). — D. Gerbensma, Langweer, 1, 2, 3, 4 (b, d, e, f). — J. Hess, Amsterdam, 4 (b, d, e, f). — J. C. Klomp, Kampen, 4 (d, e, f). — de Waal, Kampen, 3, 4 (b, d, e, f). — Margaretha, Amsterdam, 1, 4 (b, d, e, f). — J. W. H. Deckers, Heeze, 1, 4 (b, d, e, f). — Th. A. R., Delftshaven, 2, 3, 4 (b, d, e, f). — M. F. J. C. v. d. S., 4 (b, c, f). — J. P., A., 4 (d, f). A. v. d. W., Dordrecht, 2, 4 (b, d, e, f). — G. Tielrooy, 2, 3, 4 (a, b, d, f). — Mej. H. v. V., V., 1, 2. — Mej. E. v. Moorsel, Helder, 1. — J. Poutsma, Borne, 1, 2, 3, 4 (a, b, d).

Erratum.

Bij ongeluk bleef op blz. 71 in het vorige nummer de zin „those goods sell rapidly" staan. Wij twijfelen niet, of de lezer zal de fout reeds opgemerkt hebben.

J. v. D. te Kerkrade. — *It* wordt dikwijls gevoegd bij zelfst. naamw. of andere woorden, die gewoonlijk niet als werkw. gebruikt worden, om hun de kracht van werkwoorden te geven, b. v.: I'll try who can *foot it* farthest (wandelen, te voet gaan). Vergis ik mij niet, dan roept ook bij het voetspel de laatste jongen *foot it*, waar de Holl. jongen zegt: voet (= zet er nog een voet bij). Shakespeare maakt dikwijls van dezen vorm gebruik: Lord Angelo *dukes it* (acts the duke) well. Op dezelfde wijze wordt dus de uitdrukking *to lord it*, door u opgegeven, verklaard.

I had a good life *of it* wordt duidelijk door het Holl.: ik had *er* een goed leventje *van*. Zie ook *She is going it, etc.* (Afl. 2, blz. 42, reg. 1 v. b.).

Idem. — Is het werkw. *to have* in zinnen als „I *had* (I'*d*) rather go home," uit *I would* verbasterd; zoo niet, hoe moet er dan *to have* met volgenden infinitief verklaard worden?

De geleerden zijn het over dit punt niet eens.

De volgende vormen kunnen zich voordoen:

I had { rather / sooner / better / as lief / as soon / as good / best } go home.

Mij dunkt, het Hollandsch kan ons hier helpen. In *liefhebben* en *liever hebben* is *lief* oorspronkelijk b ij v o e g l ij k n a a m w. Van Dale zegt o. a. in zijn Woordenboek der Nederl. Taal: „Soms is het zeer twijfelachtig of *liever* als bijv. n., dan wel als bijw. moet opgevat worden . . . . . Ook in de volgende dichtregelen is *liever* een bijv. naamw.:

Ofschoon ik u niet l i e v e r had,
Al droegt gij paarlen en robijnen.

TOLLENS. „*Hondentrouw.*"

Het Eng. *liefer* kon vroeger ook als bijv. naamw. en als bijwoord

voorkomen, doch het is in onbruik geraakt en vervangen geworden door *rather*, dat oorspronkelijk *eerder* beteekent. Bij schrijvers van de 16de en 17de eeuw treft men *rathe* en *rather* nog aan in den zin van *vroeg* en *vroeger* (*eerder*) als bijv. naamw., zoodat het niet moeilijk valt te begrijpen, dat zich aan *rather* allengs het begrip van *voorkeur* (*liever*) verbond. *Liefhebben (to have lief)* en *liever hebben (to have rather)* beteekenen bij gevolg letterlijk *als lief (liever) beschouwen*, zoodat:

I had as lief go = ik beschouwde (bijvoegende wijs, dus *zou beschouwen) het even lief (te) gaan*, of, indien mij de vorm veroorloofd zij: *ik even liefhadde (te) gaan.*

I had rather go = ik liever - hadde (meer bemiude) gaan.

Wij zien hieruit, dat hoogstwaarschijnlijk, ja bijna zeker, had de juiste vorm is, niet *would*. Toch is *I would rather go* ook goed Engelsch, maar dan is *rather* een bijwoord.

I had sooner (as soon) go home is slecht Engelsch, omdat *sooner* en *soon* steeds bijwoorden zijn. Men zegge dus: *I would sooner (as soon) go home.*

Met *better* is het anders gesteld. Nemen wij b. v. *you had better go home.* Deze zin beteekent niet: *gij liever - haddet (meer bemindet) gaan*, maar *het ware beter, dat gij gingt (gij moest liever gaan).*

Hetzelfde geldt van *as good* en *best.* Blijkbaar zijn deze vormen langzamerhand ontstaan naar het model van *I had rather.*

G. v. G. te 's B. — *Chest* is de *borstkas* en wat daarbinnen ligt, *breast* wat daarbuiten ligt. De moederborst is dus *breast.* Dat men zegt: *He washes his chest every morning*, behoeft geen nadere verklaring. In figuurlijken zin wordt alleen *breast* gebruikt; het heeft dan de beteekenis van *boezem, gemoed*, zelfs *hart. Een kind de borst geven* is *to suckle an infant* en niet *to give an infant the breast.*

Mej. van Moorsel te Helder. — Men kan vragen: *What is the difference between, etc.?* en ook *Which, etc.* In het eerste geval doet men eene bloote vraag en zou men ook in 't Nederl. zeggen *wat;* in het tweede geval zou men *welk is het verschil?* vragen, zoodat er in opgesloten ligt, dat er werkelijk een verschil is.

Idem. — *Which of these two boys has distinguished himself most* is de gebruikelijke vorm volgens den regel, dat vóór een overtreffenden trap, als bijwoord gebruikt, het lidwoord wegvalt. Toch heb ik dikwijls bij de beste schrijvers het lidwoord in dit geval aangetroffen. Dickens zegt o. a. in zijn *Preface to David Copperfield:*

"Of all my books, I like this *the* best."

J. W. H. Dekkers te Heeze. — His pride was meat and drink *to him*, so to say = Zijn trots was, om zoo te zeggen, eten en drinken *voor hem* (in plaats van eten en drinken had hij zijn trots om zich mede te voeden).

Idem. — *A half-smile* = een glimlachje, lachje.

Idem. — Hark, heard you not those hoofs *of dreadful note?* — *Note* staat hier in den zin van *klank*, *geluid*, dus: Luister, hoordet gij daar niet die hoeven, met schrikkelijken klank? (het hooren daarvan jaagt den spreker schrik aan).

Idem. — He piqued himself on the hearty abundance rather than the style in which he lived = Hij liet zich eigenlijk meer voorstaan op den rijken overvloed, waarin hij zich baadde, dan op den voet, waarop hij leefde.

Idem. — „*That's* a capital girl," said Tom.

That is en *there is*, vooral het laatste, zijn in de spreektaal zeer gebruikelijk en beteekenen dan zooveel als: *dan ben je*:

Hold your tongue, *there is* a good boy.

Het refrein van een Engelsch straatliedje luidt als volgt:

Tommy, make room for your uncle,
There is a little dear!
Tommy, make room for your uncle,
I want him to sit here.
You know, Mama has got a bun,
And that she'll give to you;
So, don't annoy,
There is a good boy,
Make room for your uncle, do.

Hoe men aan deze uitdrukking komt? Mij dunkt, op de volgende wijze:

Een jongen is weerspannig. Zijn onderwijzer zegt hem: Ga nu eens gauw aan je werk. De jongen doet het en zijn onderwijzer zegt goedkeurend: Zie zoo, nu ben je (= daar heb je nu) een beste jongen = *There is* a good boy. In bovengenoemde gevallen ziet men dus in gedachte zijn bevel reeds opgevolgd, zoodra het geuit is.

Idem. — At nineteen years of age one does not give way to despair over the loss of a sweetheart — only in a trumpery novel *that is*. — In dezen zin staat *that is* gelijk met *wel te verstaan* (*dat is te zeggen*).

Idem. — Een goed werkje over Engelsche synoniemen is:

English Synonymes with Exercises, by G. F. Graham (*f* 3.90).

Niet minder goed, doch zonder oefeningen, is: GEORGE CRABB A. M., English Synonyms (*f* 2.30).

Mej. C. v. d. B. te O. — Op blz. 24 (Dl. III) van de Hand. bij het ond. in het Eng. door C. Stoffel komt de volgende zin voor, waarop toevallig mijn oog viel naar aanleiding van de vragen, hierboven beantwoord:

„Indien gij een plaats uit een schrijver aanhaalt, moet gij niet alleen den titel van het boek, maar ook het deel, het hoofdstuk en de bladzijde vermelden."

Gaarne zal ik uwe vraag trachten te beantwoorden, als gij u aan dezen wijzen raad wilt houden.

Mej. H. v. V. te V. — *Among (amongst), amid (amidst).*

Deze woorden verklaren zich zelf. Evenals *asleep* letterlijk beteekent *in slaap*, zoo is ook *among (amongst)* het Duitsche *in der Menge = in (onder) de menigte, vermengd met* (Fransch *parmi).* Op dezelfde wijze is *amid (amidst) = in het midden van, te midden van*, dat wil zeggen: *omringd door*, doch er niet mede vermengd (Fransch *au milieu de):*

He saw once more his dark-eyed queen
Among her children stand.
(LONGFELLOW).

A stone, which I found *among* the gravel.
(STEELE).

Many were wounded, *among* whom was Count William.
(MANLEY).

Amongst other memorials, there is an old family watch.
(HOOD).

This original miscellany holds a considerable value *amongst* collectors.
(SCOTT).

She is sitting in her cottage,
Amid the flowers of May.
(CAPERN).

Like Ruth *amid* the golden corn.
(LONGFELLOW).

And died *amidst* a circle of friends.
(MACDONALD).

Amidst the fumes of tobacco.
(THACKERAY).

Als een sprekend voorbeeld volgt hier ook nog uit den dictionnaire van Webster:

"In like manner, it is said by Milton of the seraph Abdiel, that he was
Faithful found
Among the faithless, faithful only he,

because he was then in the mingled mass of the fallen angels, and had been one of their number. But when he decides to leave them, and thus ceases to be of their number, the poet adds, —

From *amidst* them forth he passed."

Toch worden zij wel eens met elkaar verwisseld, getuige het versje RUTH in de 2de afl. Ongetwijfeld werd juist naar aanleiding daarvan uwe vraag gesteld. Maar ook in het Holl. kan men zeggen: *Zij stond t u s s c h e n* of *t e m i d d e n v a n het koren.*

Piet Zuur te B. — *He rendered me happy* en *he made me happy* worden zonder verschil in beteekenis gebezigd, maar in de spreektaal gebruikt men bij voorkeur het laatste.

Idem. — *Healthy* is *gezond, eene goede gezondheid genietende*; *sound* is *gaaf, vrij van gebreken*: iemand, die *healthy* is, geniet volop van het leven; iemand, die *sound* is, heeft geen kwalen.

Healthy kan ook beteekenen *de gezondheid bevorderend*, als: *healthy* air, a *healthy* climate, *healthy* recreations. Daarentegen: a *sound* tooth, *sound* timber, a *sound* heart, etc.

Idem. — Zijn de vormen *wholesomer* en *wholesomest* gebruikelijk? — Ja; Webster geeft in zijn woordenboek zelfs uitsluitend deze vormen. Toch is het gemakkelijker, zich aan den gewonen regel te houden, die u natuurlijk bekend is:

De vorming van de trappen van vergelijking der tweelettergrepige bijv. naamw. hangt van de welluidendheid af. In den regel beslist het oor ten gunste van *more* en *most*, doch aan *er* en *est* wordt de voorkeur gegeven:

1. Wanneer het bijv. nw. eindigt op *y*, *ble* of *er*: happ*y*, a*ble*, tend*er*.
2. Wanneer de klemtoon op de laatste lettergreep valt: polite, severe, etc.

Mej. P. Z. te Rotterdam. — *to get, to receive.*

To get is *in het bezit geraken van, krijgen*; *to receive* is *ontvangen*, zonder noodzakelijk een *bezit, eigendom*, een *krijgen* uit te drukken.

He *got* a cold, a fever, a good (ill) name.

He *got* wealth by industry; he *got* land by purchase.

I had rather adopt a child than *get* it (er zelf een *krijgen*).

He *received* me as a guest; I *received* him politely.

Jack *received* a good education. (MARRYAT.)

What sea is open to *receive* unhappy me?

In die gevallen nu, waarin *ontvangen* kan beteekenen *krijgen, in het bezit geraken van*, mag men zoowel *receive* als *get* zeggen. In de spreektaal is vooral *to get* gebruikelijk:

I *received (got)* a letter (parcel) this morning.
Smike *received (got)* another box on the ear.

(DICKENS).

Idem. — Zie de opgaven voor het volgend nummer.

J. Poutsma te Borne. — *Progressive Form.* — Dat de spraakkunsten, die u ten dienste staan, dit onderwerp geen van alle voor u in een helder daglicht stellen, klinkt mij niet vreemd. Zij begaan, mijns inziens, de fout, dat zij te beslist zeggen:

„De Engelschen gebruiken den vorm *I was writing*, d. i. het vervoegde werkw. *to be* met het tegenwoordig deelwoord, *altijd*, wanneer wij den Nederl. werkwoordelijken vorm kunnen omschrijven met behulp van *bezig zijn met.*" (STOFFEL.)

De bedoeling is natuurlijk juist andersom:

Wanneer de Engelschman den vorm *I was writing* gebruikt, kan de Nederlander dien steeds verklaren door de omschrijving: *bezig zijn met*, of, zooals gij voorstelt: *zijn aan het.*

En hierin ligt reeds mijn antwoord aan u opgesloten:

De Engelschman maakt dan van den P r o g r e s s i v e F o r m gebruik, **wanneer hij bepaald wil laten uitkomen,** *dat de handeling aan den gang, aan het vorderen (in progress) is* of *was, is geweest* of *was geweest, zal (zou) zijn* of *zal (zou) geweest zijn.* [1])

Het gaat daarom niet aan te zeggen: *ik kan niet gaan, want het regent*, k a n omschreven worden door *want het is bezig met (aan het) regenen*, dus: I cannot go out, *for it is raining.* Men redeneere aldus: Wil ik bepaald laten uitkomen, dat er iets gebeurende is, dat men regenen noemt, dat het regenen aan den gang is en nog niet heeft opgehouden, dan moet ik in het Engelsch zeggen: *it is raining.* Wil ik deze gedachte niet op den voorgrond plaatsen, maar eenvoudig zeggen: het regent (het sneeuwt of hagelt niet), dan kan ik ook volstaan met *it rains.*

Dat men in vele gevallen aan den *Progessive Form* de voorkeur moet geven, spreekt van zelf. In den zin: *Ik* s c h r e e f, *toen hij de kamer binnentrad*, wil men natuurlijk *het bezig zijn* op den voorgrond stellen, dus: I w a s w r i t i n g, *when he entered the room.* Zegt men daarentegen: *ik* s c h r e e f, *terwijl hij* s p e e l d e, dan kan niemand iets aanmerken op deze vertaling: *I w r o t e, while he p l a y e d.*

---

[1]) Het is duidelijk, dat de *Progressive Form* zich in de eerste plaats tot den tegenwoordigen en den verleden tijd bepaalt.

Er zijn eenige werkwoorden, wier beteekenis den *Progressive Form* niet toelaat, als: *to be*, *to know*, *to believe*, *to suppose*, *to think* in den zin van *gelooven*, enz. Men kan namelijk niet *bezig zijn met* te *zijn*, te *weten*, te *gelooven*, te *veronderstellen*, enz.

Ten slotte geef ik u nog dezen raad: Maak, o m u t e o e f e n e n, steeds gebruik van den *Progressive Form*, waar het mogelijk is.

J. F. Hintzen, Jr. te Hilversum. — Zondag houden = to keep the Sabbath (den Zondag in eere houden).

Idem. — "He told me one or two yarns that quite staggered my politeness and my respect for him on the quarter-deck." = Hij vertelde mij een paar uien, die bepaald mijne beleefdheid en mijn respect voor hem op het halfdek in gevaar brachten.

Idem. — "He brought my little ones a pennyworth of gingerbread each, which my wife undertook to keep for them and give them *by letters* at a time." *(The Vicar of Wakefield.)* Me dunkt, de door u gecursiveerde woorden moeten letterlijk vertaald worden. Mijnheer Burchell, de brenger van de peperkoek, was naar de kermis geweest en had nu een stuiverskoek voor de kleintjes meegebracht. Er stonden *letters* van suiker op: *Voor U kermis*, *Welkom Tuis*, *Op U Verjaarsdag*, of iets dergelijks. Moeder de vrouw nam dus op zich, telkens aan de kleintjes een stuk te geven bij de letter afgesneden, of *by letters* tegelijk.

Uit vrijen wil = of one's own free will.

"It is not easy to make a simile go on all fours" = het is niet gemakkelijk eene vergelijking te bedenken, die tot in de kleinste bijzonderheden doorgaat (steek houdt).

Deal, *dealt*, *dealt*, spreek uit: *dîl*, *délt*, *délt* (Zie blz. 89 in dit nummer.)

Idem. — Aan het hoofd van een *regiment* staat een *colonel*, aan het hoofd van een *company* staat een *captain*. 'He was a captain of the 95th Regiment' is genomen uit *Chinese Gordon* en beteekent dus: Gordon diende als Kapitein bij het 95ste Reg.

De overige uitdrukkingen, welke gij verklaard wenscht te zien, zou ik gaarne in het verband van den zin hebben. Verzoeke mij dus een geheelen zin op te geven, waaruit uwe bedoeling duidelijk blijkt.

T. H. L. — Uwe vraag zal in het volgend nummer beantwoord worden.

Opgaven voor het volgend Nummer.

Antwoorden worden ingewacht vóór of op 20 *Juli e. k.*

I. Ter vertaling in het Engelsch:

Er zijn menschen, die (?) het hindert, dat de zon voor elk mensch en dier schijnt, en als zij konden zouden zij er eene kaars van maken om ze in hunne kamer op te sluiten en er geheel alleen genot van te hebben. Ik ben zoo niet: zoodra ik, door zaaiing of anderszins, de eene of andere schoone plant verkregen heb, heb ik maar één verlangen, nl. er stekjes of zaden van te brengen aan al de tuiniers van mijne vrienden in den omtrek. Ik geniet bij de gedachte, dat mijne bloem door kenners bewonderd zal worden en brave lieden genoegen doen. Zij handelen evenzoo met mij; wij mogen op den koop toe elkaar gaarne lijden, — en zoo word ik rijk aan bloemen zonder eenen stuiver uit te geven [1]).

II. Vertaal in het Nederlandsch: MR. CAUDLE HAS LENT FIVE POUNDS TO A FRIEND *(Continuation).*

"I wonder where poor little Mopsy is? While you were lending that five pounds, the dog ran out of the shop. You know, I never let it go into the street, for fear it should be bit by some mad dog, and come home and bite all the children. It wouldn't now at all astonish me if the animal was to come back with the hydrophobia, and give it to all the family. However, what's your family to you, so you can play the liberal creature with five pounds?

"Do you hear that shutter, how it's banging to and fro? Yes, — I know what it wants as well as you; it wants a new fastening. I was going to send for the blacksmith to-day, but now it's out of the question: *now* it must bang of nights, since you've thrown away five pounds.

"Ha! there's the soot falling down the chimney. If I hate the smell of anything, it's the smell of soot. And you know it; but what are

[1]) Deze vertaling werd onlangs bij het vergelijkend examen voor hoofd der school te Alblasserdam opgegeven. De tijd daarvoor gesteld was 20 minuten.

my feelings to you? *Sweep the chimney!* Yes, it's all very fine to say, sweep the chimney — but how are chimneys to be swept — how are they to be paid for by people who don't take care of their five pounds?

"Do you hear the mice running about the room? *I* hear them. If they were to drag only you out of bed, it would be no matter. *Set a trap for them*! Yes, it's easy enough to say — set a trap for 'em. But how are people to afford mouse-traps, when every day they lose five pounds?

"Hark! I 'm sure there's a noise down stairs. It wouldn't at all surprise me if there were thieves in the house. Well, it *may* be the cat; but thieves are pretty sure to come in some night. There's a wretched fastening to the back-door; but these are not times to afford bolts and bars, when people won't take care of their five pounds.

"Mary Anne ought to have gone to the dentist's to-morrow. She wants three teeth taken out. Now, it can't be done. Three teeth that quite disfigure the child's mouth. But there they must stop, and spoil the sweetest face that was ever made. Otherwise, she'd have been a wife for a lord. Now, when she grows up, who'll have her? Nobody. We shall die, and leave her alone and unprotected in the world. But what do you care for that? Nothing; so you can squander away five pounds."

"And thus," comments Caudle, "according to my wife, she — dear soul! — couldn't have a satin gown — the girls couldn't have new bonnets — the water-rate must stand over — Jack must get his death through a broken window — our fire-insurance couldn't be paid, so that we should all fall victims to the devouring element — we couldn't go to Margate, and Caroline would go to an early grave — the dog would come home and bite us all mad — the shutter would go banging for ever — the soot would always fall — the mice never let us have a wink of sleep — thieves be always breaking in the house — our dear Mary Anne be for ever left an unprotected maid, — and with other evils falling upon us, all, all because I would go on lending five pounds!"

III. Te beantwoorden de volgende vragen:

1. Welke Engelsche woorden van twee lettergrepen kent gij, wier beteekenis gewijzigd wordt, naar gelang de nadruk op de eerste of de laatste lettergreep valt.

2. Geef het verschil tusschen *to hold* en *to keep*, en vertaal ter oefening de volgende zinnen:

Houd u stil. Houd uw mond. Hij houdt een hond. Och, houd mijne sigaar eens een oogenblikje vast. Gij kunt dat boek houden, ik heb het niet meer noodig. Hij hield het kind bij de rechterhand vast. Gisteren werd er eene vergadering gehouden. De meid hield de lamp om mij uit te lichten. Mijne moeder hield de appels in hare kast en gaf er mij van tijd tot tijd een. Het touw moet zeer sterk wezen, om zulk een groot schip te houden.

3. Vertaal in het Engelsch:

Ik dank u zeer voor uwe hulp. *Niet te danken.* — *Wat belieft u?* Ik versta u niet. — Neem mij niet kwalijk, het was mijne bedoeling niet, u te bezeeren.

Opgaven voor het zesde nummer.

Antwoorden worden ingewacht vóór of op 1 Sept. e. k.

I. Ter vertaling in het Engelsch: **Ich dien.** (Overgenomen uit het Handelsblad).

„Ich dien" is naar men weet de leus van den Engelschen kroonprins, den prins van Wales, maar de oorsprong van deze woorden is zoo weinig bekend, dat men ze zelfs in Engeland in 't algemeen voor Duitsch houdt en ze met „I serve" in 't Engelsch pleegt te vertalen.

De woorden zijn ontstaan in de vroege geschiedenis van Wales en herinneren aan de verovering van dit land door koning Eduard I, die van 1272—1307 regeerde. Toen de Koning den vorst van Wales, Llewellyn, verslagen en gedood had en ook diens broeder David zijne vaderlandsliefde en dapperheid met het leven had moeten betalen, dacht hij het geheele land Wales met zijne kroon te kunnen vereenigen, maar de opperhoofden van het volk en de edelen verklaarden hem: „Wij willen alleen een Welschen koning dienen en nooit aan een Engelschen vorst onderworpen zijn."

„Goed", antwoordde Eduard, „ik zal u een Koning geven, die op Welschen grond geboren is." En dadelijk liet hij daarop zijne echtgenoote Ellimar naar het kasteel Carnarvon komen, waar zij met groote eerbewijzen ontvangen, weldra een zoon ter wereld bracht. Dadelijk nam nu de Engelsche Koning den jongen Prins op den arm, toonde hem aan de vergaderde opperhoofden der Welschen en sprak de Welsche woorden „Eych dyn" d. w. z. „Dat is de man."

Sedert dezen tijd nu bleven de inwoners van Wales trouwe onderdanen van den Engelschen troon en iedere kroonprins van Engeland, met den titel prins van Wales, voert de woorden *Eych dyn* in zijn wapen. Eerst in lateren tijd, toen men den oorsprong en de beteekenis dier woorden niet meer begreep, heeft men ze veranderd in de gelijk klinkende Duitsche *Ich dien* = ik dien. Boven deze woorden waaien altijd de struisveeren, die, zooals men zegt, hun oorsprong hebben in de veeren, welke de Zwarte Prins bij Crecy uit den helm van den gevallen koning Jan van Bohemen trok.

II. Vertaal in het Nederlandsch: THOMAS MOORE: *'Tis the Last Rose of Summer.*

'Tis the Last Rose of Summer.

'Tis the last rose of summer,
Left blooming alone;
All her lovely companions
Are faded and gone;
No flower of her kindred,
No rosebud is nigh,
To reflect back her blushes,
Or give sigh for sigh!

I'll not leave thee, thou lone one!
To pine on the stem;
Since the lovely are sleeping,
Go, sleep thou with them.
Thus kindly I scatter
Thy leaves o'er the bed,
Where thy mates of the garden
Lie scentless and dead.

So soon may *I* follow,
When friendships decay,
And from Love's shining circle
The gems drop away!
When true hearts lie withered,
And fond ones are flown,
Oh! who would inhabit
This bleak world alone?

III. 1. Vertaal: I thought that in that very sagacious question I had effectually caught my uncle. N o t I.

2. Wat is het verschil tusschen *to hinder from* en *to prevent from*. Geef van ieder drie voorbeelden.

3. Vertaal: Help, help! ik verdrink!

4. Moet in de volgende zinnen het bijwoord vóór het voorwerp staan, of omgekeerd?

He gave t h e b o o k b a c k.
Will you show h i m i n?

Hoe is de regel?

AANTEEKENINGEN

OP

Alfred Tennyson's HENOCH ARDEN. [1])

Het doel van de volgende bladzijden is : de inteekenaren tot het lezen in de Engelsche taal aan te sporen. De aanteekeningen bevatten dus hoofdzakelijk verklaringen van moeilijke woorden en uitdrukkingen. In enkele gevallen hebben wij er eene bijzonderheid bijgevoegd, waar de tekst er aanleiding toe gaf. Wij vleien ons, dat met behulp van de hier volgende verklaringen het gedicht genietbaar is voor hen, voor wie wij het bestemden. Mocht de lezer nog verder op moeilijkheden stuiten, dan willen wij gaarne trachten, die op te lossen. Wij kozen poëzie om een kort stuk te hebben, dat nog in dezen jaargang kon afgehandeld worden; wij kozen Tennyson, omdat hij de *Poet Laureate* is; wij kozen Enoch Arden, omdat het zeker in den smaak zal vallen.

1. Cliff. — *Chalkcliffs* = krijtrotsen.

Chasm: *käzm.*

3. Beyond, red roofs about a narrow wharf in cluster = daar achter, een groepje roode daken om eene smalle kade heen.

Wharf krijgt, evenals alle woorden op *rf* in het meervoud *s*, maar bij hedendaagsche schrijvers vindt men veelal wharves *(ŭó́vz)*. Hetzelfde geldt van *turf.*

5. Tall-tower'd beteekent eigenlijk *met een hoogen* toren, maar hier is het *like a tall tower.*

Tall zegt men van voorwerpen, die bijzonder hoog zijn in vergelijking met de andere afmetingen. *Tower* is een toren *zonder*, *steeple* een toren *met* spits.

6. Down wordt meestal in het meervoud gebruikt. The Battle of *the Downs* is in onze geschiedenis bekend. De Hollandsche duinen noemt men dunes.

7. Barrow = eene zandhoogte, die oudtijds als begraafplaats diende.

8. Nutters. — Wanneer de Engelschman spreekt van *nuts*, bedoelt hij *hazelnuts.* Wat wij *noten* noemen, heeten in 't Engelsch steeds *Spanish nuts* of *walnuts. Nutter* = iemand, die uit hazelnoten zoeken gaat.

[1]) Eene goedkoope uitgave van Enoch Arden werd in het licht gegeven bij Kegan Paul French & Co. Londen, prijs *f* 0.65.

18. F l u k e = ankerblad ; het driehoekig gedeelte van het anker, dat in den grond dringt. De uitspraak van dit woord moest eigenlijk *flŭŭ·k* zijn, maar tegenwoordig laat men evenals na *r*, ook meestal na *l* den *ŭ*-klank weg, dus : *flúú·k*. Het wordt in overeenstemming hiermede ook wel f l o o k geschreven.

U p d r a w n = op het strand getrokken.

19. D i s s o l v i n g = los, uiteenvallend. Spr. uit : *dizó̤lving*.

20-22 = Om te zien, hoe ze weer overstroomd werden, of de witte branding al naloopende, lieten zij dagelijks de indrukken hunner voeten achter, die ook weer dagelijks werden weggespoeld.

26. S t i l l zou in proza *always* moeten zijn.

27. W o u l d = *used to* = *placht*. Zie ook regels 31, 34 en 44

29. T u r n a n d t u r n a b o u t = beurt *om* beurt, (letterlijk : beurt en beurt afwisselend). A b o u t beteekent hier : *bij beurten* (van *twee* of *meer dan twee*). Zoo ook :

"Turn and turn *about*'s fair play, Billy, now it's your turn."
(MAYHEW).

"We have often sat together.... reading verse *about* (beurt om beurt een vers) with our children in the Bible." (J. HOGG).

"Butts.... at which the inhabitants were to shoot, up and down, (called in the poetical legends 'shooting *about*') upon all feast days."
(STRUTT).

34. W e e p f o r c o m p a n y = schreien om hem gezelschap te houden (met hem mede schreien). In de volgende regels is vóór p r a y en s a y het woord w o u l d verzwegen.

36. *L i t t l e* w i f e slaat op reg. 28. In proza zou *t h e* l i t t l e w i f e *o f* b o t h ook goed zijn.

37. (W a s) p a s t = voorbij. — Men schrijft gewoonlijk *passed* voor het verleden deelwoord, *past* voor het voorzetsel, bijwoord en zelfst. naamw. :

"*Past* seven o'clock, Nickleby." (DICKENS).

I saw him when he *passed* (*went past*).

That belongs to the *past*.

Toch kan in den tekst p a s t ook verleden tijd zijn, want sommige schrijvers, waaronder ook Tennyson, vormen tegenwoordig den *Past Tense* en het *Past Participle* van zwakke werkwoorden, die op een scherpen medeklinker uitgaan, door achtervoeging van *t* in plaats van *ed*. Dit geschiedt vooral in poëzie : sto*pt*, spe*lt*, di*pt*, expre*st*, ki*st*, to*st*, publi*sht*, enz.

39. E i t h e r = elk van beiden. In proza zou hier *each of them*

moeten staan, want *either* beteekent *de een of de ander, maar niet beide*, en *each* is *beide, afzonderlijk genomen.*

42. *Unto* Philip than *to* him. — *Unto* wordt alleen nog in deftigen stijl gebruikt. Eigenlijk moest in beide gevallen òf *unto* òf *to* staan; de maat is blijkbaar oorzaak van deze onregelmatigheid.

43. Tho'. — Deze afkorting is alleen geoorloofd in poëzie en in gemeenzamen stijl, wanneer *ough* = *ŏŭ* (Zie blz. 93, 4de Nr.): *boro'*, *thoro'*, enz., en wanneer *ough* = *ŭŭ* : *thro'* (Zie reg. 167.)

She knew it not. In proza moest dit zijn *she did not know it.*

47. Purchase, zie blz. 40, 2de Nr.

50. Carefuller is in verheven stijl geoorloofd; anders zegge men *more careful* (Zie blz. 113, 4de Nr.).

51. Leagues. — Een *league* = 3 geographische mijlen, en wordt voornamelijk op zee gebruikt. Bij de vertaling zou men natuurlijk zeggen: *mijlen* ver.

53. On board a merchantman. Gewoonlijk staat *on board* zonder *of;* toch kan men bij Marryat b. v. bijna op iedere bladzijde lezen: *on board of.*

54-55. He thrice had plucked a life from the dread sweep of the down-streaming seas. — *Sweep*, zegt Webster, is: 'the compass of any thing flowing or brushing; as, the flood carried away every thing within its *sweep (binnen haar gebied).*"

Seas is hier gebezigd in den zin van *baren*, zoodat de volgende vertaling mij het beste voorkomt: *driemaal had hij een menschenleven aan den verschrikkelijken medeslependen stroom der nederstortende baren ontrukt.*

57. Ere wordt in de spreektaal niet gebruikt.

Touch'd is hier gebezigd in plaats van *reached.*

One-and-twentieth. Bij de ranggetallen is deze schrijfwijze geoorloofd tot aan 30, bij de hoofdgetallen tot aan 50. Meer gebruikelijk zijn echter *twenty-first*, *twenty-two*, enz.

59. Up. — Denk aan het gebruik van *up* en *down* in zinnen als: *He went up to London* en *he came down from London. Up-trains* (naar de hoofdstad), *down-trains* (van de hoofdstad af).

67. Prone = afhellend; van daar *prone to* = geneigd tot (gewoonlijk in ongunstigen zin).

73. Let op, dat *eyes* en *faces* in het meervoud staan.

75. A wounded life. — *Life* = a person; a living being, usually or always a human being; as, how many *lives* were sacrificed during the revolution. (Webster).

79. L i f e l o n g (spr. *lâĭf*) = het geheele leven durende; l i v e l o n g (spr. *lĭv*) = lang durende: the *livelong* day (de gansche dag).

80. W e d. — In proza is het verleden deelw. steeds *wedded*.

88. H e r s = Annie's.

92-100. Wij zullen eerst deze regels nader ontleden, en dan de verklaringen geven, die noodig zijn:

for in truth,

1. Enoch's white horse;
2. Enoch's ocean spoil, in osier smelling of the ocean;
3. Enoch's face which, from the influence of a thousand winter gales, had assumed a rough red colour;

} were

known:

1. to the market-cross *a*);
2. in the leafy lanes *b*) behind the down,

(as) far as, a: the lionwhelp which wards the portal of the Hall.
b: the peacock-yewtree *c*) of the lonely Hall *d*),
1) for the Friday fare *e*) of this Hall was Enoch's ministering.

a). m a r k e t - c r o s s = kruis, dat opgesteld wordt op eene plaats, waar markt gehouden wordt. Hier wordt dus de markt zelve bedoeld.

b). l a n e s = laantjes. *Lane* beteekent ook *steeg*. *Avenue* = laan.

c). p e a c o c k - y e w t r e e = taxisboom in den vorm eener pauw gesnoeid?

d). T h e H a l l = a *manor-house*; — so called because the courts (of justice) were formerly held in manor-houses. (WEBSTER).

Manor-house = a house belonging to a *manor*.

Manor = The land belonging to a lord or nobleman, or so much land as a lord or great personage formerly kept in his own hands, for the use and subsistence of his family. (WEBSTER).

The Hall is dus: *Het Kasteel, het Burchtslot.*

e). F r i d a y f a r e. — F a r e beteekent hier *voedsel*; F r i d a y is de wekelijksche vastendag, die ook in de Engelsche kerk in acht wordt genomen, dus F r i d a y f a r e = visch. De geheele laatste regel zou in Holl. proza luiden: *waar Enoch Vrijdags visch bezorgde.*

100. P o r t. — 103. H a v e n. — 106. H a r b o u r. — Wij geven hier in het kort weer, wat wij omtrent deze woorden bij Crabb

vinden: *harbour* staat in verband met Holl. *herbergen*, en heeft dus de algemeene beteekenis van *ankerplaats* of *rustplaats*; *haven* (*to have* = hebben, *in veiligheid*) is een natuurlijke *harbour; port* is van het Latijn afgeleid en geeft het begrip van afsluiting aan (Holl. *poort*), zoodat het is: een kunstmatige *harbour*.

"We characterize a *harbour* as commodious; a *haven* as snug and secure; a *port* as safe and easy of access. A vessel goes into a *harbour* only for a season; it remains in a *haven* for a permanency; it seeks a *port* as the destination of its voyage."

103. Thither en hither worden in de spreektaal niet meer gebruikt en vervangen door *there* en *here*.

110. Crept across his trade = schoot hem onder de duiven.

114. Of the night is hier overbodig.

116. To lead a life of hand-to-mouth = to live from hand to mouth = van de hand in den tand leven.

122. Reporting of his vessel (being) China-bound. = Henoch mededeelen, dat hij een schip had, dat bestemd was voor China. — *Bound* is, waarschijnlijk door den invloed van *to bind*, ontstaan uit *boun*, dat *gereed* beteekent.

129-131. When some little cloud cuts off the fiery highway of the sun, and isles alight in the offing = wanneer een of ander wolkje de baan der zon kruist en eilandjes in de open zee weerkaatst worden (letterlijk: neerkomen).

135. To weather = doorstaan.

137. Brought = opbracht.

138. Set Annie forth in trade = Antje in den handel op gang te helpen, in een zaakje te zetten.

141. Out yonder = ginder in den vreemde. — Vergelijk Holl.: *zijn meisje komt uit* = zijn meisje komt van Holland naar Indië toe.

143. In proza is oft in plaats van often niet geoorloofd. — Last = at last.

153. Whom. Zie reg. 642.

159. De zin wordt geheel duidelijk, wanneer men she vóór besought (163) plaatst.

163. If he cared for her or his dear children = als zij of zijne dierbare kinderen hem ter harte gingen.

165. = He not caring for his own self but for her = daar het hem niet kon schelen om hem zelf maar om haar.

167. Bore it thro' = dreef zijn wil door. Men zegt ook: *he carried his will through.*

168. Parted with = scheidde van, nam afscheid van, dus: *deed afstand van, verkocht.*

170. Sitting-room = huiskamer.

172—174. In proza zou de volgorde aldus zijn: Hammer and axe rang, auger and saw shrilled, shaking their pretty cabin, while Annie, etc.

176. Careful is hier *zorgvol*; de gewone beteekenis is *voorzichtig.*

183—184. All his Annie's fears, save, as his Annie's, were a laughter to him. — Plaatst men achter *as* het woord *being*, dan wordt de bedoeling eenigszins duidelijk. Henoch zou om alle vrees gelachen hebben, als het niet zijne vrouw was geweest, die ze uitsprak.

185. Brave staat hier gelijk met het Holl. *braaf*, zooals dit door van Dale verklaard wordt: deugdzaam, eerlijk, goed; oprecht, dapper. Gewoonlijk heeft *brave* in 't Engelsch slechts de beteekenis van *dapper.*

194. Het aanhalingsteeken wijst aan, dat men zich tusschen cradle en and moet denken: *Enoch continued.*

201. Wijzigt men de volgorde der woorden eenigszins, dan wordt ook de volgende regel duidelijk: *She heard him running on thus hopefully.*

210. O Enoch. — *O* wordt nooit door een teeken gevolgd, en wordt steeds met eene hoofdletter geschreven.

211. For = ondanks. In proza zou men moeten zeggen: *I know* of *do I know.*

215. In proza: *get yourself.*

219. Look to = Zie toe op, zorg voor. — *To look at* = kijken naar.

220. Shipshape = in orde, in de puntjes.

221. That anchor holds = Op dat anker kan men zich verlaten. — Zoo ook *that rule holds for all similar cases* = die regel gaat op, houdt steek, is van toepassing) in alle dergelijke gevallen (zie blz. 145).

224. Morning = oosten. — Flee = zich heen spoeden. In proza is het *vluchten.*

225—226. Ps. XCV, 5 (Revised Version).

The sea is his, and he made it;
And his hands formed the dry land.

228. Wonder-stricken. Dit verleden deelwoord van *to strike*,

komt alleen nog in figuurlijken zin of in deftigen stijl voor. Zoo zegt men ook: *terror-stricken.*

229. For as for = wat aangaat.

242. She saw him not. In de spreektaal zegt men steeds: *She did not see him.*

244. Dip = daling achter den horizon.

247. Set her sad will no less to chime with his = niettemin schikte zij zich treurig naar zijn wil. *To chime with* = to agree with.

249. Nor compensating the want (of a talent for bartering).

251 = terwijl zij ook niet kon overvragen en de waren dan toch voor minder geld geven.

252. To forebode is eigenlijk *een dreigend gevaar voorspellen* of ook *de overtuiging met zich omdragen.*

Het antwoord op de vraag: "What would Enoch say?" is het gevaar, dat Annie dreigt. De vertaling zou moeten luiden: *en steeds zich zelve angstig afvragende*, of iets dergelijks.

255. In buying = bij het aankoopen van.

256. She failed = zij maakte slechte zaken. — In andere gevallen kan *she failed* ook beteekenen *zij ging bankroet.*

261. Cared for = took care of it. Gewoonlijk wordt *to care for* niet in dezen zin gebruikt, maar in dien van regels 163, 844, 846, enz.

265. Or (through the want of) means.

To pay the voice who, etc. = the doctor. Strikt genomen moest hier *which* staan.

266. Howsoe'er. — *Howsoever*, *whosoever*, *whatsoever*, enz. zijn verouderd. Zij hebben plaats gemaakt voor *however*, *whoever*, *whatever*, enz.

271. Philip's true heart. — *True* is letterlijk *trouw* en wordt hier in deze beteekenis gebezigd.

281. Cared not = verlangde niet, had geen begeerte.

291. Ever, zooals hier gebruikt, in den zin van *always*, moet in de spreektaal vermeden worden.

292. Among is hier misplaatst. Van *twee* personen of zaken zegge men: *between* (Zie blz. 112, 4de Nr.).

297. Wherewithal = *wherewith* = het waarmede = de middelen waarmede.

300. Come = mocht komen (Subjunctive Mood).

301. Morning hours = de jonge jaren.

307. Not to say me nay = mij niet te weigeren. — Zoo ook in:

If I ask Him to receive me,
Will he say me nay?
"Not till earth, and not till heaven
Pass away!"

315. B r o k e n d o w n. Ook in het Nederlandsch zegt men wel: ik ben er kapot van. *To break down* kan nog beteekenen: *blijven steken* (in eene redevoering, enz.).

318. T h a t i s b o r n e i n o n m e = daar ben ik stellig van overtuigd.

321. T h e n y o u w i l l l e t m e (put the boy and girl to school)? Zie regel 311.

330. B y h i s o w n = ten opzichte van zijn huisgezin.

332. L a z y = beuzelachtig. L a z y g o s s i p = de praatjes van de *lazy gossips* (reg. 469).

338. M e a l = *ongebuild* meel; f l o u r = *gebuild* meel.

342. C a m e u p o n h e r = haar overviel.

344. L i g h t o n = vinden, bedenken.

369. T o s c a l e = opklauteren.

370-371. Zie regels 67 en 68.

379. Met de t a w n y c l u s t e r s worden hier de hazelnoten bedoeld, die gewoonlijk in groepjes van twee of drie bij elkander groeien.

383. Zie regel 75.

391. N o m o r e o f t h a t! = laat dat nu uit zijn!

405. Q u i c k = vlug van bevatting.

406. W h a t I w o u l d h a v e y o u k n o w = wat ik zoo gaarne wilde, dat gij wist. Y o u is voorwerp van h a v e, dat hier beteekent *laten, doen.*

409. I a m s u r e (Zie blz. 101, 4de Nr.)

410. *Mine* vóór een klinker in de plaats van *my* is verouderd en wordt alleen nog in poëzie aangetroffen.

411. F a s t = *vast*, onbetwistbaar.

414. T h i n k u p o n i t = denk er over na. *To think on* is hetzelfde. Ook *to think about* heeft die beteekenis, maar is iets zwakker = er eens over denken. *To think of* = denken aan.

416. *Burden* is de meer gebruikelijke schrijfwijze.

423. O n e = men (in 't algemeen, maar de persoon in quaestie in 't bijzonder).

450-453. = terwijl zij nog hare huishoudelijke plichten vervulde en nog (lett. zoowel als) bij zijne laatste woorden verwijlde, n. l. dat hij

haar al langer had bemind dan zij wist, werd het in een ommezien (met de snelheid van den bliksem) weer herfst.

457. She put him off = zij wees hem voorloopig af.

461. Zie regel 79.

465. She held him on delayingly = zij wees hem telkens en telkens af.

470. Crost = die was tegengeloopen. — *To cross* is eigenlijk *dwarsboomen, in het vaarwater zitten.*

478. Would (Zie reg. 27). Fither (Zie reg. 39).

479. Was silent. — *Zwijgen* kan in het Engelsch niet met één woord vertaald worden.

488. Blind wall = de geen licht doorlatende muur, dus *de duisternis.*

489. = Zij kon de gedachte aan de ontsteltenis, die zij verwachtte bij een bevestigend antwoord, niet langer verdragen.

492. Set it wide = liet het openvallen.

497. Over = boven.

498-502. Zie Matth. XXI, 8-9, en Mark. XI, 8-10.

500. Be = zijn ongetwijfeld (Subj. Mood).

Palms = palmtakken. In Joh. XII, 13 worden ze ook *branches of the palm trees* genoemd.

501. = And the happy people strowing of these (reg. 642).

506. So (zie blz. 138 in dit Nr.).

518. Being with child = in blijde verwachting zijnde.

519. Deze regel is eenigszins duister. Tennyson zal het volgende bedoelen: *Then her new child was renew'd as herself (was renew'd). Herself* (the mother) was herboren, was weer de gelukkige moeder van weleer (wanneer zij in hare *gelukkige* jaren aan Henoch een zoon of eene dochter schonk). Evenzoo was haar nieuw kind hetzelfde, wat vroeger in haar echt met Henoch een nieuw kind voor haar was geweest.

520. Came about her heart = zetelde zich in haar hart, leefde in haar.

524. At setting forth = bij den aanvang van de reis.

527. The summer of the world = de tropische gewesten.

528. = Toen, na een langdurig op en neer slingeren om de Kaap heen, enz.

531. The breath of heaven = de wind.

532. The golden isles = Indië.

533. Haven = *veilige* haven, na al de wederwaardigheden (Zie blz. 125).

538-539. Met sea-circle wordt bedoeld, wat men op een gegeven oogenblik op zee om zich heen ziet, als: kalme of ruwe zee, goed of slecht weder, enz. Telkens heeft men dus op nieuw een *sea circle*, van daar many a. — Fair = gunstig. — Scarce-rocking = ter nauwernood heen en weer geschommeld. — De bedoeling is dus: In den beginne, wel is waar, had het schip dag aan dag telkenmale gunstig weder, zoodat het kalm (bijna zonder heen en weer geschommeld te worden) zijne reis vervolgde.

539. Figure-head = beeld aan den achtersteven *(head)* van een schip, in dit geval een *full bust*.

540. The ripple feathering from her bows, = de schuimende golfjes aan den voorsteven.

542. Then (winds) baffling. — *Baffling winds* = winds that frequently change from one point to another. (Webster).

544. Hard upon = onmiddellijk na.

546. But (zie blz. 39 in Nr. 2).

552-553. Ook viel het niet moeilijk, of het moest uit een oogpunt van medelijden geweest zijn, het weerlooze leven (= levend wezen, dier) zoo wild en toch zoo tam, te vangen.

556. Native = natuurlijk.

565. Fire-hollowing = door middel van vuur uithollende.

566. That other. Wij zien niet in, waarom Tennyson hier niet *the other* gebruikt, om Henoch aan te duiden. Vermoedelijk heeft den schrijver het verouderde *that* door het hoofd gespeeld, dat het onzijdig bepalend lidwoord placht te zijn. In dat geval is het hier om twee redenen verkeerd, 1°. omdat het onzijdig is; 2°. omdat het al te zeer verouderd is.

567. Death heeft in den zin van *sterfgeval* een meervoud. Zoo vindt men ook in de couranten de rubrieken: *births*, *marriages* en *deaths*.

568. Wooded = covered with wood. — In het Engelsch maakt men dikwijls door achtervoeging van *ed* een verleden deelwoord uit een zelfst. naamw.; het nieuwe woord drukt dan uit: *voorzien van* het voorwerp, door het zelfst. naamw. aangeduid:

bare-*footed* = voorzien van *bare feet*.
bare-*headed* = " " een *bare head*.

Youth(s) are boarded, clothed, *booked* (worden van boeken voorzien), etc. (Dickens).

Lawn 1. = an open space between woods (Webster), dus open

(gras)vlakte; 2. a space of ground covered with grass, generally in front of or around a house or mansion (WEBSTER) = grasperk, grasveld.

570. C o c o is het Spaansche woord; de Engelsche spelling is *cocoa*, (Spreek uit: *kō̆kō̆n̆).*

571. L i g h t n i n g f l a s h = *flash of lightning*, hier *bliksemsnelheid.*

572. Meervoud: *convolvuli (kanvǫ́lvĭn̆·laĭ)* is ook goed.

575. B r o a d b e l t = torrid zone.

577. K i n d l y is hier bijv. naamw. Als zoodanig heeft het de eenigszins gewijzigde beteekenis van: *zacht, zachtzinnig, innemend, liefelijk, lief.* Zoo ook *goodly* en *good*, *cleanly (klénle)* en *clean (klī·n).*

579. W h e e l i n g = rondvliegend. — *Right wheel!* = rechts zwenken!

580. R o l l e r heet ook in het Nederlandsch *roller* (= zware golf).

581. T h e m o v i n g w h i s p e r = het door beweging veroorzaakt gefluister.

582. Z e n i t h is in eigenlijken zin een punt aan het uitspansel, dat zich loodrecht boven ons hoofd bevindt, in tegenstelling van *nadir* = het punt aan het uitspansel, dat zich loodrecht onder ons bevindt.

Hier is *zenith* gebruikt in den zin van *hoogste punt, top.*

S w e e p = vaart (= snelheid). Zie reg. 55.

588. S h a f t s = pijlen; hier: zonnestralen.

590. B l a z e = vlam, gloed.

A *blaze* and a *flame* are both produced by burning gas. We call it a *blaze* in so far as it gives light, and a *flame* in so far as it gives heat; the one shines and the other burns. Every house in the street was in a *blaze* on the night of the illumination; every house was in a *flame* on the night of the fire. (WEBSTER.)

590—593. Achtereenvolgens: morgen, middag, avond en nacht.

593. G l o b e d t h e m s e l v e s = tot bol werden.

596—601. Door duidelijkheidshalve eene komma te plaatsen achter de woorden: *phantom, phantoms, before him, himself moved*, komt men tot de volgende verklaring:

Daar, terwijl hij op den uitkijk zat, of scheen te zitten, zóó stil, dat de gouden hagedis, als verrast over zijne tegenwoordigheid bleef stil staan, bewoog zich dikwijls vóór hem een heir van schimmen, (lett. eene schim, uit vele schimmen samengesteld), die hem geen rust lieten (haunting him), of wel, hij zelf riep op (bracht in beweging) menschen, zaken en plaatsen, die hij veraf op een somberder eiland aan gene zijde der linie kende, en die zich steeds aan zijn geest opdrongen (haunting).

608. Nauwkeuriger zou *lead-colour'd* (coloured like lead = loodkleurig) zijn; *leaden-colour'd* zou beteekenen: voorzien van (in het bezit van) eene *leaden colour* (Zie regel 568).

609—611. In the ringing of his ears he heard, etc. = klonken hem de geluiden, die tot zijne ooren doordrongen, als, enz.

613. Return'd upon him = hem weder aan de werkelijkheid herinnerde (weer voor zijn geest terugkeerde).

Plaats regel 617: *Surely the man had (would have) died of solitude*, achter *returned upon him.*

622. Lonely doom = doom of loneliness.

624. Winds wordt in poëzie gewoonlijk uitgesproken *ŭĭndz.*

626. Stay'd (stayed) maakt al meer en meer plaats voor *staid.*

627. Since = daar, aangezien.

628. Het eiland is door mist omgeven *(mist-wreathen)*; voor een oogenblik wordt de mist gebroken, en door die *break* heen, had de stuurman gezien, dat het water zonder geraas van de heuvels afliep.

Wreathen (= wreathed) komt zelden voor.

630. Burst away = in alle richtingen wegsnelde (= *fig.* uiteenspatte).

632 Gorge = nauwe bergpas.

639. Ever beteekent hier: steeds meer en meer.

642. Let op het eigenaardig gebruik van whom. Ook *which* komt op dezelfde wijze voor:

Which when Beelzebub perceived .... he rose. (MILTON).

He mentions but few books.... from *which* if ever he departs, he is in danger of losing himself. (JOHNSON).

So glister'd the dire snake.... *which* when she saw, thus to her guide he spake. (MILTON).

Deze constructie komt alleen nog voor in deftigen stijl. Bij de vertaling in het Hollandsch moet men een nieuwen zin beginnen met *hem* (whom) of *dit, deze* (which).

644. In proza *scarcely.*

650. Cared to know = gaarne te weten kwam.

652—654 = maar steeds snelde zijne verbeelding voort, terwijl de trage wind hem huiswaarts voerde (lett. terwijl hij met de trage wind terugkeerde). — Ook in regel 224 werd *to flee* in dezen zin gebezigd.

654—657. = Till, beneath a clouded moon, he, like a lover, drew in, down through all his blood, the morning-breath of the dewy meadows of England.

657. Her ghostly wall = Engelands kust, welke den ongelukkigen Henoch met angst vervulde.

660. In proza is gave him it niet geoorloofd. Men zegge: *gave it him.*

662. Even in that harbour = in the very harbour.

666. Either (Zie reg. 39).

667. Haven (Zie reg. 103).

668. = Den straatweg voor hem uit aan zijn oog onttrok.

671. Holt = a wood, or piece of woodland; especially, a woody hill [*obsolete, except in poetry.*] (WEBSTER.)

672. Nigh komt, behalve in *well-nigh*, weinig in de spreektaal meer voor. Het is verdrongen door *near (nearly).*

674. Dead weight. — *Dead* is hier *zonder beweging*, *werkeloos*, dus *zwaar drukkend.* — It = the dead leaf.

676. (At) last. Zie reg. 143.

Mist-blotted light = een licht, onzichtbaar door den mist.

688. A front of timber-crost antiquity = een ouderwetsche voorgevel met balken doorkruist.

692. Held = hield het huis zoo goed mogelijk in stand. (Zie in dit nummer de antwoorden op de vragen).

697. Nor let him be = en liet hem ook niet met rust. (Zie *laat dat staan*, blz. 33, 2de Nr.).

Often breaking in = dikwijls onverwacht binnenkomende (hem overvallende).

699. Not knowing = het niet wetende, (niet vermoedende, dat het Henoch was).

709. Was cast away = leed schipbreuk.

713. Yearn'd. (Vergelijk Holl. *gaarne*, en zie blz. 46, 2de Nr.). Spr. uit: *ɣɛ̄ănd.*

722. = Het raam, dat, door het behaaglijk licht in de kamer, van buiten gezien een roodgekleurd vierkant was. — Voor *ruit* zegt men ook wel *square of glass.*

723. Far-blazing (Zie reg. 590).

724. Beacon-blaze = bakenvuur.

728. Latest. In proza zou hier natuurlijk *last* moeten staan.

731. Walk of shingle = looppad met kiezelsteentjes.

736. Er staat letterlijk: *datgene, wat hij misschien beter had kunnen ontwijken*, maar de bedoeling is: *that which he had done better to shun.* Het is een ongeoorloofd gebruik van de constructie, op blz. 109 en 110 in het 4de Nr. uiteengezet.

737. If griefs like his have worse or better = als er ten minste, bij verdriet als het zijne, van *minder goed* of *beter* sprake kan zijn.

739. Genial = gezellig, prettig, vroolijk, opgeruimd, levendig. *Ingenious* = geniaal, vernuftig.

747. Rear'd his creasy arms = de armpjes, met vouwen er in van dikte, in de hoogte stak.

763. Holding (zie in dit nummer de antwoorden op de vragen).

765. The blast of doom = het bazuingeschal van den dag des oordeels.

775. Prone = vlak op het gezicht, met het gezicht op den grond.

782. Let op, dat na *tell* en *known* het woordje *it* niet wordt gebruikt.

783. To break in upon her peace = haar in haar vrede te overvallen *(inbreuk* te maken *op)*. Zie ook reg. 697.

784. Must I not = **mag** ik niet.

795. All zou in proza *altogether*, *quite*, *entirely* moeten zijn.

796—860. = een vast geloof, en steeds het gebed, dat voortkwam uit een bron, die door zijn wil gevoed werd, en een heenworstelen door de bittere wereld, evenals zoetwaterwellen in de zee, hielden hem in het leven (a living soul = proza *alive*).

803. Enow heeft in proza voor goed plaats gemaakt voor *enough*.

808. = Hij kon naar bijna alle dingen zijne hand richten (hij was in bijna alle ambachten bedreven).

810. Wrought wordt in proza nog slechts in den zin van *wrocht* gebruikt; anders zegge men steeds *worked*.

815. Since = daar.

824—828. In deze regels wordt voor de duidelijkheid de hoofdgedachte in vetten letter gedrukt:

For sure **no gladlier does the stranded wreck See** thro' the gray skirts of a lifting squall **The boat** that bears the hope of life **approach** To save the life despair'd of, **than he saw Death** dawning on him, **and the close of all.**

Gladlier. Van bijwoorden vormt men gewoonlijk de trappen van vergelijking met *more* en *most*, dus: *more gladly*.

Thro' the gray skirts of a lifting squall = door het grauwe nevelfloers van een opkomenden storm op zee.

834. Book = Bijbel.

837. = Ik wil wedden, man, dat wij je er weer bovenop krijgen.

842. I knew him faraway = ik kende hem op een afstand.

843. I mind him = ik zie hem nog.

851. Y o u b e is plat voor *you are.*

855. T w i c e: Van *Lee* tot *Arden*, van *Arden* tot *Ray.*

866. B a i r n s is een provincialisme voor *boy.*

872. M a r k m e = Luister geed wat ik zeg.

876. S a v e f o r t h e b a r b e t w e e n u s = behalve wat betreft den slagboom tusschen ons.

879. L a t e s t moest in proza *last* zijn.

886. M u s t n o t = mag niet.

890. Zie reg. 234.

E.

Vertaling in het Engelsch van de opgave in het 4de Nummer. [1])

There are people who cannot bear[1] the sun to shine for the benefit of[2] every man and animal[3], and if possible[4] they would turn it into a candle[5], so as to[6] shut[7] it up in their room and enjoy it quite alone[8].

1. *whom it annoys that.... shines.*
2. *for.*
3. *animal, brute, beast.* — Strikt genomen staat *animal* tegenover *plants* en *minerals*, *brute* (redeloos wezen) tegenover *man*, en is *beast* het dier, dat, afgescheiden van de vraag of het eene rede heeft of niet, slechts de ingeving zijner hartstochten volgt. In het gewone leven echter staat *animal* tegenover *man*, zoodat hier eigenlijk moest staan *man and beast*, maar toch *man and animal* beter is. De onbeschaafde Engelschen bedoelen met *animal* slechts een *viervoetig dier*. Nog onlangs heb ik herhaalde malen door Engelschen hooren beweren: „A sparrow is not an *animal*, it is a *bird.*" Ook mijne bewering, dat de *bee* en de *salmon* wel degelijk *animals* waren, werd met een zeker medelijden aangehoord.
4. *if they (only) could.*
5. *make a candle of it.*
6. *in order to.*

---

[1]) Dit is woordelijk de vertaling, die door Mej. H. E. F. te 's-Hage werd ingezonden. Enkele opmerkingen zullen haar zeker niet onwelkom zijn. Wanneer een woord of eene uitdrukking in den tekst niet goed is, wordt dit in de noten vermeld.

7. *lock.* — Bij *to lock* is een sleutel noodig, bij *to shut* is dit geen vereischte.

8. *enjoy it all by themselves; have it all to themselves.*

That is not like me[1]: as soon as, by sowing or otherwise[2], I have got[3] some fine plant or other, I have but[4] one desire, viz.[5], to take slips[6] or seeds of it to all the gardeners of my friends[7] in the neighbourhood[8].

1. *I am not one of those.* — *Not I* beteekent iets anders. Zie opgaven voor het 6de Nr.

2. *in another way (manner).* — *Anyhow* beteekent iets anders, nl.: *onverschillig op welke manier.*

3. *obtained.*

4. *only.*

5. *Namely.* — *Viz.* is eene afkorting van het Latijnsche *videlicet (vaïdéliset)* = zie namelijk. Hoe komt men nu aan de *z?* Vroeger gebruikte men in handschriften een afkortingsteeken, dat veel op de lange z geleek: ȝ. Zoo schrijft men ook nog steeds *oz.* = *o*ȝ = *ounce.*

6. *cuttings.*

7. De heer VAN THIEL merkt op: Er zal wel bedoeld zijn: *the gardeners of all my friends.*

8. Zie blz. 44, 2de Nr. — *Environs* beteekent *omstreken.* Men spreekt b. v. van *beautiful environs.*

I enjoy the thought[1] of my flower being admired[2] by experts[3] and of doing[4] good people a favour.

1. *I enjoy the thought* is: *ik geniet de gedachte*, hetgeen niet de juiste bedoeling weergeeft. Men zegge: *I revel in the thought.*

2. Dit, weer in het Holl. overgezet, luidt: *dat mijn bloem bewonderd wordt* en niet *zal worden.* Men zegge dus: *that my flower will be admired.*

3. *Expert* is een *deskundige.* Het moet hier vervangen worden door *connoisseur (kǫnesïúr'ă).*

4. Hier is de beteekenis van het Hollandsch niet weergegeven. Het is de bloem, die genoegen moet doen: men zegge dus in aansluiting met aanm. 2: *and give pleasure to honest (good) people.*

They treat me in the same way[1]; the result is that we grow fond of one another[2], — in this manner[3] I become[4] rich in flowers without spending a single penny[5].

1. *deal with me the same.*

2. Deze zinsnede is zeer goed Engelsch, maar geeft niet juist de beteekenis weer, in de Holl. woorden gelegd. Er is geen sprake van *gevolg* (result), er is geen sprake van *worden* (grow). Men vertale aldus: *(besides, moreover) we like one another (each other) very much (into the bargain)*, want *gaarne lijden* kan niet letterlijk weergegeven worden.

3. *thus; in this way. So* beteekent aan het begin van een zin *dus*, en kan daarom hier niet gebruikt worden.

4. *Become* is hier niet juist. Men zegge: *get* of *grow*, want de bedoeling is: *trapsgewijze worden.*

5. *Farthing* is meer overeenkomstig het Engelsche spraakgebruik.

Vertaling in het Nederlandsch van: *Mrs. Caudle's Curtain Lectures.*

(Zie 4de Nummer.)

Mijnheer Kandeel heeft aan een vriend zestig gulden geleend. *(Slot).*

„Waar zou toch dat arme Mopje [1]) zijn? Terwijl jij die zestig gulden uitleende, is het beest [2]) den winkel uitgeloopen. Je weet heel goed [3]), dat ik hem nooit op straat laat, uit angst dat hij door een of anderen dollen hond zal gebeten worden, en dan thuis komen en al de kinderen bijten. Het zou me nu in 't geheel niet verwonderen, als het dier thuis kwam met de watervrees en de heele familie dol werd. Maar wat kan jou je familie schelen, als jij maar met zestig gulden den royalen mijnheer kunt uithangen?

„Hoor je dat luik wel heen en weer klappen? Ja, — ik weet best wat er aan mankeert, net zoo goed als jij; er moet een nieuwe sluiting aan gemaakt worden. Ik wou juist van daag den smid laten komen, maar nu is er geen kwestie van: *nu* moet het 's nachts maar klappen, omdat [4]) jij zestig gulden hebt weggegooid.

---

[1]) *Mopsy* (Webster schrijft *mopsey* en *moppet*) is letterlijk *poppetje.*

[2]) Let op het Engelsch en het Nederlandsch gebruik: *the dog = het beest.*

[3]) *Heel goed* is hier ter versterking ingevoegd; het Engelsch drukt dit uit door een sterken nadruk op het werkwoord te leggen.

[4]) *Since* beteekent hier niet *sedert*, maar *aangezien, daar, omdat.*

„Hè! daar valt roet uit den schoorsteen. Ik heb nergens meer hekel aan dan aan den stank van roet. En dat weet je heel goed; maar wat kan het jou schelen, of ik iets prettig vind of niet! *Veeg den schoorsteen*! [1]) Ja, je hebt mooi praten: veeg den schoorsteen — maar hoe zal men schoorsteenen laten vegen — hoe zullen ze betaald worden door menschen, die niet op hun zestig guldens passen?

„Hoor je de muizen door de kamer loopen? [2]) *Ik* hoor ze heel goed. [3]) Als ze jou nu nog uit je bed trokken, zou het niet hinderen. *Zet een val*! O ja, het is heel gemakkelijk om te zeggen — zet een val. Maar hoe moet men aan muizenvallen komen, als men iederen dag zestig gulden verliest?

„Hoor! Ik weet zeker, dat er beneden leven is. Het zou mij in 't geheel niet verbazen, als er dieven in huis waren. Wel, het *kan* ook de kat wel zijn; maar het is vrij zeker, dat er den een of anderen nacht dieven in huis zullen komen. Er is een ellendige sluiting aan de achterdeur; maar het zijn nu geen tijden, om aan grendels en bouten te denken, als men niet op zijn zestig gulden wil passen.

„Marianne had morgen naar den tandmeester moeten gaan. Er moeten drie tanden van haar getrokken worden. Nu kan het niet gebeuren. Drie tanden, die den mond van het kind heelemaal bederven. Maar zij moeten er in blijven en het liefste gezichtje van de wereld mismaken. Anders had zij wel een baron [4]) kunnen krijgen. En wie zal haar nu willen hebben, als zij groot wordt? Niemand. Wij gaan dood en zullen haar alleen en onverzorgd in de wereld achterlaten. Maar wat kan jou dat schelen? Niets; als [5]) jij maar zestig gulden kunt verkwisten."

„En aldus", merkt Kandeel aan, „volgens mijn vrouw, kon zij — die goede ziel — geen satijnen japon koopen — de meisjes konden geen nieuwe hoeden krijgen — de contributie voor de waterleiding

---

[1]) Juffrouw Kandeel herhaalt op uitdagenden toon de korte opmerkingen van haar echtgenoot. In dat geval staan de woorden cursief gedrukt.

[2]) *Running* mag ook *run* zijn.

[3]) Het kan ook zijn, dat het cursief gedrukte *I* slaat op een gezegde van Caudle van de volgende strekking: *No* of *No, I don't*. In dat geval zou men in het Hollandsch moeten schrijven: N u, *i k* d a n w e l.

[4]) Het behoeft nauwelijks gezegd, dat *baron* niet de letterlijke vertaling is van *lord*.

[5]) *So* (= als) beteekent *onder voorbehoud, zoo lang als*, en is dus meer beperkend dan *if* = *op voorwaarde dat*.

moest blijven staan — Jantje [1]) zou zeker zijn dood vinden ten gevolge van een kapotte ruit — onze brandassurantie kon niet betaald worden, zoodat wij allen slachtoffers zouden worden van het verslindende element — wij konden niet naar Margate gaan, en Karolientje zou een vroegen dood sterven — de hond zou thuis komen en ons allen de watervrees bezorgen — het luik zou ten eeuwigen dage klappen — het roet zou onophoudelijk naar beneden vallen — wij zouden nooit [2]) een oog dicht kunnen doen wegens de muizen — dieven zouden telkens inbreken — onze lieve Marianne zou onverzorgd achterblijven en eene oude vrijster worden — en nog zoo veel andere onheilen, die op ons hoofd neerkwamen, en dat alles, alles, omdat ik met alle geweld wou voortgaan zestig gulden uit te leenen!"

E.

Correspondentie.

Voldoende antwoorden werden ontvangen van :

I. Mej. I. C. W., York. — L. L. van Thiel, Purmerend. — T. H. Lazet, Dordrecht. — Mej. H. v. V., V. — J. T. Hintzen Jr., Hilversum. — J. P. v. D., D. — G. Tielrooy, den Burg. — T. Molendijk, Rotterdam. — Conrad, Haarlem. — G. v. G., 's B.

II. P. Z. — F. G. van der Mast, Rotterdam. — L. L. van Thiel, Purmerend. — H. Th. Karsen, Amsterdam. — H. Baay, Amsterdam. — J. W. H. Deckers, Heeze. — T. Molendijk, Rotterdam. — J. F. Hintzen, Jr., Hilversum. — J. P. v. D., D. — F. G. van den Berg, Bruinisse — G. Tielrooy, den Burg.

III. J. W. H. Deckers, Heeze (1, 3). — Mej. I. C. W., York (2, 3). — Mej. H. E. F., 's-Hage (2, 3). — T. J. Groenman (1). — T. H. Lazet (2). — Mej. H. v. V., V. (1). — J. F. Hintzen, Jr. (1, 2). — J. P. v. D., D. (3). — Conrad, Haarlem (2). — Th. A. R., Delftshaven (1, 3).

---

[1]) Nog steeds zijn er onder de inzenders, die *Jack* door *Jacob* vertalen.

[2]) Het is hier niet noodig *never* op te vatten in de beteekenis, waarin Mrs. Caudle het gebruikt heeft. n. l. van *bepaald niet*, *in 't geheel niet*.

Antwoorden op de vragen in het 4de Nummer.

1. De letters achter de woorden geplaatst hebben de volgende betcekenis: S = zelfst. naamw.; A = bijv. naamw.; V = werkw.

absent *(ăbsant)*, A, afwezig, verstrooid.
to absent oneself *(absént)*, V, zich verwijderen.

abstract *(ăbsträkt)*, S en A, uittreksel; afgetrokken.
to abstract *(abstrăkt)*, V, afzonderen, een uittreksel maken.

accent *(ăksant)*, S, nadruk.
to accent *(aksént)*, V, den nadruk leggen op.

affix *(ăfiks)*, S, achtervoegsel.
to affix *(afíks)* = achtervoegen.

augment *(ógmant)*, vermeerdering.
to augment *(ōgmént)*, V, vermeerderen.

august *(ógast)*, S, Augustus.
august *(ōgǽst)*, A, verheven, indrukwekkend.

bombard *(bémbā·ăd)*, S, bombardement [1]).
to bombard *(bambā·ăd)*, V, bombardeeren.

colleague *(kólī·g)*, S, ambtgenoot.
to colleague *(kalī·g)*, V, ambtgenoot zijn.

collect *(kólekt)*, S, kort gebed.
to collect *(kalékt)*, V, verzamelen.

comment *(kóment)*, S, aanmerking.
to comment *(kaménť)*, V, aanmerken.

compact *(kómpăkt)*, S, overeenkomst.
compact *(kampăkt)*, A en V, dicht, opeengedrongen; samendrukken.

complot *(kómplot)*, S, samenzwering.
to complot *(kamplót)*, V, samenzweren.

comport *(kómpōăt)*, S, gedrag.
to comport *(kampōăt)*, overeenstemmen.

compound *(kómpŏund)*, S en A, mengsel; samengesteld.
to compound *(kampáund)*, V, mengen, een overeenkomst sluiten.

compress *(kómpres)*, S, kompres eene wond).
to compress *(kamprés)*, V, samendrukken.

---

[1]) Wordt alleen nog in poëzie aangetroffen.

concert *(kǫ́nsat)*. S, overeenstemming, concert.
concrete *(kǫ́nkrı·t)*, A en S, concreet; vaste massa.
conduct *(kǫ́ndakt)*, S, gedrag.
confect *(kǫ́nfekt)*. S, suikergoed.
confine *(kǫ́nfaın)* [1]), S, grens.
conflict *(kǫ́nflikt)*, S, botsing.
to conjure *(kœ́ndžə)*, V, tooveren, betooveren.
conserve *(kǫ́nsœav)*, S, konserf.
console *(kǫ́nsōul)*, S, console.
consort *(kǫ́nsat)*, S, gemaal.
contest *(kǫ́ntest)*, S, twist.
contract *(kǫ́ntrækt)*, S, contract.
contrast *(kǫ́ntrā·st)*, S, contrast.
converse *(kǫ́nvœas)*, A en S, omgekeerd; omgang.
convert *(kǫ́nvat)*, S, bekeerling.
convict *(kǫ́nvikt)*, S, veroordeelde.
convoy *(kǫ́nvoı̆)*, S, konvooi.
descant *(déskant)*, S, variatie op een lied, verhandeling.
desert *(dézat)*, A en S, woest; woestijn.
detail *(dı̆·tēıl)*, S, bijzonderheid.
digest *(dâı̆džest)*, S, kort overzicht.
entrance *(éntrans)*, S, binnenkomst.
escort *(éskǭăt)*, S, vrij geleide.

to concert *(kansœ́ăt)*, V, overeenkomen, beramen.
to concrete *(kankrı́·t)*, V, tot ééne massa worden.
to conduct *(kandœ́kt)*, V, gedragen.
to confect *(kanfékt)*, V, inmaken.
to confine *(kanfáın)*, V, binnen de grenzen houden.
to conflict *(kanflíkt)*, V, in botsing komen
to conjure *(kanjŭ̈·ă)*, V, smeeken.
to conserve *(kansœ́av)*, V, bewaren.
to console *(kansŏ̈ul)*, V, troosten.
to consort *(kansǫ́ăt)*, omgaan.
to contest *(kantést)* V, twisten, betwisten.
to contract *(kantrækt)*, V, een contract aangaan.
to contrast *(kantrá·st)*, V, een contrast vormen.
to converse *(kanvœ́ăs)*, V, omgang hebben.
to couvert *(kanvœ́ăt)*, V, bekeeren.
to convict *(kanvíkt)*, V, overtuigen.
to convoy *(kanvŏ́ı̆)*, begeleiden.
to descant *(diská·nt)*, V, eene variatie zingen; breedvoerig bespreken.
desert *(dizœ́ăt)*, S en V, verdienste; verlaten.
to detail *(ditēıl)*, V, in al de bijzonderheden meedeelen.
to digest *(didžést)* [2]), V, verteren.
to entrance *(intrá·ns)*, V, in verrukking brengen.
to escort *(iskǫ́ăt)*, V, begeleiden.

---

[1]) Gewoonlijk in het meervoud.
[2]) Ook *daı̆džést*.

essay *(ésēĭ)*, S, verhandeling.
to essay *(isḗĭ)*, V, beproeven.

export *(éksp̣ăt)*, S, uitvoer.
to export *(ikspǫ̆́at)*, V, uitvoeren.

extract *(ékstrăkt)*, S, uittreksel.
to extract *(ikstrăkt)*, V, uittrekken.

ferment *(fœ̆ament)*, S, gisting.
to ferment *(fœ̆amḗnt)*, V, gisten.

forecast *(fǫ̆́ākā·st)*, S, voor-overleg.
to forecast *(fǭăkā́·st)*, V, vooraf beramen

foretaste *(fǫ̆́ătḗist)*, S, voorproef.
to foretaste *(fǭătḗist)*, V, een voorproef hebben.

frequent *(frīˑkŭant)*, A, menigvuldig.
to frequent *(frekŭḗnt)*, V, druk bezoeken.

gallant *(găland)*, A, dapper.
gallant *(gălănt)*, A, galant, beleefd.

impact *(ímpăkt)*, S, botsing.
to impact *(impăkt)*, V, tegen elkander drukken, inééndrijven.

import *(ímpǭăt)*, S, invoer, inhoud, belang.
to import *(impǫ́ăt)*, V, invoeren, bedoelen.

impress *(ímpres)*, S, stempel, afdruksel.
to impress *(imprés)*, V, stempelen, inprenten, pressen.

imprint *(ímprint)*, S. afdruksel.
to imprint *(imprínt)*, V, stempelen, drukken, afdrukken.

incense *(ínsans)*, S, wierook.
to incense [1]) *(inséns)*, V, toornig maken.

inlay *(ínlēĭ)*, S, ingelegd werk.
to inlay *(inlḗĭ)*, V, inleggen (hout, ivoor, enz.).

insult *(ínsœlt)* S, beleedigen.
to insult *(insœ́lt)*, V, beleedigen.

levant *(lévant)* [2]), A, oostersch.
levant *(levắnt)*, S, de Levant.

minute *(mínit)*, S en V, minuut, korte aanteekening; in 't kort aanteekenen.
minute *(mĭnĭúŭt)* [3]), A, haarklein, nauwkeurig.

object *(ǫ́bdžekt)*, S, voorwerp, doel.
to object *(ǫbdžékt)*, V, tegenwerpen.

outgo *(áŭtgōŭ)*, S, uitgave (omgekeerd van *income*).
to outgo *(aŭtgǫ́ŭ)*, V, voorbijstrestreven, overtreffen.

outlay *(áŭtlēĭ)*, S, uitgave.
to outlay *(aŭtlḗĭ)*, V, uitgeven, (gewoonlijk *to lay out*).

outleap *(áŭtlīˑp)*, S, ontvluchten.
to outleap *(aŭtlíˑp)*, V, over.... heen springen.

perfect *(pœ́fekt)*, A, volmaakt.
to perfect *(pafékt)*, V, volmaken.

---

[1]) In de beteekenis van *bewierooken* is de klemtoon twijfelachtig.

[2]) Wordt ook *līˑvant* uitgesproken.

[3]) *maĭnĭúŭt* is ook goed.

perfume *(pœ́ăf'ĭūŭ'm)*, S, geur.

to perfume *(paf'ĭúŭ'm)*, V, een aangename geur geven.

permit *(pœ́ămit)*, S, geleibiljet.

to permit *(pamít)*, V, toestaan.

prefix *(prî'fiks)*, S, voorvoegsel.

to prefix *(prifíks)*, V, voorvoegen.

premise [1]) *(prémis)*, S, premisse (vooropgezette stelling).

to premise *(primáiz)*, V, vooropstellen.

presage *(présidž)*, S, voorspelling, voorteeken.

to presage *(prisĕ́idž)*, V, voorspellen.

present *(présant)*, A en S, tegenwoordig; geschenk.

to present *(prizént)*, V, schenken, aanbieden.

produce *(pró̤dĭuŭ's)*, S, voortbrengsel.

to produce *(pradĭúŭ's)*, V, voortbrengen.

project *(pró̤džekt)*, S, ontwerp.

to project *(pradžekt)*, V, ontwerpen, uitsteken.

protest *(pró̤test)*, S, protest.

to protest *(pratést)*, V, protesteeren, betuigen.

rebel *(rébal)*, A en S, oproerig; oproerling.

to rebel *(ribél)*, V, oproer maken.

record *(rékō̤ăd)*, S, gedenkschrift.

to record *(rikō̤ăd)* te boek stellen.

refuse *(réfĭūŭ'z)*, S, uitschot.

to refuse *(rifĭúŭ'z)*, V, weigeren.

retail *(rî'tēĭl)*, S, verkoop in het klein (omgekeerd *wholesale*).

to retail *(ritēĭl)*, V, in het klein verkoopen.

subject *(sœ́bdžekt)*, A en S, onderworpen, onderhevig; onderwerp, onderdaan.

to subject *(sabdžékt)*, onderwerpen.

supine *(sĭúŭ'paĭn)*, S, supinum (in de Latijnsche spraakkunst).

supine *(sĭuŭ'páĭn)*, A, op den rug liggend (omgekeerd van *prone*).

surname *(sœ́ănēĭm)*, S, bijnaam, achternaam.

to surname *(sœănéĭm)*, V, een bijnaam geven.

survey *(sœ́ăvēĭ)*, S, overzicht, landmeting.

to survey *(sœăvéĭ)*, overzien.

torment *(tō̤ămant)*, S, kwelling.

to torment *(tō̤ăménť)*, V, kwellen.

transfer *(trănsfœ́ă)*, S, overdracht (van bezittingen), overbrenging.

to transfer *(trănsfœ́ă)*, V, overdragen, overbrengen.

transport *(trănspō̤ăt)*, S, vervoer, vervoering.

to transport *(transpō̤ăt)*, V, vervoeren, in verrukking brengen.

---

[1]) *premises* = gebouw met bijbehooren.

undress *(éndres)*, S, négligé, (huis-kleeding).

to undress *(andrés)*, V, ontkleeden.

upstart *(épstä·ăt)*, S, parvenu.

to upstart *(apstä·ăt)*, V, plotseling opspringen.

2. to hold. [1])

a. Door krachtsinspanning (hoe gering ook) *houden, vasthouden: Hold* your tongue = Houd uw tong terug (het denkbeeld van krachtsinspanning drijft hier boven). — (Pray,) *hold* my cigar, just for a moment (wend uwe krachten aan, om de sigaar vast te houden). — He *held* the child by the right hand (hij hield met inspanning van kracht het kind vast). — The servant *held* the lamp to light me out (zij gebruikte haar kracht om de lamp vast te houden). — The rope must be very strong to *hold* such a large ship (de kracht van het touw is noodig om het schip vast te houden).

to keep.

a. Het eigendomsrecht uitoefenen over, in zijn bezit hebben, houden, behouden, voor langer of korter tijd. He keeps a dog (*holds* zou beteekenen: hij houdt den hond b. v. in de hand). — You may *keep* that book, I do not want it any more (*hold* zou beteekenen: gij moogt dat boek b. v. in de hand houden). Zoo ook he *keeps a shop, a dog,* etc. (hij bezit een winkel, een hond, enz.). Op het bevel *keep your tongue* zou een klein kind antwoorden: *ik zal 'm ook niet weggeven. Keep my cigar* zonder meer zou zijn: *behoud* mijne sigaar. *The servant kept the lamp etc.* zou beteekenen: de meid hield er eene lamp op na, om, enz.

Zoo zien wij, dat bij *to hold* het denkbeeld van de *wijze*, waarop de handeling geschiedt, vooropgesteld wordt, terwijl bij *to keep* de *duur* van de handeling op den voorgrond treedt en de *wijze* niet in aanmerking komt. Van daar, dat men zegt: *hold that book for a moment* en *you may keep that book for three weeks.*

In bijna alle gevallen kan men met geringe wijziging de woorden *to keep* en *to hold* met behulp van deze verklaring omschrijven. Iemand wordt als verdacht persoon tegen zijn wil aangehouden (*held*) door de politie, om hem het ontsnappen te beletten (de *wijze*, waarop het houden geschiedt). Hij wordt vastgehouden (*kept*), tot zijne onschuld bewezen wordt (de *duur* van het houden). Men zegt *keep*

[1]) De opgegeven voorbeelden zijn in de volgende regelen ingelascht; zij zijn van Mej. J. C. W. te York.

quiet, omdat de *duur* van de handeling op den voorgrond staat. Om dezelfde reden moet men schrijven: *my mother k e p t the apples in her cupboard, and gave me one from time to time.* Er is dus groot verschil tusschen: *he h o l d s the money I gave him in trust* en *he keeps, etc.; he h o l d s* (heeft) *this opinion* en *he k e e p s* (blijft bij) *this opinion.*

b. Officieel bewerkstelligen: He *holds* a service (godsdienstoefening). Parliament *held* a session. A meeting (festival) was *held* yesterday.

b. In eere houden of bewaren: To keep the sabbath, a feast, the passover. Lord have mercy upon us and incline our hearts to *keep* this law.

c. Te vertrouwen zijn: Trust in God, that anchor *holds.* That rule *holds* (gaat door, gaat op).

c. Getrouw zijn aan: He *keeps* his word, promises. [1])

d. Inhouden: That jug *holds* two pints.

d. Onder zijne hoede nemen: The Lord will *keep* thee. To have a thing in safe-*keep*ing. The shepherd *keeps* his flock.

e. Beschouwen: I shall never *hold* that man my friend. — . . . they *held* and considered that their business and profession was to get as much from every boy as could by possibility be screwed out of him. (DICKENS, *Nickleby.*)

e. Blijven in: he must *keep* his room, his bed.

E.

3. I thank you very much (I am much obliged) for your assistance. *Don't mention it.* [2])

I beg your pardon (I beg pardon, beg pardon, pardon) ? I don't understand you. [3])

I beg your pardon, etc., I did not mean to hurt you.

Mej. H. E. F. te 's Hage.

---

[1]) Toch zegt Tennyson in Enoch Arden: Let me *hold* my promise (regel 871).

[2]) *You are quite welcome to it.* E.

[3]) Minder beleefd is: *What do you say?* of *what say?* E.

Brievenbus.

Mej. C. v. d. B. te O. — *Capelocracy* is gevormd naar het model van *aristocracy* en dergelijke woorden. De samenstellende deelen zijn: *capella* (Chapel), eene kerk, van minder allooi of niet tot de staatskerk behoorende en *cracy* (regeering, van een Grieksch werkw., dat *regeeren* beteekent). *Capelocracy* is dus letterlijk: *de chapelwereld.* Brengt gij deze verklaring in verband met den door u bedoelden zin:

„At this time there emerged from a milliner's house (shop, to outward appearance, it was not, evincing its gentility and its degree above the *Capelocracy*, to use a certain classical theologism, by a brass plate on an oak door, etc."

dan zal het u duidelijk zijn, dat hier bedoeld wordt een winkel, die niet tot het mindere soort behoort, want er staat zelfs een koper naambordje op de deur.

Idem. — Een *dinner-waggon* is in ons land niet of slechts bij uitzondering in gebruik. Naar mijn beste weten bestaat er ook geen woord voor.

T. H. L. — Tot mijn spijt kan ik u niet mededeelen, wat de beteekenis is van de volgende uitdrukkingen, die in Washington Irving's Sketchbook (Old Christmas, § Christmas Eve) voorkomen:

To shoe the wild mare.
To steal the white loaf.

Natuurlijk zijn het tijdpasseeringen voor den winteravond, vermoedelijk Amerikaansch. Ik heb tevergeefs twee dagen lang in het Britsch Museum te Londen naar eene oplossing gezocht; ook kon geen enkel Engelschman, dien ik ontmoette, mij eenige inlichting geven. Misschien kan een onzer lezers ons helpen.

Th. A. R. te Delftshaven. — *To take French leave* zinspeelt, volgens Dr. Brewer, op de gewoonte van de Fransche soldaten, die, bij hunne invallen in het land van den vijand, nemen wat zij noodig hebben, zonder verlof aan de eigenaars te vragen.

Het heeft de beteekenis gekregen van: *de plaat poetsen, zonder iets te zeggen; stil uitknijpen.*

In eene courant van den 16den October, 1805, staat:

„On Thursday last Monsieur J. F. Desgranche, one of the French

prisoners of war on parole at Chesterfield, took *French leave* of that place, in defiance of his parole engagement."

Hieruit zou men opmaken, dat het reeds tachtig jaar geleden algemeen de beteekenis had van: *stil uitknijpen.*

J. W. H. Deckers te Heeze. — Zeer zeker is *Scarecrow* eene goede vertaling voor *vogelschrik*, maar niet in de vertaling van het vorige nummer. Werd er *Scarecrow* bedoeld, dan zou er in het Nederlandsch staan: ***De*** *Vogelschrik.* In de bedoeling van het stukje is *vogelschrik* een begripsnaam en geen voorwerpsnaam.

Idem. — Zoo gaat het in de wereld = *Such is the world (Such is life).*

Ik heb jaren lang zaken met hem gedaan = *I have been dealing with him for years.*

Op hoeveel komt het stuk = *How much do they come to each? — How much a piece? — What is the price of each?*

Measure for measure; if you want to give, you must take = *Leer om leer; sla je mij, ik sla je weer* (eigenlijk: *wie kaatsen wil moet de bal verwachten.)*

We shall have a hot day *of it.* — Zie BRIEVENBUS in Nr. 4.

As on the last occasion = *evenals bij de vorige gelegenheid.*

Plain joints = *ribstukken, op de gewone wijze toebereid,* dus *gebraden.*

Mr. Nosebud, *I say* — only one word. — *I say* beteekent hier *zeg eens; hoor eens.*

Mej. P. Z. te R. — Ik kan u de volgende titels van goede Engelsche woordenboeken opgeven: Calisch (*f* 16.—), Servaas de Bruyn (*f* 8.40), Piccardt (*f* 3.50), Elwell (Eng.-Duitsch, Duitsch-Eng. *f* 3.25).

T. J. G. — *Earl* is een Engelsche graaf; *count* is een buitenlandsche graaf.

Idem. — *To shake any one by the hand* is goed; meer gebruikelijk is: *to shake hands with a person.*

J. F. Hintzen Jr. te Hilversum. — De Engelsche burgemeesters spreekt men aan als volgt:

My Lord (Mayor)..... London, York en Dublin.
My Lord (Provost)..... Edinburg.
Mr. Mayor (Sir)..... alle andere plaatsen.

Idem. — Een grooten handel drijven = *to carry on a large (extensive, brisk), trade.*

Idem. — *Meagre* en *meager* zijn beide goed; zoo ook *theatre* en *theater*. De eerste spelwijze in beide gevallen is de meest gebruikelijke.

Idem. — Op zijn best = *at the best.*

L. L. van Thiel te Purmerend. — De vertaling van „only in a trumpery novel *that is,*" door mij in de Brievenbus van het vorige Nr. gegeven, is volkomen juist. Indien men de door u voorgestelde vertaling: *zoo iets komt alleen in van die dwaze romans voor*, in het Engelsch terug gaf met de woorden: „only in a trumpery novel *that is,*" dan zou men daardoor toonen, weinig op de hoogte van de Engelsche taal te zijn.

Opgaven voor het eerste Nummer (2de jaargang).

(*Zie Omslag.*)

Antwoorden worden ingewacht vóór of op 1 Nov. e. k.

I. Onderwerp voor een brief: Geef aan eene dame eene korte beschrijving van uwe woonplaats, die zij binnenkort wenscht te bezoeken.

II. Vertaal in het Nederlandsch: HUME: *A History of England*, p. 670.

The threatening nature of the northern league now demanded serious attention. In March the king of Prussia had notified to the Hanoverian government his accession to it, and the closing of the mouths of the Elbe, the Weser, and the Ems; and he demanded and obtained immediate military possession of Hanover. A little previously Hamburg had been seized in the name of the king of Denmark by prince Charles of Hesse, at the head of 15000 men, and an embargo laid on all British property. Remonstrances having failed, a fleet of 18 sail of the line, with frigates, gunboats, and bomb- vessels, was despatched to Denmark, under the command of sir Hyde Parker, with Nelson as his second; but the latter was in reality the commander. The Danish navy itself was considerably superior to the force despatched against it, and Nelson pressed the necessity of hastening operations before the breaking up of the ice enable the Russians to

come to the assistance of the Danes. The passage of the Sound was preferred to that of the Belt though more exposed to the guns of the enemy, and by keeping near the Swedish coast the fire of Kronborg castle was avoided. Between Copenhagen and the sand-bank which defends its approach the Danes had moored floating-batteries mounting 70 guns; and 13 men-of-war were also posted before the town. Nelson led in with the greater part of the fleet and anchored off Draco point, while sir Hyde Parker with the remainder menaced the Crown batteries. Two of Nelson's ships grounded in going in, so that he could not extend his line. The action was hot, and sir Hyde Parker hoisted the signal to desist, but Nelson would not see it, and, hoisting his own for closer action, ordered it to be nailed to the mast. The Danes, encouraged by the presence of the crown-prince, fought with desperate valour; but by half past three the Danish ships had all struck, though it was impossible to carry them off on account of the batteries. Nelson now sent a note ashore addressed "to the brothers of Englishmen, the Danes", in which he remarked that if he could effect a reconciliation between the two countries he should consider it the greatest victory he had ever gained. Subsequently he had an audience of Christian VII, the effect of which was that Denmark was detached from the league.

III. 1. Noem de woorden, die hetzelfde of nagenoeg hetzelfde worden uitgesproken als de volgende, en geef hunne beteekenis: able, aloud, altar, auger, bald, board, bold, braid, brood, bridal, castor, cellar, collar, dire, find, fur, guest, hire, lesson, liar, load, mayor, owed, plaintiff, rode, sower, tide, weighed.

2. Verklaar met voorbeelden de woorden: *deal*, *part* en *party*.

3. Vertaal in het Engelsch: Compliment van mevrouw A. en zij laat vragen, hoe laat u morgen avond thuis komt. — Doe mijn complimenten aan uwe moeder.

IV. Ter vertaling in het Engelsch, de volgende zinnen, die op een der examens in Augustus l. l. te Utrecht zijn opgegeven:

1. Men geloofde aan de waarheid van zijne woorden, niet waar? Natuurlijk, welke reden was er om er aan te twijfelen?

2. De ongelukkige trad de kamer binnen, bevende van koude, en

vermoeid van de langdurige ontberingen, waaraan hij op zijn tocht was blootgesteld geweest.

3. Ik verleende hem de beloofde hulp, opdat hij zich niet zou kunnen beklagen of eenige verontschuldigingen zou kunnen aanvoeren.

4. Hebt gij den zwager van mijne nicht ook ergens gezien? Neen; ik heb hem overal gezocht, doch hij was nergens te vinden.

5. Het zijn zwakke zielen, zegt men, die bang zijn voor spoken of geestverschijningen. Dat kan wel waar zijn, toch is menig onverschrokken zeeman bang voor „den Vliegenden Hollander."

6. Ik heb drie kwart el meer noodig voor eene japon dan gij; dit maakt evenwel niet zoo'n aanmerkelijk verschil op zulk een kostbaar kleedje.

7. Willem de Zwijger, die in vijftienhonderd drie en dertig geboren en in vijftienhonderd vier en tachtig vermoord is, onderscheidde zich door zulke zeldzame talenten, dat zijn naam als staatsman de bewondering van alle tijden zal opwekken.

8. Wanneer wij dit in aanmerking nemen, kunnen wij hem menige dwaasheid vergeven.

9. De jaloerschheid spoorde haar tot die misdaad aan. Zij had den jongeling lief, en kon niet verdragen, dat hij een ander beminde.

10. Hoe komt het, dat gij u altijd laat bedienen? Het is schande, dat gij niet beter voor uwe oude moeder zorgt en haar het leven wat aangenamer maakt.

11. Bij gebrek aan bewijzen moest de gevangene losgelaten worden; hij had 3 maanden in de gevangenis gezeten.

12. Die tweelingen gelijken zooveel op elkaar, dat ik ze nooit uit elkander kan houden. Toch, wanneer ik hen bij elkaar zie, vind ik dat er groot verschil tusschen hen bestaat.

Hoe moet ik het woordje „men" in het Engelsch vertalen?

Mej. A. M. Donk, te *Heyen*.

De vraag, aan het hoofd dezer bladzijden geplaatst, kwam ons belangrijk genoeg voor, om er een afzonderlijk hoofdstuk aan te wijden, aangezien er in alle leerboeken een beknopt antwoord te vinden is.

De moderne talen, die op onze scholen onderwezen worden, hebben een woordje, dat ons „men" genoegzaam weergeeft, de Franschman heeft „on", de Duitscher „man". Geen wonder, dat wij ook in het Engelsch gaarne *één enkel* woord daarvoor zouden vinden. Het streven van den mensch, om zijne wenschen bevredigd te zien, treedt ook hier weer duidelijk aan het licht; veelal toch hoort men op de vraag: „Hoe vertaalt men in het Engelsch *men?*" zonder aarzelen antwoorden: „Door *one,*" en daarmee maakt men zich van de zaak af. Bovendien gelijkt dit woordje zooveel op het alom bekende Fransche *on*, dat het zeer verleidelijk is het bovengenoemde antwoord voor waar aan te nemen; zelfs ging men vroeger zoover te beweren, dat *one* uit *on* ontstaan was. Dit is geheel bezijden de waarheid.

De lezer mag zich troosten met de gedachte, dat er vroeger in de Engelsche taal, met name in het Angelsaksisch, een woord was, dat geheel overeenkwam met ons *men*, namelijk: *man*, *mon* of *men*. Door de verwarring echter, die bij de komst der Normandiërs in 1066 in de Engelsche taal ontstond, ging dit woordje langzamerhand verloren, en moet men nu tot allerlei plaatsvervangers zijne toevlucht nemen. John Earle kan dan ook niet nalaten, zich in zijn „Philology of the English Tongue" over dit verschijnsel aldus te beklagen:

„Our language is at present singularly embarrassed for want of this most useful pronoun. At one time we have to put a *we*, at another time a *you*, at another time a *they*, at other times *one* or

somebody; and it often happens that none of these will serve, and we must have recourse to the passive verb. . . . . There are probably few English speakers or writers who have not felt the awkwardness resulting from our loss of this most regrettable old pronoun. No other of the great languages labours under a like inability."

Dezelfde moeilijkheid, die den Engelschman tot deze klacht aanleiding geeft, bestaat ook voor ons, maar in grootere mate, want de Engelschman leert zich van kindsbeen af in het gemis van het woord *man* schikken, terwijl de Hollander zich in iederen zin moet afvragen: wat beteekent *men* hier en hoe zal ik het vertalen?

Wij willen dus voor het gemak van den lezer nagaan, wat *men* al zoo beteekenen kan, om daaruit de vertalingen in het Engelsch af te leiden.

Het zal een ieder, die over de zaak nadenkt, dadelijk in het oog vallen, dat *men* twee hoofdbeteekenissen heeft: eene *onbeperkte* en eene *beperkte*. Zoo kan de zin „*Men* moet eten om te leven" op twee manieren worden opgevat: 1°. in den *algemeensten* zin, zonder bijbeteekenis, 2°. b.v. als opmerking tegenover een *bepaald* persoon, die het eten schromelijk verwaarloost. In het Engelsch zouden voor deze twee gevallen verschillende woorden vereischt worden.

In de volgende voorbeelden kan *men* alleen eene *beperkte* beteekenis hebben:

1. Het is jammer, dat die dief ons ontsnapt is; *men* (wij, die hem hebben laten ontsnappen) had hem moeten gevangen zetten.

2. Hebt gij de medaille toegekend? — Ja, wij hebben haar aan plan N°. 2 gegeven. — Hoe jammer dat *men* N°. 1 niet bekroond heeft (hier is de eerste spreker uitgesloten).

3. Zijn de schilderijen verkocht? — Ja; ik heb getracht het te verhinderen, maar *men* wilde niet naar mij luisteren (de spreker en de aangesprokene zijn uitgesloten).

4. *Men* zal mij toestemmen, dat ik gelijk heb (de spreker is uitgesloten).

De volgende zijn de beteekenissen, die wij in staat geweest zijn voor *men* te vinden:

1. Zoo algemeen mogelijk, d. w. z. zonder iemand te willen uitsluiten of op een bepaald persoon te willen doelen. Het staat dan gelijk met *een mensch*: Als *men* oud wordt, wordt *men* grijs.

2. Eén of meer personen in onbepaalden, algemeenen zin genomen: Als *men* veel reist, kan *men* ook veel verhalen (= *iemand, een persoon*).

3. Hetzelfde als in N°. 2, maar met uitsluiting van zich zelf: Ik kan mij niet begrijpen, hoe *men* zoo iets doen kan (= *iemand, sommige menschen*).

4. Weer hetzelfde, maar met uitsluiting ook van den aangesprokene: kunt gij u begrijpen, hoe *men* zoo iets doen kan? (= *iemand, sommige menschen*).

5. *Een zeker iemand, maar ik weet niet wie: Men* klopt (= *er wordt geklopt*).

6. = *de menschen, de wereld:* Wat zal *men* wel zeggen, als die zaak ruchtbaar wordt.

7. = *wij: Men* ziet zoo spoedig den splinter in het oog van een ander, maar den balk in *zijn* eigen oog ziet *men* niet.

8. = *gij:* Wat is de beste manier om Engelsch te leeren? — De beste manier om eene vreemde taal te leeren is, te beginnen met den bijbel in die taal te lezen, als *men* hem ten minste in de moedertaal kent (de spreker is hier uitgesloten).

9. = *ze:* Gij zegt mij, dat *men* hem met rust had moeten laten, maar hij wilde zijn mond niet houden (de spreker en de aangesprokene zijn uitgesloten).

10. = *ik, gij*, wanneer men iets wil zeggen, dat op iedereen van toepassing is, maar in het onderhavige geval op den betrokken persoon. De Engelschman gebruikt hier *one*.

Men wil niet altijd met zulke domme vragen lastig gevallen worden (en dus *ik* ook niet).

Men wil niet altijd, enz. (ik begrijp mij dus zeer goed, dat *gij* het ook niet wilt).

Dit aantal beteekenissen van *men* is ongetwijfeld nog voor uitbrei-

ding vatbaar, maar het is voldoende om ons te overtuigen, hoe moeilijk het dikwijls is eene omschrijving er voor te vinden, om nog te zwijgen van eene juiste vertaling in het Engelsch. De eenige manier om tot dit laatste te geraken is, dunkt ons, de volgende: zoek eerst eene Hollandsche omschrijving, die de beteekenis zoo zuiver mogelijk weergeeft, en vertaal haar dan in het Engelsch. Voor dit doel bieden ons de spraakkunsten deze hulpmiddelen aan: de lijdende vorm, *a man*, *men*, *people*, *we*, *you*, *they*, *one*.

Wij willen van den regel afwijken en met het laatste woord beginnen, omdat dit zoo geheel en al in beteekenis van de andere woorden verschilt en men er gewoonlijk geen weg mee weet. Vele Hollanders verkeeren in de meening, dat *one* eene *onbepaalde* beteekenis kan hebben. Om het tegendeel te staven halen wij het volgende aan uit A. Bain LL.D., *A Higher English Grammar* (Longman & Co., 1879), blz. 31.

„Certain Pronouns of Demonstrative signification are called Indefinite, from signifying not any particular subject, but persons or things taken generally. Such are O n e and T h e y: '*one* cannot be sure of that; any of the little *ones*.'

T h e y is also used colloquially in this indefinite sense: '*they* say that the harvest is good'; but 'the harvest is said to be good' is better English.

In the first example, o n e is a special application of the old indefinite 'man', perhaps under some light influence of the French *on*, which is a corruption of *homme* — man. When the subject of the verb is unknown, or of little consequence, the French use *on*, as *on dit* — 'it is said' (by no one particular); 'on commence à ériger' — 'people begin to build'; it being no matter who are to be employed, provided the work is done. We use the passive in such cases: 'the building is begun'. We employ 'one' in somewhat different circumstances. Thus, if we were putting a supposition by way of argument or illustration, we might give it in the following forms: 'suppose *I* were to lose my way in a wood'; or, 'suppose *you* were to lose your way'; or, 'suppose *one* were to lose *one's* way'. All are made use of, but as a general rule, the last is preferred as a matter of good taste. The first is objectionable as verging on egotism, the second as using freedoms with another person, whereas the third is indifferent. 'If *one's* honesty were impeached, what should *one* do?' is a politer mode of making the supposition than to take either one's self, or the person addressed, for the example."

Zoo ook in Dickens' Christmas Carol: „To see the dingy cloud

come drooping down, obscuring everything, *one* might have thought that Nature lived hard by, and was brewing on a large scale (ik zou het ten minste gedacht hebben)."

Behalve de vertaling van *men* door *one* noemden wij *den lijdenden vorm*. Uit het hierboven aangehaalde van BAIN bleek ons reeds, dat men zich van dezen vorm bedient, wanneer het onderwerp van het werkwoord onbekend is of weinig ter zake doet. Wanneer iemand ons b. v. mededeelt, dat *men* verleden jaar in de eene of andere straat tien nieuwe huizen gebouwd heeft, dan kan het ons zeker al heel weinig schelen, *wie* ze gebouwd heeft; ja zelfs, zoo het mogelijk ware, dat ze zonder menschenhanden werden opgetrokken, zou het ons ook goed zijn. Alleen het feit, dat zij gebouwd werden is voor ons van belang. Gesteld nu, dat ook in het Nederlandsch het woordje *men* in onbruik ware geraakt, dan zou de mededeeling aldus geluid hebben: Verleden jaar zijn er tien nieuwe huizen in die straat gebouwd = Ten new houses *were built* in that street last year.

Zoo ook in: „*Men* zegt, dat hij rijk is." Wie het zegt, doet niets ter zake, maar het wordt gezegd. Denkt men dus weer *men* in de Ned. taal weg, dan moet men zijne toevlucht nemen tot de omschrijving: „Het wordt gezegd, dat hij rijk is", of beter nog: „Hij wordt gezegd rijk te zijn." Aldus drukt zich ook de Engelschman uit: „*It is said* that he is rich" of, wat meer gebruikelijk is: „*He is said* to be rich." Voor den vorm „*They* say that he is rich" verwijzen wij naar het hierboven aangehaalde uit Bain (blz. 154). Hieruit blijkt dat voor één en denzelfden zin dikwijls meer dan één vertaling mogelijk is; de vraag is dan, welke de beste is en het beste klinkt. Nemen wij b.v. den zin: „Vele menschen vragen zich steeds af: Wat zal *men* er van zeggen?" — dan zijn oogenschijnlijk de volgende vertalingen mogelijk:

Many people always ask themselves:

1.		will be said	
2.		will the world say	
3.		will a man say	
4.		will men say	
5.	What	shall we say	about it?
6.		shall you say	
7.		will they say	
8.		will one say	
9.		will people say	

Wij behoeven er niet op te wijzen, dat Nrs. 3, 5, 6 en 8 geen zin hebben; men vertale ze slechts *letterlijk* in het Hollandsch. No. 1 zou goed zijn, maar vervalt, omdat men bepaaldelijk de zegslieden op den voorgrond wil stellen. No. 7 is volgens Bain minder goed en No. 4 wordt weinig aangetroffen, zoodat No. 2 *(the world)* en No. 9 *(people)* de beste vertalingen blijken, hetgeen geheel overeenstemt met het Nederlandsch gebruik (de wereld, de menschen).

Op dezelfde wijze kunnen alle gevallen, waarin *men* kan voorkomen, behandeld worden. Wij willen met de tien voorbeelden op blz. 153 genoemd de proef nemen.

1. *Als er oud geworden wordt* is onzin; zoo ook: *als de wereld, gij, ze,* in deze bepaalde beteekenis. Er schiet dus over:

When { *a man* grows / *men* grow / *we* grow / *one* grows / *people* grow } old { *he* grows (gets) / *they* grow (get) / *we* grow (get) / *one* grows (gets) / *they* grow (get) } grey.

In het gebruik van deze verschillende vormen is men even vrij als in dat van de letterlijke Nederlandsche vertalingen; alleen verwijzen wij voor de beteekenis van *one* naar blz. 153 en 154.

2. When *a man (a person)* travels much, *he* can relate much (he has much to relate). — Even goed zou men hier ook *men* en *people* kunnen bezigen. Door *one* te gebruiken zou de zin eene gewijzigde beteekenis krijgen. Iemand drukt b. v. zijne verwondering uit, dat een ander zooveel weet te verhalen. Deze zou dan zeggen: „When *one* travels much, etc.," omdat *I* eenigszins verwaand zou klinken. Ook *we* en *you* zouden de beteekenis van den zin veranderen.

3. I cannot understand how *any one* (*some people*) can do such a thing. — Ook *a man* zou in dit geval zeer goed zijn, maar aan den zin eene gewijzigde beteekenis geven (zie hieronder). De andere vertalingen zijn om redenen, die de oplettende lezer zelf kan vinden, niet op hare plaats.

4. Can you understand how *any one* (*some people*) can do such a thing? — Wij vinden dus hier dezelfde vertaling als in N°. 3. Het verschil in beteekenis moet natuurlijk uit het verband van het gesprek blijken. *A man* zou hier beteekenen *een man*.

5. *There is* a knock (at the door). — There is *somebody* knocking. — Andere vertalingen zijn te verwerpen, omdat men verwacht, dat er slechts één persoon klopt.

6. What *will be said* about this affair, when it gets abroad (bruited about)? — *Men*, *people*, *the world*, zijn hier ook zeer goed op hunne plaats. Het komt ons echter voor, dat *they* hier evenmin zou deugen als *ze* in het Hollandsch, omdat het eene te bepaalde beteekenis heeft.

7. *We* are so easily led (It is so easy for us) to see the mote that is in our brother's eye, but *we* do not see the beam that is in our own eye. [1]

A man en *he*, *men* en *they*, *people* en *they*, *you* en *you*, *one* en *one* zijn ook niet te verwerpen, maar zij geven ieder aan den zin hunne eigenaardige beteekenis, zooals die hierboven is opgegeven.

8. What (which) is the best way te learn English? The best way to learn a foreign language is to begin reading the Bible in that language, at least, if *you* know it in *your* mother-tongue.

De lijdende vorm, *a man*, *men* en *people* zijn te onbepaald; *We* is niet goed, omdat de spreker als raadgever is uitgesloten; *they* is verkeerd, omdat de aangesprokene niet is uitgesloten, *one* is goed, want het heeft deze beteekenis: *men* in het algemeen, maar de persoon in quaestie (= *gij*) in het bijzonder.

9. You tell me that *they* should (ought to) have left him alone, but he would not hold his tongue (spreker en aangesprokene uitgesloten).

10. *One* does not like to be always troubled by such stupid questions (ten minste ik niet).

Wij laten hier eenige voorbeelden ter oefening volgen, en stellen de inteekenaren in de gelegenheid de vertaling daarvan in te zenden vóór of op 1° Januari a. s.

Men was verbaasd over de onbeschaamdheid van dien man. Sedert de trams zijn ingevoerd, leert *men* het loopen af. Als *men* door dat

---

[1]) Matth. VII, 3: And why beholdest thou the mote that is in thy brother's eye, but considerest not the beam that is in thine own eye?

stadje wandelt, wordt *men* getroffen door de zindelijkheid der bewoners. Vroeger placht *men* met veeren pennen te schrijven, thans geeft *men* aan stalen de voorkeur. *Men* verhaalt, dat in den slag van Crecy voor het eerst geschut werd gebruikt. Tegenwoordig legt *men* in een paar uren afstanden af, waarvoor *men* vroeger verscheidene dagen noodig had. *Men* gebruikt in het Nederlandsch dikwijls het lidwoord, waar *men* het in het Engelsch uitlaat. Als *men* tevreden is, zal *men* ook zeker gelukkig zijn. *Men* doet zijn best om iemand te helpen en wordt dan nog op den koop toe met ondankbaarheid beloond. *Men* ontvangt alles wat *men* vraagt en zou dan nog ondankbaar willen wezen. Wat *men* doet, moet *men* goed doen. Hoe noemt *men* dat in het Engelsch? Probeer het maar eens, *men* kan nooit weten. *Men* zou voorzichtiger zijn, als *men* vooruit de gevolgen kon berekenen. *Men* kan niet altijd werken, *men* wil ook wel eens rust hebben. *Men* neme een wijnglas vol eau-de-Cologne, en een met citroensap; dan schrape *men* twee stukjes fijne Windsor-zeep tot een poeder en roere het goed om in een vorm. Als het hard geworden is, heeft *men* uitstekende zeep om de handen blank te maken. Als *men* wil, kan *men* dat uit de boeken leeren. *Men* dacht algemeen, dat hij zou terugkeeren.

E.

Hoe is de uitspraak van die woorden, welke in het Engelsch een Grieksch, Hebreeuwsch of Latijnsch meervoud hebben behouden?

J. F. Hintzen Jr., te Hilversum.

Aangezien de drie talen, in bovenstaande vraag genoemd, dood zijn, worden de woorden, daaraan ontleend, geheel op Engelsche wijze uitgesproken, zoowel in het enkelvoud als in het meervoud. Deze weinige regelen zou ik voldoende kunnen achten als antwoord op de vraag, indien ik niet bij ondervinding wist, hoe verrassend somtijds de Engelsche uitspraak is van Latijnsche woorden o. a. Wat b.v. te denken van het volgende studentenlied:

Gaudeamus igitur
Juvenes dum sumus!
Post jucundam juventutem,
Post molestam senectutem,
Nos habebit humus.

De Engelsche student zou het aldus zingen:

gō̤diĕ̄mœs ídžitv [1])
džĭúŭ·ventĭ·z dœ́m sĭúŭ·mœs.
pō̤ust džĭuŭkéndŭm džĭūŭ·ventĭúŭ·tem,
pō̤ust mo̤léstŭm senectĭúŭ·tem,
nō̤us häbĭ·bit hĭúŭ·mœs.

Wie zou er ooit toe komen, om *Xerxes* uit te spreken als *zœ́ăksĭ·z* en *catastrophe* als *kătăstrofi?*

De regels voor de Engelsche uitspraak van het Latijn, enz., zijn in dit tijdschrift niet op hunne plaats. Het zij voldoende, dat hier de meest voorkomende zelfstandige naamwoorden, die hun meervoud, aan de doode talen ontleend, behouden hebben, worden opgegeven.

---

[1]) *dž* is de klank, dien men hoort in *register*.

Enkelvoud.	Meervoud.	Nederlandsch.
abacus *(ă'bäkœs)*	abaci *(ă'bäsaĭ)*	telraam.
addendum *(ädéndœm)*	addenda *(ädénda)*	aanhangsel.
alumnus *(älœ́mnœs)*	alumni *(älœ́mnaĭ)*	pupil van een seminarie of andere inrichting van onderwijs.
apex *(é'ĭpeks)*	apexes *(é'ĭpeksiz)* apices *(ă'pisīĭ'z)*	top, spits.
apparatus *(äpäréĭtœs)*	apparatus *(äpäreĭtœs)* apparatuses *(äpäréĭtœsiz)*	toestel.
arcanum *(ä'ăkeĭnœm)* [1]	arcana *(ä'ăkéĭna)*	verborgenheid, mysterie.
arena *(ärí'na)*	arenas *(ärĭ'naz)* arenae *(ärí'nīĭ')*	arena, strijdperk.
datum *(déĭtœm)*	data *(déĭta)*	feit.
equilibrium *(ĭĭ'kwilíbriœm)*	equilibriums *(iœmz)* equilibria *(ia)*	evenwicht.
erratum *(erĕĭtœm)*	errata *(erĕĭta)*	erratum.
focus *(fŏŭkœs)*	focuses *(kœsiz)* foci *(saĭ)*	brandpunt.
.....	magi *(mĕĭdžai)*	de Magi.
formula *(fó.ămīūla)*	formulas *(laz)* formulae *(lĭĭ')*	formule.
fungus *(fœngœs)*	funguses *(gœsiz)* fungi *(džaĭ)*	fungus.
genius *(džĭ'niœs)*	geniuses *(niœsiz)*	vernuften, genieën.
	genii *(niaĭ)*	geniussen. [2]
genus *(džĭ'nœs)*	genera *(džénera)*	geslacht, soort.
herbarium *(hœ́ăbériœm)*	herbariums *(riœmz)* herbaria *(ria)*	herbarium.
index *(índeks)*	indexes *(índeksiz)*	inhoud, index.
	indices *(índisīĭ'z)* [3]	exponent (in de algebra).

[1]) Wordt gewoonlijk slechts in het meervoud gebruikt: „Inquiries into the *arcana* of the Godhead."

[2]) Het gebruik is dus in het Hollandsch juist het omgekeerde van het Engelsch.

[3]) Let vooral op de uitspraak van dit woord.

Enkelvoud.	Meervoud.	Nederlandsch.
larva *(lâ·ăva)*	larvae *(lâ·ăvīĭ·)*	larve.
maximum *(măksimœm)*	maxima *(măksima)*	maximum.
medium *(mīĭ·diœm)*	mediums *(diœmz)*; media *(dia)*	medium, midden.
memorandum *memo̤·răndœm*	memorandums *(dœmz)*; memoranda *(da)*	memorandum.
minimum *(mínimœm)*	minima *(mínima)*	minimum.
minutia *(miniúü·śa)* [1]	minutiae *(miniúü·śiĭi·)*	bijzonderheden.
momentum *(mōüméntœm)*	momentums *(tœmz)*; momenta *(ta)*	moment (eener kracht).
nebula *(nébiūü·la)*	nebulae *(līĭ·)*	nevelvlek.
radius *(rēĭdiœs)*	radiuses *(diœsiz)*; radii *(diaĭ)*	straal van den cirkel.
series *(stĭ·riz)*	hetzelfde als in het enkelvoud.	reeks, serie.
species *(spíĭ·śiz)*	hetz. als in 't enkelv.	soort.
stimulus *(stímiūü·lœs)*	stimuli *(stímiūü·lai)*	prikkel, aansporing.
stratum *(stréĭtœm)*	stratums *(tœmz)*; strata *(ta)* [2]	aardlaag.
terminus *(tœ́ăminœs)*	termini *(naĭ)*	einde, eindstation.
vertex *(vœ́ăteks)*	vertexes *(vœ́ăteksiz)*; vertices *(vœ́ătisīĭ·z)*	top, toppunt.
vortex *(vó̤ăteks)*	vortexes *(vó̤ăteksiz)*; vortices *vó̤ătisīĭ·z)*	maalstroom.

Griekssche Woorden.

analysis *(ănălisis)*	analyses *(sīĭ·z)*	Ontleding, taalkund. ontleding.
antithesis *(ăntíþesis)* [3]	antitheses *(sīĭ·z)*	tegenstelling.
basis *(béĭsis)*	bases *(béĭsīĭ·z)*	grondslag.

[1]) *ś* is de klank in *sh*ape. Het enkelvoud van dit woord wordt zelden gebruikt. *śă* (enkv.) en *śĭĭĭ·* (mv.) is geen vergissing. In het enkv. hoort men de *ĭ*-klank achter *ś* niet, omdat de toonlooze klank *a* er op volgt. Zoo zegt men ook *partial* (*pâ·śăl*) maar *partiality* (*pâ·śĭă·lite*).

[2]) Deze meervoudsvorm is meer gebruikelijk dan de andere.

[3]) *þ* is het teeken voor de *scherpe th*.

Enkelvoud.	Meervoud.	Nederlandsch.
crisis *(kráĭsis)*.....	crises *(kráĭsīĭ·z)*.....	crisis.
criterion *(kraĭtĭ́ĭ·rian)*.....	criteria *(ria)* [1].....	maatstaf, criterium.
diæresis *(daĭéresis)*.....	diæreses *(daĭéresīĭ·z)*...	deelteeken (eë).
dogma *(dógma)*.....	dogmas *(maz)* / dogmata *(mata)*.....	leerstelling.
ellipsis *(elípsis)* [2].....	ellipses *(elípsīĭ·z)*.....	uitlating, ellips.
hypothesis *(haĭpǫ́þesis)*.....	hypotheses *(sīĭ·z)*.....	onderstelling.
miasma *(maĭ́ăzma)*.....	miasmata *(maĭ́ăzmata)*..	smetstof.
oasis *(oŭéĭsis)*.....	oases *(sīĭ·z)*.....	oase.
parenthesis *(parenþesis)*....	parentheses *(sīĭ·z)*.....	tusschenzin.
phenomenon *(fanǫ́manan)*...	phenomena *(na)*.....	verschijnsel.
stigma *(stígma)*..... ...	stigmas *(maz)* / stigmata *(mata)*.....	brandmerk, schandvlek.
synopsis *(sinǫ́psis)*.....	synopses *(sīĭ·z)*.....	overzicht.
synthesis *(sínþesis)*.....	syntheses *(sīĭ·z)*.....	samenvoeging.

Hebreeuwsche Woorden.

cherub *(tšéræb)*.....	cherubs *(tšérœbz)* / cherubim *(tšérŭ·bim)*..	cherubijn.
seraph *(séräf)*.....	seraphs *(séräfs)* / seraphim *(séräfim)*....	serafijn.

Het zal den lezer niet ontgaan zijn, dat *c* en *g*, vóór *a* en *us* in den enkelvoudigen vorm der zelfst. naamw., van klank veranderen in het meervoud, wanneer *a* en *us* achtereenvolgens *ae* en *i* worden. Verder zij er nog eens met nadruk op gewezen, dat de uitgang *es* klinkt als *īĭ·z*. Dit is ook steeds het geval in eigennamen, uit het Grieksch en Latijn overgenomen: Arbaces *(á·ăbasīĭ·z)*, Alcibiades *(ălsibáĭadīĭ·z)*, Aristophanes *(äristǫ́fanīĭ·z)*, Hippocrates *(hipǫ́kratīĭ·z)*, Socrates *(sǫ́kratīĭ·z)*, Pericles *(périklīĭ·z)*, enz.

---

[1]) Somtijds vindt men ook het meervoud *criterions*.

[2]) Volgens Webster is dit woord in de beteekenis van ellips (ovaal) vervangen door *ellipse* (*elíps*) meerv. *ellipses* (*elípsiz*).

E.

Vertaling in het Engelsch van: *Ich dien.*

(Zie 4de Nummer.)

Ich dien.

(Taken from "Het Handelsblad".)

"Ich dien", as is well-known *a)*, is the motto *b)* of the heir to the English crown *c)*, the Prince of Wales, but the origin of these words is so little known that even in England they are generally thought to be *d)* German and are usually translated into English by "I serve".

a) *It is (well-)known that, etc. We (all) know that, etc.* "Ich dien" *is known to be, etc.* — Nog zoo vele andere zinswendingen zijn hier mogelijk, die wij niet noodig achten, nader op te geven.

b) *Motto* is de spreuk, die aan een *device* wordt toegevoegd. Het valt niet moeilijk te begrijpen, dat *device* allicht in de plaats van *motto* gebezigd wordt. Zoo b. v. in „Excelsior" van Longfellow:

'A youth, who bore, 'mid snow and ice,
'A banner, with the strange *device*,
'*Excelsior*.'

c) *Prince Royal* (prins van koninklijken bloede) is hier niet juist.

d) *taken for; considered (to be); looked upon as.*

The words have their origin *a)* in the early history of Wales and call to mind *b)* the conquest of this country by King Edward I (the First), who reigned from 1272—1307 *c)*.

a) *originate; take their origin; date from; took their rise in* (dit laatste wordt weinig gebruikt).

b) Omdat *to remind* steeds door een persoonlijk voorwerp gevolgd wordt, kan het hier niet gebruikt worden: He *reminded me* of my promise. — Ook blijkt uit het ingezonden werk, dat het niet overbodig is, hier ter plaatse het verschil op te geven tusschen *to remember* en *to remind*. Het eerste is *zich herinneren*, het tweede *herinneren aan*: I cannot *remember* it.

c) Twelve hundred and seventy-two to thirteen hundred and seven.

When the King had defeated and slain the Prince of Wales, Llewellyn, and David, brother to the latter *a)*, had also had to pay for

his patriotism and valour with his life, he thought he could annex the whole country of Wales to his crown, but the chieftains *b)* of the people and the nobles declared to him: "We will serve but *c)* a Welsh king and never be subjected *d)* to an English prince."

a. his brother zou op *the king* kunnen slaan.

b) chieftains (= krijgshoofd, opperhoofd van een stam) is hier beter dan *chief*.

c) only is ook goed, maar het mag niet vóór *serve* staan. De regel is: plaats *only* onmiddellijk vóór het woord, waarbij het behoort.

d) subject (bijv. nw.) is ook goed. — *To be submitted* kan hier niet gebezigd worden, omdat *to submit to* beteekent *z i c h onderwerpen aan*.

"Very well," replied Edward, "I shall give you a king that *a)* was *b)* born on Welsh soil. And he immediately let his wife Eleanor *c)* come to Carnarvon *d)* Castle, where she was received with great homage and soon after gave birth to a son. *e)*

a) who zou hier ook goed zijn, omdat het niet bepaald noodig is, aan den afhankelijken zin eene beperkende kracht te geven.

b) that was mag uitgelaten worden. Bijna zonder uitzondering schreven de inzenders *is*.

c) Ellimar was eene drukfout in het Handelsblad. *Eleanor* wordt uitgesproken: *élina*.

d) wordt ook *Caernarvon* geschreven.

e) bore a son.

The English King then immediately took the young Prince in his arms, showed *a)* him to the assembled Welsh chieftains and uttered *b)* the Welsh words "Eych dyn," *i. e. b)* "This is the man." *c)*.

Ever since, *d)* the inhabitants of Wales have remained *e)* faithful *f)* subjects of the English throne and every heir to the English crown bears the words *Eych dyn* on his arms *g)*, together with the title of Prince of Wales *h)*.

a) presented.

b) and showing him ..... spoke, etc.

b) = Lat. *id est* = het is.

c) Behold the man.

d) *from that time (forward); ever since that time; and ever afterwards.*

e) *continued (to be).*

f) *loyal.*

g) *coat-of-arms.*

h) *besides adopting the title of Prince of Wales, bears on his arms the words (motto) E y c h d y n.*

Waarschijnlijk moet de Holl. tekst opgevat worden zooals het hier gedaan is, want iedere kroonprins van Engeland voert den titel „Prince of Wales."

Only in after times, when the origin of the words was forgotten and their meaning no longer understood *a)*, they were changed into the like-sounding German ones *Ich dien* = I serve. Over these words always wave *b)* the ostrich feathers which are said to have their origin in the feathers the Black Prince took at Crecy *c)* from the crest *d)* of the fallen King John of Bohemia.

a) *To conceive* is *zich een begrip vormen, uitdenken; to understand* is *verstaan; to comprehend* is *bevatten, omvatten.*

We *conceive* that a thing may be done, without *understanding* how it is done. We *conceive* that a thing may exist without *comprehending* the nature of its existence.

To conceive is het werk van de verbeelding en het oordeel; *to understand* en *to comprehend* hebben alleen betrekking op zaken, die werkelijk bestaan en zich aan ons oog voordoen. *To understand* heeft betrekking op meer alledaagsche zaken, *to comprehend* heeft een dieperen zin.

Natural signs are a language universally *understood.* It is impossible to *comprehend* the nature of God. It was among the ruins of the Capitol that I first *conceived* the idea of a work which has amused and exercised near twenty years of my life.

b) *To dangle* is *bengelen.*

c) He died *at* Crecy (Cressy), in the battle *of* Crecy, in the battle *off* Lowestoft (van zeeslagen sprekende).

d) *Crest* is eigenlijk de vederbos, maar wordt ook wel als naam aan den geheelen helm gegeven, eene reden, waarom *crest* hier te verkiezen is boven *helmet.*

E.

De laatste Roos van den Zomer *a)*.

Het is *b)* de laatste *c)* roos van den zomer, die daar alleen bloeiende is achter gebleven. Al hare bekoorlijke gezellinnen zijn verwelkt en heengegaan. Geen harer verwanten, geen rozeknop is nabij *d)*, om hare blosjes te beantwoorden *e)* of eenen zucht met haar te wisselen.

a) In het Engelsch geeft men meestal aan een lied den eersten regel, of de eerste woorden daarvan, tot titel. In het Nederlandsch geschiedt dit ook wel, maar niet zoo algemeen, waarom wij met bovenstaanden titel kunnen volstaan.

b) Let op, hoe de Engelschman *It is* afkort.

c) Denk aan het verschil tusschen *latter (last)* en *later (latest)*.

d) De trappen van vergelijking van *nigh* zijn eigenlijk *near* (Comp.) en *next* (Superl.). Evenals in het Nederlandsch *nader* in de plaats is getreden van *na, nabij*, b. v.: *kom nader*, zoo is ook *nigh* vervangen door den vergrootenden trap *near*, waarvan weer de nieuwe trappen *nearer* en *nearest* gevormd zijn. Het verschil tusschen *next* en *nearest* is aan iedereen genoegzaam bekend. Zie ook blz. 133, reg. 672 in het 5de Nummer.

e) *Weerkaatsen* kan van eene bloem niet gezegd worden. Door de blosjes als de taal der bloemen op te vatten, is *beantwoorden* hier zeer goed te verdedigen.

Ik wil u, eenzame! niet op uw stengel laten wegkwijnen *a)*. Nu *b)* uwe bekoorlijke vriendinnen slapen, kom, rust ook gij bij haar. Zoo strooi ik met vriendelijke hand uwe bladeren over het bloembed uit, waarop uwe tuinvriendinnen zonder geur en leven nederliggen.

a) *Ik wil u niet laten overblijven, om op uw stengel, enz.* — *To leave* kan namelijk opgevat worden in den zin van *over laten, laten staan, laten liggen, laten overschieten:* He ate two pears and *left* three (en *liet* er drie *over)*.

b) Zie Noot 4, blz. 137 in het 5de Nummer.

Moge ook *ik* zoo spoedig volgen, wanneer de vriendschapsbetrekkingen afsterven en van den glansrijken kring der geliefden de dierbaarste wegvallen! Wanneer het hart der getrouwen *a)* is vergaan en

de geliefden *b)* zijn heengevloden, wie zou dan alleen deze kille aarde willen bewonen?

a) *True* is hier gebezigd in de letterlijke beteekenis van *trouw*.

b) *Ones* slaat niet op *hearts* van den vorigen regel. Somtijds wordt *ones* gebruikt, zonder op een vroeger genoemd zelfstandig naamwoord terug te slaan. Dit geschiedt, wanneer men gemakkelijk uit den zin kan opmaken, wie er mede bedoeld worden: *the little ones* = de kleintjes, kleine kinderen; *the chosen ones* = de uitverkorenen; enz., dus *fond ones* = *those we are fond of*.

E.

Antwoorden op de vragen in het 4de Nummer.

1. Ik dacht, dat ik door die zeer scherpzinnige vraag mijn oom nu werkelijk (terdege) gevangen (te pakken) had. M i s h o o r! — M a a r j a w e l, d a t k u n t g e d e n k e n [1]).

CONRAD, Haarlem.

2. *To hinder from* = iemand *tijdelijk verhinderen (er van terughouden)* datgene te doen, wat hij van plan was te doen of reeds gedeeltelijk gedaan had.

To prevent from = *geheel en al voorkomen*, dat iets geschiedt.

Voorbeelden: What *hinders* younger brothers, being fathers of families, from having the same right? (LOCKE.)

We can *prevent* the beginnings of some things, whose progress afterwards we cannot *hinder*. (HOLLAND.)

Cold weather *hinders* the growth of plants, or *hinders* them from coming to maturity in due season. (WEBSTER.)

Prevention is better than cure.

Yeomen, rangers, and prickers lamented the exhaling of the dew, which would *prevent* the scent from lying. (WALTER SCOTT.)

When crowds collect in vast numbers in any small spot, it is not easy to *prevent* mischief. E.

3. Rescue, rescue! I shall be drowned! E.

---

[1]) Maar jawel, morgen brengen. E

4. In den eersten zin is het voorwerp uitgedrukt door een zelfstandig n.w., in den tweeden door een voornaamwoord. Daarom zijn beide zinnen goed. De regel toch luidt, dat in dergelijke gevallen [1]) het voorwerp achter het bijwoord moet geplaatst worden, tenzij het door een voornaamwoord wordt uitgedrukt. Voorbeelden ter bevestiging van dezen regel komen o. a. in N°. 4 van dit Tijdschrift voor. Op blz. 116, reg. 4 van onder lees ik: „since you've thrown *away five pounds*"; op blz. 117, reg. 18 v. o.: „so you can *squander away five pounds*", en op blz. 119, 1e couplet van „'Tis the Last Rose of Summer" reg. 7: to reflect *back her blushes*. Evenzoo vind ik op blz. 69 van Hoekzema's Gleanings, 5de druk 1882, reg. 15 v. b.: „Suddenly her roaring was lowered to a hoarse growling and we saw her anxiously stretch *out her head*, etc."; en eenige regels verder: „Perhaps she might have been enabled, by her immense strength, to push *away the stone*." En op blz. 89, reg. 9 v. o.: „.....she set off to find *out this lord*."

Ter bevestiging van den regel, dat het voorwerp, wanneer het door een voorn.w. uitgedrukt wordt, vóór het bijwoord wordt geplaatst, haal ik de volgende zinnen aan:

Cowan en Maatjes, Pract. Inl. 8ste dr. 1877, blz. 62, reg. 4 v. o.: „Though his crime was known to every(man) body, still he tried to face it *out*"; op blz. 65: „Just put *that down* on the table"; daarentegen drie regels lager: „He put *down the names*". .... en „Our soldiers soon put *down the rebellion*." En in Hoeksema's Gleanings, blz. 63, reg. 7 v. b.: „I knew you would touch *them off*."

Hilversum. J. F. HINTZEN JR.

---

[1]) Wanneer het werkwoord vergezeld is van bijwoorden als de volgende: *away, back, down, in, off, on, out, over, up*, enz.

Ter aanvulling van het bovenstaande laat ik hier een voorbeeld volgen van die woo.den, welke door den heer HINTZEN niet vermeld zijn:

Will you send *in* the servant (him *in*)?

Put it *on* (*on* your coat).

Let us pass it *over* (*over* that passage).

Wanneer het voorwerp een zelfstandig naamwoord is, mag men dit ook achter het bijwoord plaatsen, vooral in de spreektaal. Het gehoor beslist in dit geval: Will you send the boy *in*? Put your coat *on*, it is rather chilly. E.

Brievenbus.

A. A. de Groot te Zoeterwoude. — Op den drempel dezer walgelijke hel der wijnzwelgers verdrongen weder andere tooneelen den ontvangen indruk = On the threshold of this loathsome hell (den) of wine-bibbers other scenes again drove away the impression received.

Mej. E. van Moorsel te Helder. — *Acquaintance* kan in het meervoud gebruikt worden in den zin van *kennissen, bekenden*, b. v. : I do not know what to do with myself, since all my *acquaintances* have left town to go to the sea-side. — Misschien heeft uwe vraag eene wijdere strekking; in dat geval zou ik haar gaarne duidelijker gesteld zien, met opgave van de gevallen, die zich aan u voordeden en tot uwe vraag aanleiding gaven.

W. J. J. Koole te Middelburg. — Brewer zegt in zijn „Dictionary of Phrase and Fable" : *By Jingo*, or *By the Living Jingo*. Basque "Jainko," the Supreme Being. — In Webster's Dictionary vind ik: Jingo (said to be a corruption of *St. Gingoulph).* Het beteekent: *voor den drommel.*

Jingoes is een scheldnaam voor de Tories (juister: de oorlogspartij), *Jingoism* voor hunne politiek. Toen Lord Beaconsfield „Prime-Minister" van Engeland was, dreigde een oorlog tusschen Engeland en Rusland. De Engelsche vloot lag voor de Dardanellen en eenmaal zelfs kwam het telegraphisch bericht te Londen, dat zij de Zwarte Zee was binnengaan. Het volk, dat op de hand van Beaconsfield was, zong toen op straat en in de cafés chantants:

We do not want to fight,
But, *by Jingo!* if we do:
We've got the ships, we've got the men,
We've got the money too.

Het was daarom, dat de Whigs hunne tegenpartij *Jingoes* noemden; in ieder geval heeft in dien tijd deze scheldnaam het burgerrecht verkregen.

CORRESPONDENTIE.

Voldoende antwoorden werden ontvangen van:

I. Conrad, Haarlem. — J. F. Hintzen, Jr., Hilversum. — F. Molendijk, Rotterdam. — L. L. van Thiel, Purmerend. — Margaretha, Amsterdam. — G. Tielrooy, den Burg. — J. Gediking, Hilversum. — J. C. W., York. — H. Baay, Amsterdam.

II. Conrad, Haarlem. — Mej. S. de K., Dordrecht. — Mej. L. B., Amsterdam. — H. Th. Karsen, Amsterdam. — J. W. H. Deckers, Heeze. — G. P. Scheers, Sliedrecht. — J. F. Hintzen, Jr., Hilversum. — T. C. Scheer, Leiden. — Mej. I. C. W., York. — Mej. M. v. d. S., H. — T. Molendijk, Rotterdam. — Mej. N. Z. — J. C. Klomp, Nunspeet. — In dichtmaat: J. Gediking, Hilversum. — A. v. d, N., L. — Mej. N. Z. — C. L. Geiger, Amsterdam.

III J. F. Hintzen Jr., Hilversum, 1, 4. — I. C. W., York, 2. — L. P., Amsterdam, 4. — F. G. v. d. Berg, Bruinisse, 1. 2, 4. — J. W. H. Deckers, Heeze, 4. — Mej. E. van Moorsel, 2, 4. — A. M. v. d. Donk, Heyen, 4. — M. v. d. S., Haarlem, 1. — J. v. Essen, Barneveld, 1, 2. — T. Molendijk, Rotterdam, 2, 4. — G. Tielrooy, Tessel, 1, 2, 4. — S. de K., Dordrecht, 2. — J. C. Klomp, Nunspeet, 2. — Mej. N. Z., 2.

Boekaankondiging.

Het Paraphraseeren (in het Fransch, Duitsch en Engelsch) door HENRY VOGIN is de titel van een boekje, dat ons ter kennismaking werd toegezonden. Het is uitgegeven bij P. N. VAN KAMPEN EN ZOON te Amsterdam tegen den prijs van 50 cts. Hoewel wij de verdiensten van dit werkje (43 blz.) gaarne erkennen, is het onze overtuiging, dat de stof te moeilijk is voor de lezers van „de Drie Talen", en dat de wensch in de voorrede uitgedrukt „Moge dit boekje ook in handen komen van niet-studeerenden" wel tot de vrome wenschen zal blijven behooren. Zij daarentegen, die zich voor een Middelbaar examen voorbereiden, kunnen er wel eenige nuttige wenken in vinden.

Opgaven voor het 2de Nummer (2de Jaargang.)

(Zie Omslag).

Antwoorden worden ingewacht vóór of op 1 *Jan.* 1886.

I. Vertaal in het Engelsch de volgende zinnen, gekozen uit het schriftelijk werk, dat bij de examens te Utrecht in Aug. 1885 werd opgegeven. De vertaling in het Engelsch moest zonder woordenboek in $1^1/_2$ uur gemaakt worden.

1. Zal ik u morgen om kwart vóór twaalf bij mij aan huis zien? Jawel, als gij tot zoolang op mij wilt wachten.
2. Niet zoodra hadden wij gedaan met eten, of mijn oom beval de paarden voor te spannen, om de omstreken der stad te gaan bezichtigen.
3. Uw vader en ik kwamen overeen om samen de beide huizen te koopen, wat wij op zeer voordeelige voorwaarden gedaan hebben.
4. Deze vriend van mij denkt nog steeds met weemoed aan zijne vrouw, hoewel zij nu al achttien jaren dood is.
5. Mocht uw vriend van avond aankomen, dan zal ik hem dadelijk laten weten, waar gij uw intrek genomen hebt, en zonder twijfel zal hij onmiddellijk zijne opwachting bij u komen maken.
6. Aan boord van de stoomboot heerschte de meest opgeruimde stemming; op de hoogte van Aden echter bekwam het prachtige schip een lek, en het zonk weldra in de diepte weg, na door de bemanning verlaten te zijn.
7. Hoe groot zijn invloed ook zij, het zal hem niet gelukken deze betrekking te krijgen.
8. Byron is geboren in 1788 en gestorven in 1824. In hem had Griekenland zijn trouwsten vriend en Engeland een zijner beroemdste zonen verloren, zoo was het algemeene oordeel bij zijn dood.
9. Hoe komt het, dat gij niet van dat meisje houdt? Heeft zij u niet kunnen behagen? Gevoelt gij u teleurgesteld over haar karakter? — O neen, maar ik weet het zelf niet, er is iets in hare blikken, dat mij niet bevalt.

10. Ik geloof, dat ik beter deed dadelijk te vertrekken, ofschoon ik liever tot 11 uur zou blijven.

11. De geschiedenis, wel onderwezen, wordt eene school der zeden.

12. Wie, die eenig begrip van eer en deugd heeft, zou zulk eene lage daad kunnen goedkeuren?

13. Deze kleine jongen speelde met een mes, en sneed zich in den vinger, die zoo hevig bloedde, dat er om den dokter gezonden werd.

14. Wie van u weet welke vermoeienissen ik heb moeten verdragen?

II. Vertaal in het Nederlandsch: MACAULAY'S *History of England*, I, 130—131, Tauchnitz Edition. Deze vertaling werd op de in Augustus gehouden akte-examens opgegeven. De tijd daarvoor bestemd was één uur. Woordenboeken mochten niet gebruikt worden.

The sentiments of Cromwell were widely different. He was not what he had been; nor would it be just to consider the change which his views had undergone as the effect merely of selfish ambition. When he came up to the Long Parliament, he brought with him from his rural retreat little knowledge of books, no experience of great affairs, and a temper galled by the long tyranny of the government and of the hierarchy. He had, during the thirteen years which followed, gone through a political education of no common kind. He had been a chief actor in a succession of revolutions. He had been long the soul, and at last the head, of a party. He had commanded armies, won battles, negotiated treaties, subdued, pacified, and regulated kingdoms. It would have been strange indeed if his notions had been still the same as in the days when his mind was principally occupied by his fields and his religion, and when the greatest events which diversified the course of his life were a cattle fair or a prayer meeting at Huntingdon. He saw that some schemes of innovation for which he had once been zealous, whether good or bad in themselves, were opposed to the general feeling of the country, and that, if he persevered in those schemes, he had nothing before him but constant troubles, which must be suppressed by the constant use of the sword. He therefore wished to restore, in all essentials, that ancient constitution which the majority of the people had always loved, and for which they now pined. The course afterwards taken by Monk was not open to Cromwell. The memory of one terrible

day separated the great regicide for ever from the House of Stuart. What remained was that he should mount the ancient English throne, and reign according to the ancient English polity. If he could effect this, he might hope that the wounds of the lacerated State would heal fast. Great numbers of honest and quiet men would speedily rally round him.

III. Schrijf een kort opstel (hoogstens één velletje postpapier groot) over het volgende onderwerp: *The History of a Penny*. Bedenk daarbij, dat de *penny* een koperstuk is, grooter dan een gulden.

IV. 1. Noem de voornaamste steden van Europa, die in spelling van de Hollandsche benamingen afwijken.

2. Geef twaalf zinnen, waarin *ook niet* voorkomt en vertaal die in het Engelsch.

3. Op hoeveel wijzen vertaalt men *worden* als zelfstandig werkwoord. Geef van ieder geval een voorbeeld en verklaar dit.

Bladvulling.

Eenige zinnen over homoniemen (geschikt voor dicté).

Does any thing ail you? My stomach is sick since I took that draught of ale. Water is preferable.

The young heir has the air, mien, and even gait of his father. I heard this ere my arrival in Ayr; and if e'er I return, I hope to find him following his father's footsteps.

His awl was almost all the poor cobbler possessed.

The ascent to the top is easy. I cannot assent to that opinion.

If you have aught against his character, you ought to state it before I employ him.

The magistrate committed him to gaol for smuggling a bale of tobacco. His character too was so bad that no one offered to bail him.

The bear seized him by the bare leg. I could not bear to look on.

Parallel to the beach ran a row of beech trees.

The carpenter having planed the board, bored several holes through it, and then threw it aside.

John has given up his bow and arrows, and all his boyish amusements, and is beginning to set up for a beau.

If you bury that berry it might grow.

The crews of the ships sent to cruise on the coast of Africa, suffered greatly from sickness.

The wind blew away my blue handkerchief.

The storm has made that large bough bow to the earth.

At eight o'clock, this morning, I ate a little bread, but nothing since.

Which part of the wig do you call the caul.

Canon, an ordinance of the church, should be distinguished from cannon, a piece of ordnance.

He lost caste, and was cast out of his tribe.

He beat me with a large beet root.

He was borne to that country from whose bourn no traveller returns.

The cinnamon when kindled sent forth a most fragrant scent.

Early in the next session of Parliament, the cession of territory was agreed upon.

Though I threatened to cite him before a magistrate, he fixed upon a site, and began to build even in my sight.

His manners are coarse, and his conversation is, of course, similar.

He was a captain of a yeomanry corps, but he had a heart no bigger than the core of an apple.

In running up the creek, the vessel struck the ground with such force that the timbers began to creak and strain.

Conceiving that the old gentleman with the queue could give me a cue to the matter, I addressed him.

The two deer which he bought and sent to me, were considered too dear.

When you have done, saddle the dun pony.

Did you bind the ewe to the yew-tree?

The flue took fire, and the sparks flew about in all directions.

The two fore-feet of that horse, and indeed the whole four, are badly formed.

His gait is very awkward: he swings like a gate on its hinges.

This shoe has taken the skin off my heel. Well, go to the apothecary, and he'll give you a plaster, which will soon heal it.

This hale old fellow seems to care nothing for rain, hail, or snow: let us hail him.

The fur of a hare is more like hair than down.